XXIX. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. SZEPTEMBER 20.

Ludas Matyi

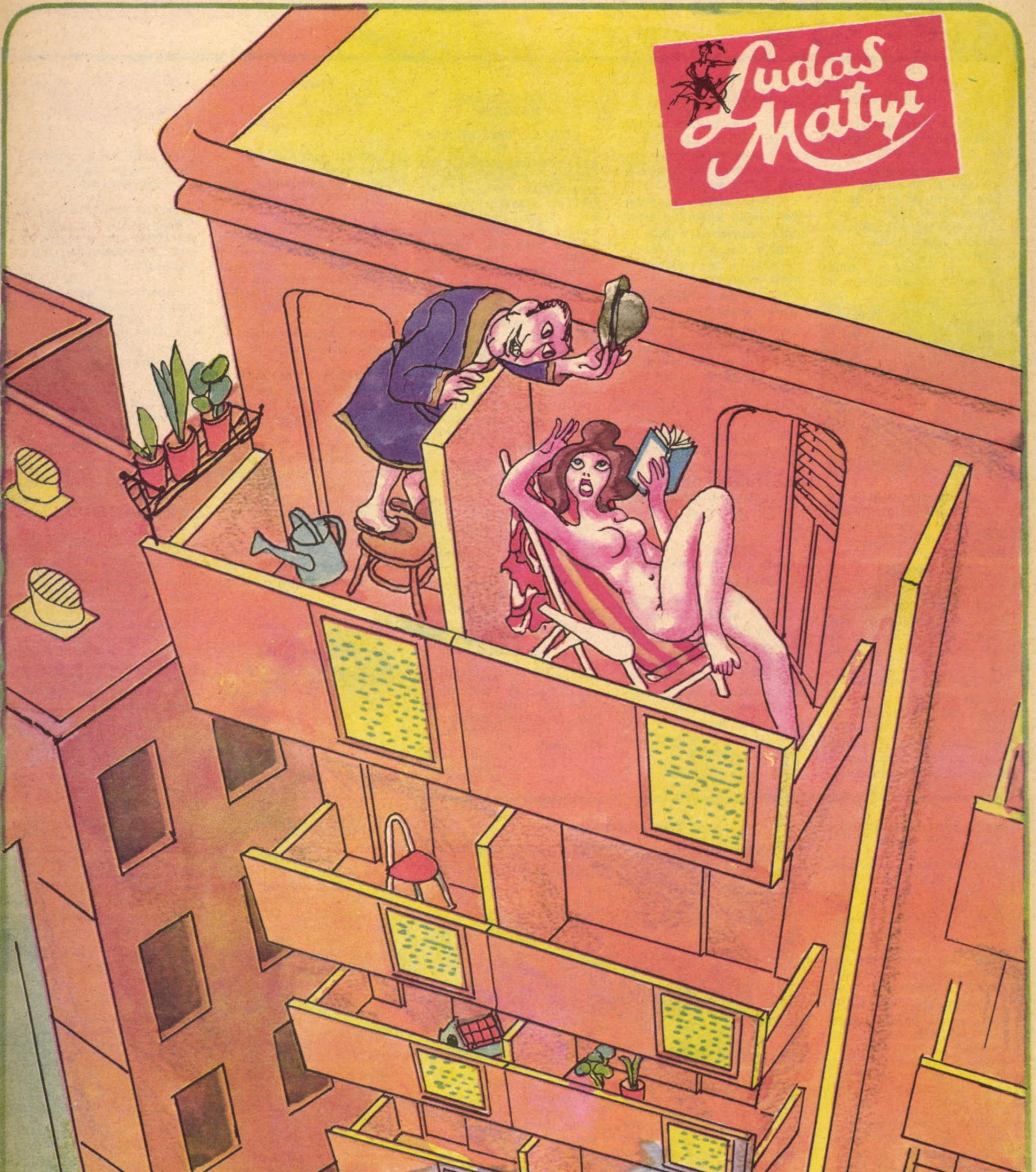

LAKÓTELEPEN

*– Engedelmet, már fél éve itt lakom,
és még nem ismerem a szomszédaimat...*

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

KISMAMÁK „KIS” GONDJAI

Kedves fiatalasszony, rég látott ismerősöm keresett fel a minap a panaszaival:

— Szeretnék aktívan hozzászólni a népesedési vitához. Amint látja is rajtam: szülés előtt állok. A gyerek még meg sem született, de már annyi gondom van miatta, hogy elsorolni is sok. Nem azokra a gondokra célzok itt, amelyekre az orvosi könyvek adnak választ. Az én gondjaimra az iparnak és a kereskedelemnek kellene felfigyelnie, de sürgősen.

— Mire, például?

— Legelőször is arra, hogy nincs kismama ruha. Vagy egyáltalán nem lehet kapni, vagy ha akad is néhol, nincs belőle választék. Márpedig ilyenkor is szeretnénk a lehetőségekhez képest csinosan és változatosan öltözködni. Azt hiszem, ez jogos igény. Vagy egy másik példa. A napokban be kell vonulnom a kórházba, most állítom össze a ruhatáramat. Feltétlenül kellene egy könnyű kis köntös is. De csak vastag, steppelt, vattával bélelt köntös van...

A beszélgetés a szeptember elején szokatlan kánikula napjaiban zajlott le, amikor az embert már a vattaköntös szó hallatán kiverte a veríték.

Ismerősöm tovább folytatta a felsorolást:

— Van egy speciális melltartó, kismamák részére, amolyan elöl gombolós. Illetve, dehogy is van! Kellene, hogy legyen, mert a szoptatásnál az a célszerű, de sehol sem lehet kapni. Aztán a baba stafirungját sem könnyű előállítani. Hetek óta szaladgálok egy vékony, könnyű kis fejkötő után, de mindenütt csak vastag téli sapkát kínálnak...

A fiatalasszony sorolta tovább, mi mindent keres és nem talál még.

Ezt a tekintélyes hiánylistát bizonyára az ipar és a kereskedelem is ismeri, hiszen mindennap találkozhatnak a kismamák panaszaival. A népesedési vitához nekik is sürgősen hozzá kell szólniuk, még pedig úgy, hogy elegendő holmit gyártanak a kismamáknak és a kisbabáknak.

(r)

A PÉNZÜNKRE VÁRUNK

A Csepel Vas- és Fémműveknél ez év márciusában benyújtottam egy „csuklós szalag” elnevezésű újítást. Örömmel vettem az újítási előadó június 15-én kelt levelét, amelyben közölte, hogy 8026-os szám alatt szereplő újításomat hasznosításra elfogadták, s 500 forint újítási díjat állapitottak meg a számomra. Ám a pénzre azóta is hiába várok, pedig már vagy öt levelet is írtam, de még választ sem kaptam, nemhogy pénzt. Jó lenne az újítási összegek kifizetésének mechanizmusán is újítani valamit, hogy az újítóknak ne kelljen olyan sokat várniuk a megdolgozott, megérdemelt pénzükre!

Fátyol János
Szentkirályszabadja,
Rákóczi u. 31.

A Vegyiműveket Építő Vállalat inotai munkahelyén dolgoztam, ez év május 9-ig. Amikor a munkahelyemről kiléptem, nem tudtak azonnal elszámolni. A járandóságom 2075 forint lenne. Türelmesen vártam egy darabig, majd sürgettem a vállalat budapesti központját (címük: I., Iskola utca 13.), hogy rendezzék tartozásukat. Egy hónappal ezelőtt kaptam ezer forintot „előlegbe”, de a többi pénzre azóta is várok. Vajon meddig még?

Huller József
Tótszerdahely.
Kossuth u. 154.

Az olvasó megkérdezi...

... miért nem áll meg a 109-es busz az Orczy téren, ezen a nagyforgalmú közlekedési csomóponton?

...*mikor kapnak a XII. kerület lakói szakorvosi rendelőintézetet? Jelenleg a János kórházban látják el a kerület betegeit, s a rendelőintézet jelentős területet vesz el a kórházi ápolásra szorulóktól. Mikorra várható megoldás ebben a régóta vajúdó ügyben?*

... miért nem lehet Székesfehérvárott sehol sem kapni a városról szóló ismertető füzetet, vagy legalább egy útmutató térképet?

... *mikor javittatja már ki a BKV a XX. kerületi Török Flóris úton a régóta törött, balesetveszélyes villamos-sínt?*

... miért nem szereltetnek elszívó berendezést Szolnokon a fehérjegyártó üzemre? Meddig kell még a környék lakóinak szenvedni az elviselhetetlen szagtól?

BÉKÉTLEN UTAZÁS BÉKÉSEN

1972. január 28-án, 91 utas nevében panaszlevelet írtam a VOLÁN Tröszt címére amiatt, hogy a Békés és Békéscsaba között, a 8600-as vonalon közlekedő 567. számú 6.55-kor induló járatra, az utazni szándékozók Békésen csak a Kossuth utcai kiinduló állomáson tudnak beszállni. A tanacsházi megállónál az utasok 30 százaléka, a Malom utcai és a villanytelepi megállóknál pedig már senki sem fér fel az autóbuszra.

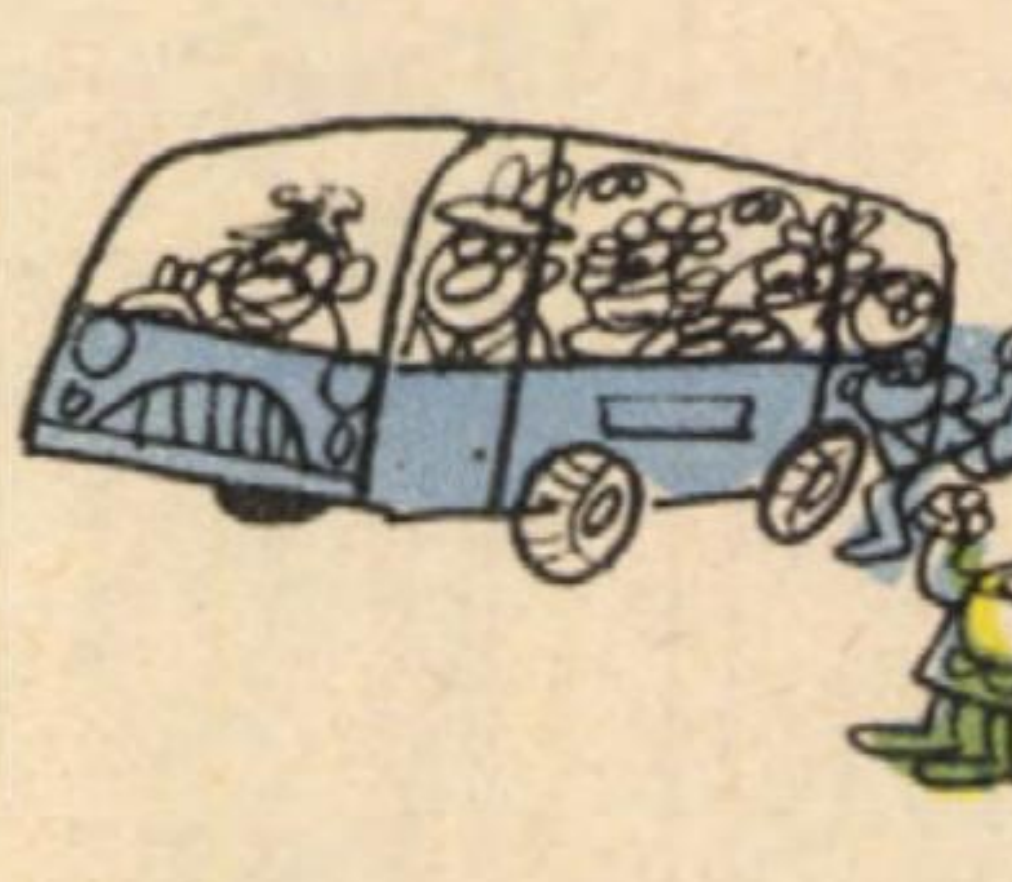

A Békés-Villanytelep és Békéscsaba-Konzervgyár közötti útszakaszon levő további 5 megállónál — az előzőekben leírt ok miatt — szintén lemaradnak az utasok. Most, amikor már elkezdődött a tanév, és iskolába járnak a gyerekek! *Ez lehetetlen állapot!*

A tavaly január 28-i panaszlevelemre február 1-én a VOLÁN Tröszttől az alábbi szó szerinti választ kaptuk:

„A 8600. sz. Békéscsaba—Békés közötti vonal 567. sz. járatával kapcsolatosan tájékoztatom, hogy 1972. január hó 31-től kezdve a forgalmat ellátó VOLÁN 8. sz. Vállalat a szóban forgó járatban rendszeresen 2 autóbuszt közlekedtet. Kérem a fentiek szíves tudomásulvételét és az érdekeltek ilyen értelmű tájékoztatását.”

A tröszt intézkedését a 8. sz. VOLÁN mintegy 7—8 héten keresztül betartotta. Utána visszaállt a régi állapot: tanítási időben továbbra is lemaradtak az utasok a buszról.

A nyári vakáció átmenetileg megoldotta a problémánkat, de az új tanítási év első napján, szeptember 3-án, ismét 60 utas maradt hoppon a megállókban. Vajon miért nem tartja be a VOLÁN korábbi ígéretét?!

Pócsai László
Békés, Fáy u. 6.

EGY ANGYALFÖLDI HÁZ PANASZAI

Angyalföldön, a Szegedi út 9/B. számú házban arról panaszkodnak a lakók, hogy az udvaron levő szemetet, bontásból származó sittet, cseréptörmeléket hónapok óta nem szállitják el. Ha meleg van, rettenetes szag, por és piszok terjeng a levegőben.

A több mint fél évszázados épület három ormótlan szemétledobóval rendelkezik, de egyik sem működik. A lakók továbbra is kénytelenek az emeletekről a földszintre lehordani a szemetet.

Ehhez járul még egy másik panasz is: kiadós felhőszakadáskor a víz elönti a ház pincéjét és veszélyezteti a lakásokat. Nem ritka látvány, hogy asszonyok és férfiak vedrekkel, kannákkal felszerelve meregetik a vizet, védve otthonaikat.

Várjuk a ház gazdájának, a XIII. kerületi IKV-nak gyors és hathatós intézkedéseit!

(f. i.)

AUTÓK ÉS GYALOGOSOK

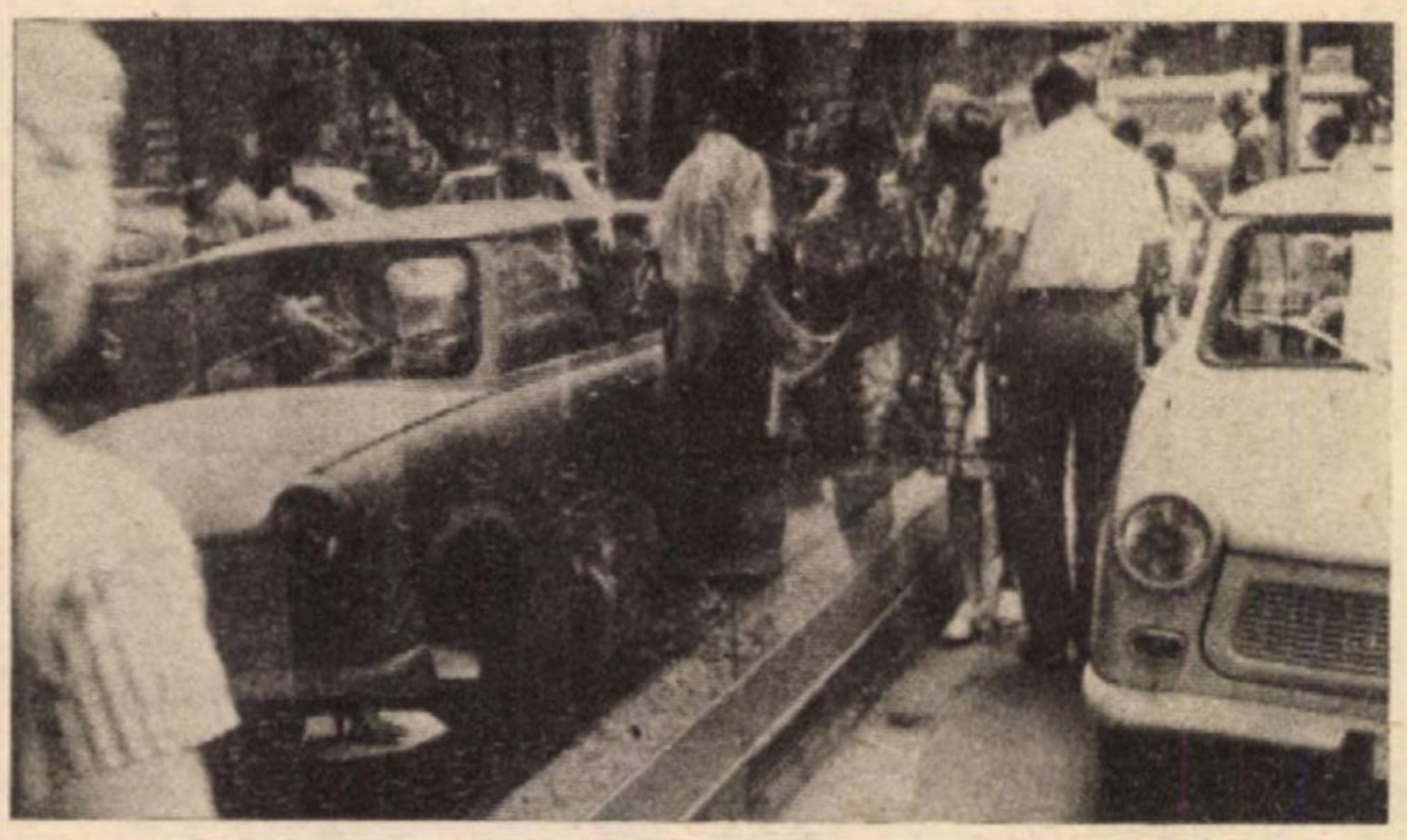

Allandóan ilyen eseteknek vagyunk szemtanúi a belvárosban. A Haris-közben így értelmezik az autósok a KRESZ-előírást, miszerint: „Két egyoldali kerékkel lehet felállni a járdára.” Az autónak ily módon lehet találni helyet, de mi legyen a gyalogossal? A következő lehetőségek között választhat:

1. Visszamegy az elágazásig és más úton jut a Váci utcába.
2. Lelép az úttest közepére és nekiütközik egy mozgó jármű.
3. Erőszakosan benyomul a „hézagba” és gyalogostársát vagy önmagát odakeni a piszkos autó oldalához.
4. Erőművész ügyességével, csomagját egyensúlyozva lavírozik a „sikátorban.”

Lenne egy ötödik variáció is: a KRESZ-előírást úgy módosítani, hogy csak az autó egyharmada része kerülhet a járda fölé. Vagy (micsoda kívánság!): csak az utca egyik oldalán lehessen parkírozni.

Pallos Imre
Bp. XIV., Gyarmat u. 104.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A XVI. kerületről szóló riportban meglepve olvastuk, hogy a Centenáriumi KISZ-lakótelepen szövetkezetünk a kivitelezést nem kellő ütemben, már mintegy 4 hónapos késéssel végzi. Szíves tudomásukra hozzuk, hogy a KISZ-lakótelepen, Mátyásföldön szövetkezetünk nem kivitelező.

Megjegyezzük azonban, hogy a XVI. kerületben most készülünk egy lakótelep kivitelezéséhez, melynek ugyan még a szerződése nem jött létre, de már az anyagszállítás folyamatban van.

Nádasi Péter főmérnök,
„Prosperitás” Építőipari Szövetkezet

(Elnézést kérünk a szövetkezet kollektívájától a tévedésért. A téves adatot egyébként a XVI. kerületi tanács elnökétől kaptuk. — A szerk.)

A Diaphyllin-tablettákkal kapcsolatos olvasói reklamációra közöljük, hogy a Kőbányai Gyógyszerárugyár import alapanyag hiánya miatt a II. negyedévben nem tudta igényeinket teljes mértékben kielégíteni.

Időközben a gyártás megindult és a III. negyedév végéig remélhetőleg olyan mennyiség érkezik raktárunkra, ami az átmeneti hiányt megszünteti.

Dr. Szirmai Lóránt
főosztályvezető,
Gyógyáruértekesítő V.

A HIVATAL ÉZ AZ ÜGYFELEK

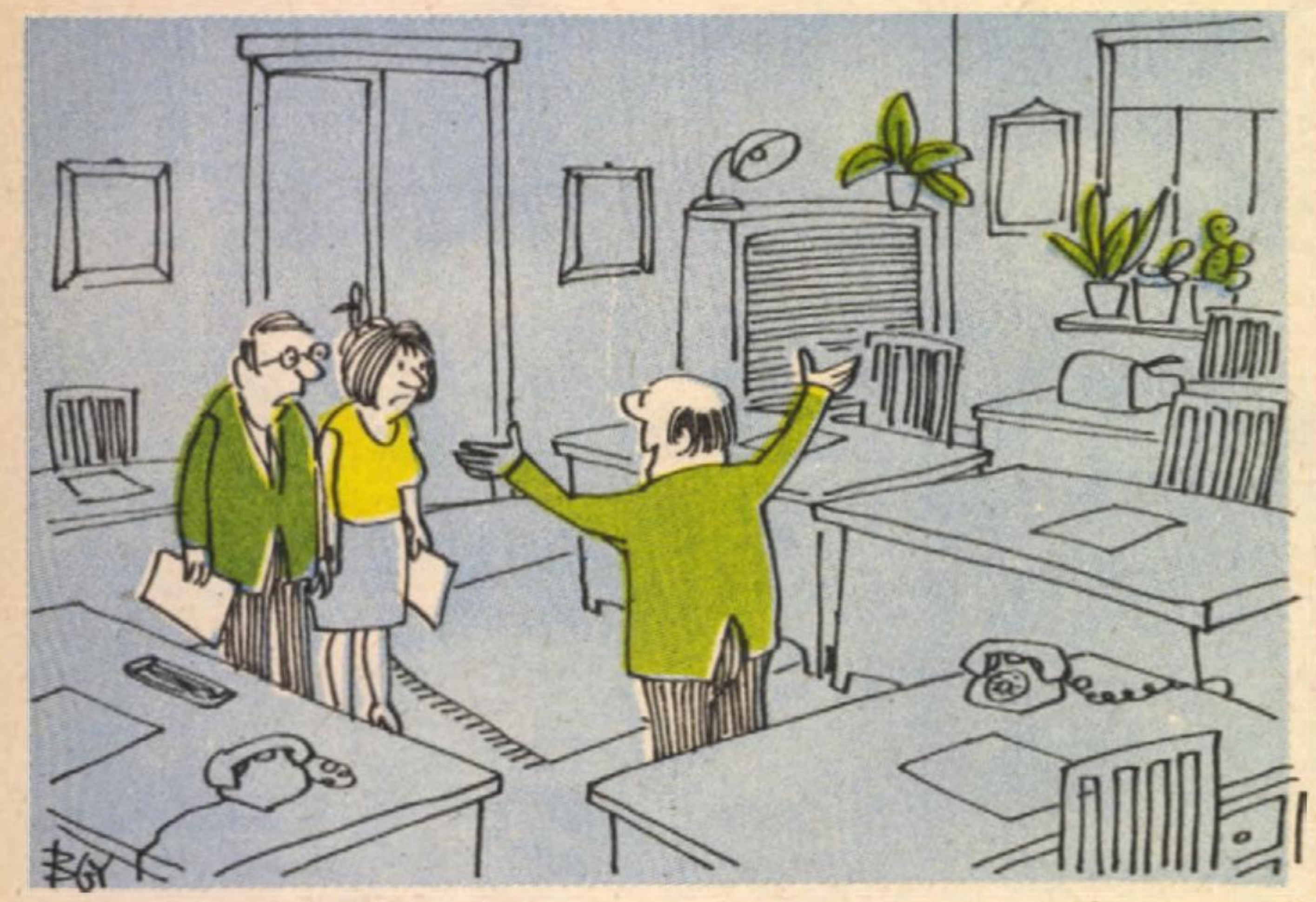

– Talán addig menjenek el maguk is nyaralni!

AH!

A szerelem tavasza örök. A londoni ócskapiacon egy kék szalaggal finoman átkötött paksamétán a következő cédula állt: „Régi szerelmeslevelek 1890–93. Mint az új. Ára: 3 font".

Hát érdemes? . . .

ELŐNYÖS AJÁNLAT

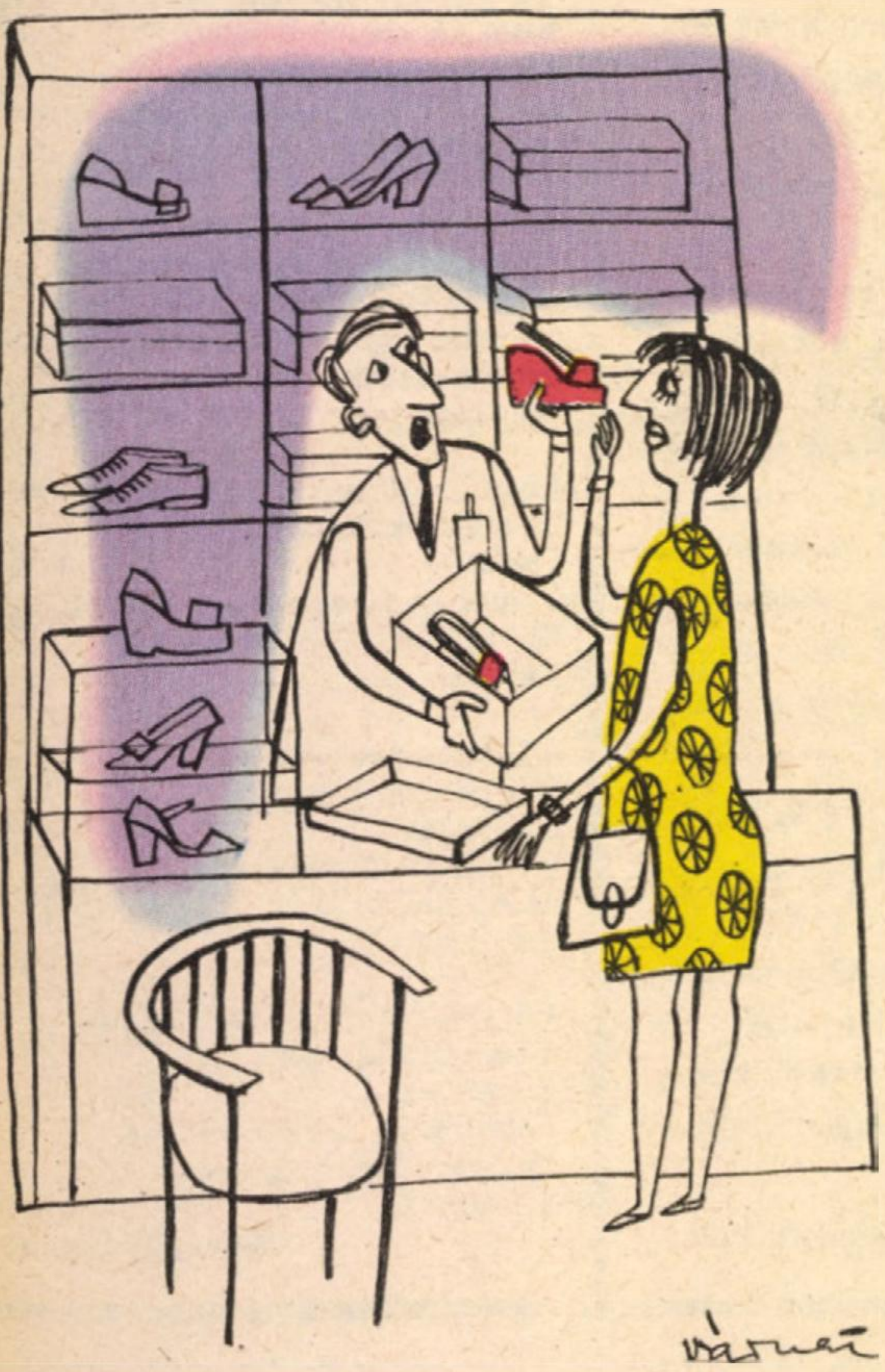

– Ha a kedves vevő féléves garanciát ad, hogy nem használja a cipőt, akkor mi is adunk féléves garanciát!

KORSZERŰ ESKÜVŐI FELVÉTEL

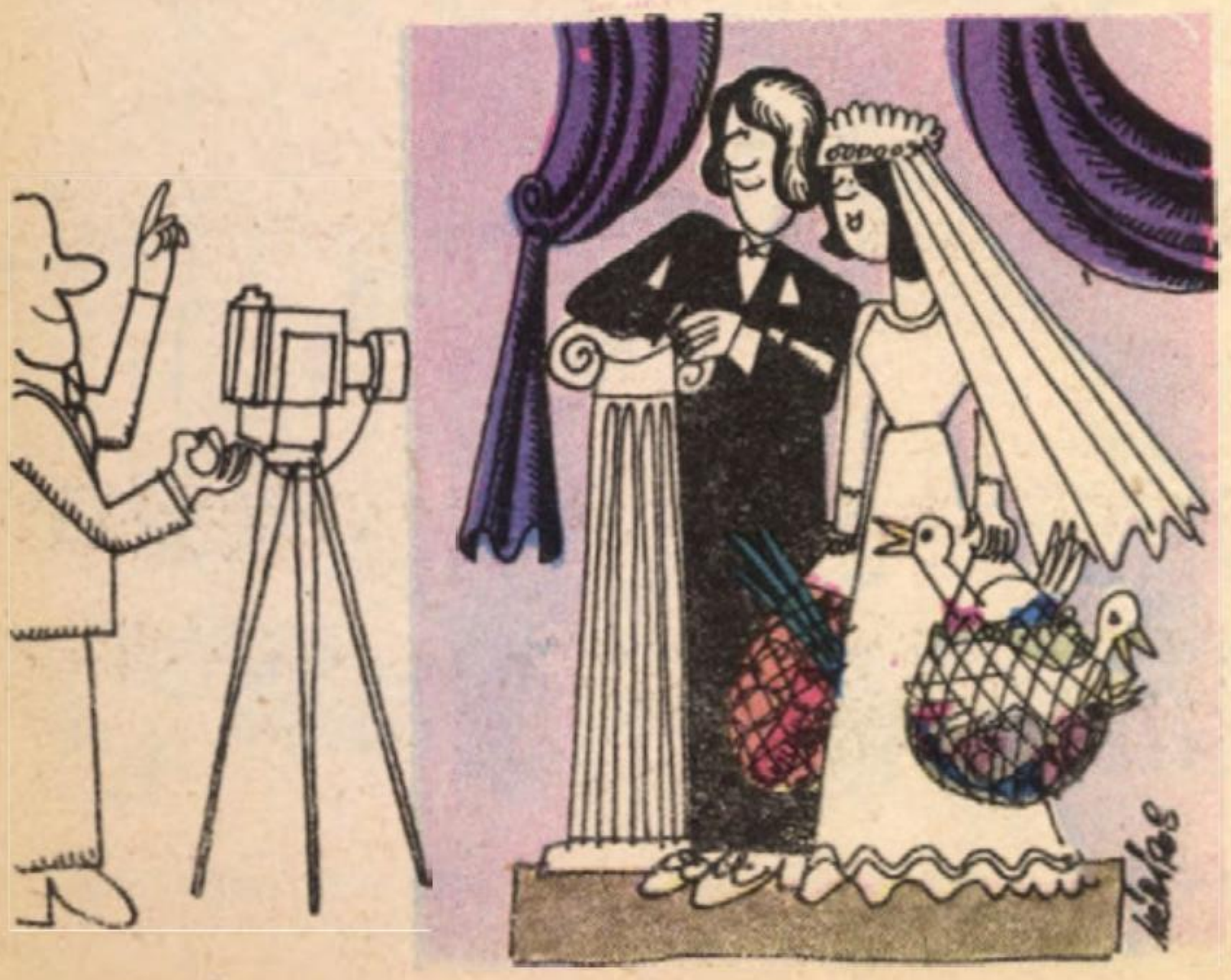

EGY AMERIKAI CSALÁDFŐ PANASZA

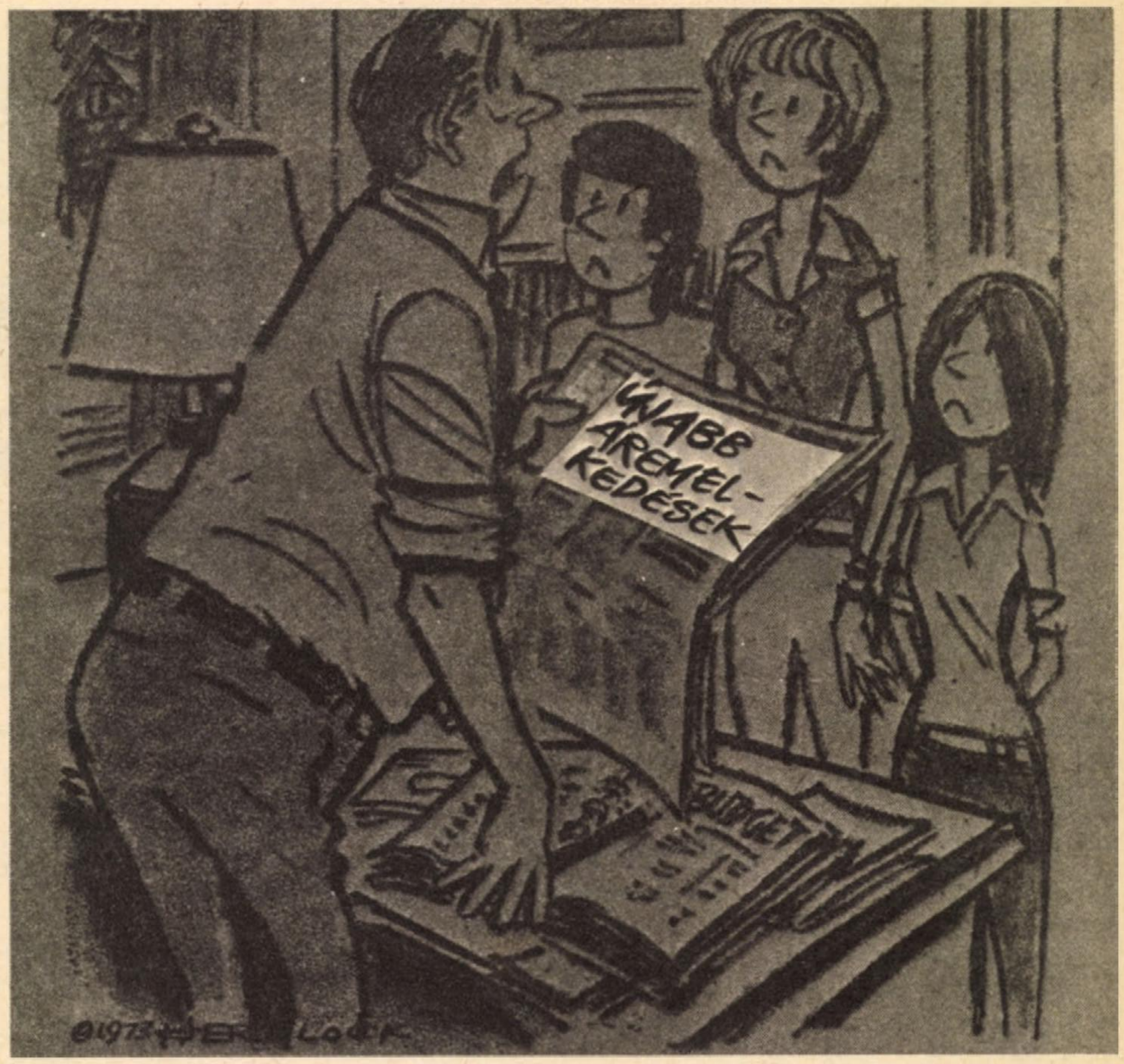

– Lemondtuk a külföldi utat, amikor elkezdődött a dollárárfolyam esése és most kiderül, hogy itthon sem tudunk megélni!

(„International Herald Tribune")

Egyedül a háztetőn

A LEGÚJABB GALILEI-PER

A vállalati fegyelmi bizottság megidézte a cég egyik dolgozóját, Galileo Galileit. Alábbiakban röviden beszámolunk a tárgyalás néhány mozzanatáról az eredeti jegyzőkönyv alapján.

ELNÖK: Galilei elvtárs, ön megszegte a munkafegyelmet.

GALILEI: Mivel?

ELNÖK: Ön ismételten az éjszakai órákban végezte munkáját . . .

GALILEI: Mentségül szolgáljon, hogy megfigyeléseket folytattam a Hold hegyeiről, a Vénusz és a Mars fázisairól, valamint a Jupiter holdakról.

ELNÖK: Hol él maga, a Holdban? Miért nem folytatta ezeket a megfigyeléseket nappal?

GALILEI: Objektív tény, hogy a Holdat és a csillagokat csak éjjel lehet megfigyelni.

ELNÖK *(gúnyosan):* Ezt akárki mondhatja. Nem inkább arról van szó, hogy valami csinos kis titkárnő kedvéért maradt bent éjszaka?

GALILEI: Méltóztassanak tekintettel lenni hajlott koromra.

ELNÖK: Éppen azt tesszük. Aggok idejében menjenek hajcsikálni. Egyébként mire jutott az illegális túlórázásokkal?

GALILEI *(szerényen):* Igazoltam Kopernikusz elméletét. Megállapítottam, hogy a Föld forog a tengelye körül.

ELNÖK: Jelentette illetékes helyen?

GALILEI: Minek ezt jelenteni? Ez tény.

ELNÖK: A vádlott önteltségében azt hiszi, a Föld akkor is forog a tengelye körül, ha azt nem jelentik illetékes helyen.

GALILEI: . . . és kering a Nap körül . . .

ELNÖK: Készült erről beszámoló jelentés?

GALILEI: Beszámoló jelentés? Nem.

ELNÖK: A vádlott dölyfössége nem ismer határt. Vegye tudomásul, hogy a Föld mindaddig nem kering a Nap körül, amíg erről nem készül beszámoló jelentés tizenkét példányban, egy a tárcaközi bizottságnak, egy a keringésügyi minisztériumnak, egy a . . .

GALILEI *(tétován):* Nagyon sajnálom, de nem sokat értek az ilyesfélékhez . . .

ELNÖK: *(szigorúan):* Elég baj az! Más vád is van maga ellen . . . Maga a gondnokság előzetes engedélye nélkül felmászott a háztetőre!

GALILEI: Közel akartam kerülni az égbolthoz.

ELNÖK: És arra nem gondolt, hogy ezzel súlyosan lejáratja a gondnokság tekintélyét?

GALILEI: Bevallom, nem. Csak arra gondoltam . . .

ELNÖK: Ugyan mire?

GALILEI: . . . hogy vajon megláthatom-e a napfoltokat.

ELNÖK *(diadalmasan):* Ahá. . . . És a munkafegyelem? . . . Az magának semmi. Tudomásunk van róla, hogy másnap reggel kilenc percet késett a munkakezdésről.

GALILEI *(szégyenkezve):* Sajnos, igaz. De . . . tetszenek tudni . . . képtelen voltam felkelni. Mire a megfigyeléseket befejeztem, hajnali négy is elmúlt. Hiába költögetett a háziasszonyom, nem tudtam felébredni.

ELNÖK: Ez a maga baja, látja! Azt hiszi, mert maga felfedez egy-két természeti törvényt, magára ne vonatkozik a munkafegyelem. Mi lenne, ha mindenki a háztetőn mászkálna éjszaka, reggel meg elkésne a munkából?

GALILEI: Kérem, én ezt igazán nem akarom. De folytatnom kell . . .

ELNÖK *(kenetteljesen):* Ennek semmi akadálya. Mi nem vagyunk ellenségei a tudománynak, de nem támogathatjuk a rendbontást. Kérem jegyzőkönyvbe venni a határozatot: a jövőben Galilei elvtárs csak reggel 8-tól délután fél őtig folytathatja csillagászati megfigyeléseit és kizárólag az alagsorból.

Novobáczky Sándor

SAMU BÁCSI ÖRÖME

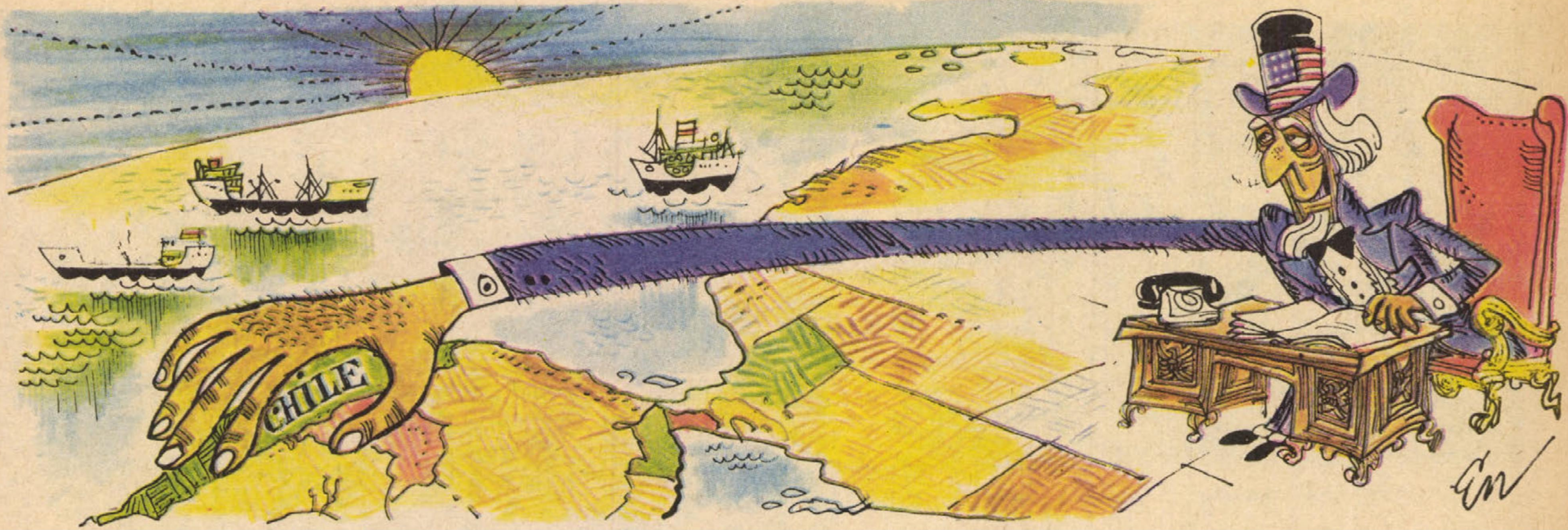

– Milyen szerencse, hogy ilyen hosszú a kezem!

ASZINKRON

Tetszenek tudni, hogy mi az, hogy aszinkron, ugye? Ha tudják, akkor is leszögezem a rend kedvéért: az aszinkron közismerten azt jelenti, hogy elcsúszik egymástól a kép és a képhez tartozó hang. Például egy operaénekest látunk a filmen, amint énekel, de a hang később gyün ki belőle, mint ahogy a szája tátog. Ez az aszinkron.

Hol találkozhatunk aszinkronnal, erre tessék most felelni? Hangosfilmnél? Úgy van. Tévé-híradónál? Igen. Rendeletnél? Nem-e? De bizony ám!

Tessék idefülelni: szeptember 15-től nem lehet gépkocsival végighajtani a Margitszigeten. Azért nem lehet, hogy a szigetnek megjavuljon a levegője, egészségesebb legyen, és „visszanyerje pihenőpark funkcióját”. Így szól a rendelet *hangja.* Mármost ehhez tartozott egy *kép* is. Csakhogy a kép *nyáron* született, a hang meg *ősszel.* Ez az aszinkron.

Egy kicsit bővebben is megmagyarázom. Nyár elején a jó levegőre, a szabadba vágyó pestiek birtokukba veszik a szigetet. Megnyitják a strandfürdőt, a szabadtéri mozit, a bisztrót, dől a nép és dől befelé az autó is. A gépkocsikból dől kifelé a benzingőz, a sokaság meg mély lélegzettel slukkolja befelé az égési termékeket. Így megyen ez szeptemberig, midőn elnéptelenedik a sziget, a szórakozóhelyek bezárnak és csend ül a szigetre. Majd kitavaszodván, kezdődik újból a sürgés-forgás. Ez a *kép,* a boldog emlékezetű „nyulak szigete” óta.

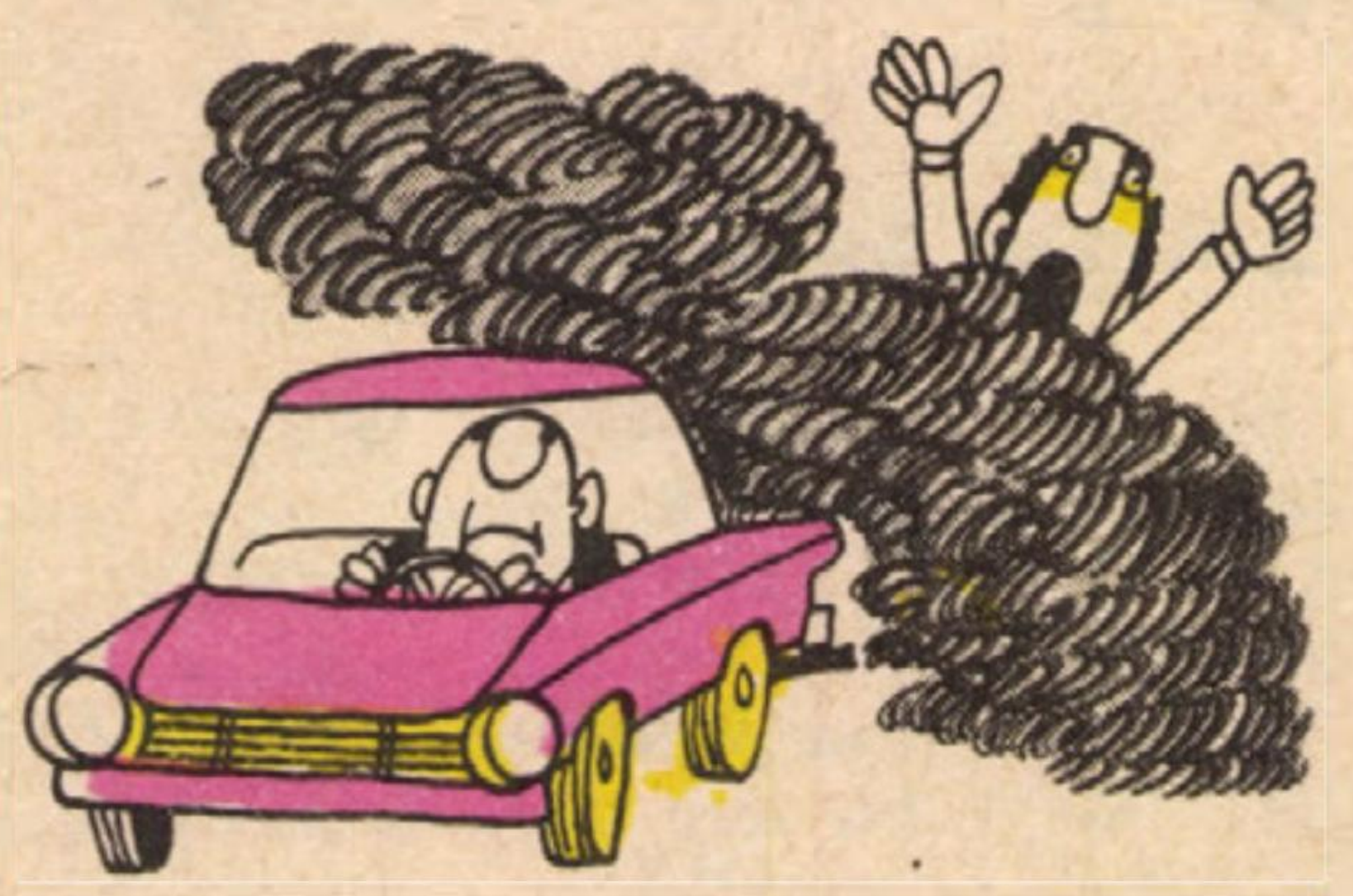

Így vetődött fel sokakban, a sajtóban is *nyár elején,* hogy a gépkocsikat tiltsák ki a szigetről. Jó javaslat volt. Ámde a képhez tartozó hangot meg kellett rágni. Ebből származott az aszinkron. Szeptembertől-májusig ugyanis autó a szigeten a légynek sem árt, mert légy sincsen a szigeten szeptembertől májusig.

Ha én rágom meg a rendeletet, júniusban, akkor meg sem rágom, hanem azon nyomban rendelkezem és kitiltom az autókat a szigetről, — mondjuk szeptember 15-ig. Vagy, ha megrágom, akkor úgy intézkedem, hogy a jövő évtől, — mondjuk május 1-től szeptember 15-ig ezentúl tilos lesz autózni a szigeten. Ősztől — tavaszig autózni a szigeten — nem zavar az senkit. Sőt:

Sok autós használta fel a szigetet arra, hogy a Margit-híd zsúfoltságán könnyítsen, és a hídról bekanyarodván a szigetre, Óbuda felé, az Árpád-hídon folytatta útját. Ez a lehetőség most, a rendelkezés miatt megszűnt. De a sziget semmit sem nyert vele.

Somogyi Pál

SZÜRETI ELÉGIA

Bőrünk barnasága friss még,
De jön az ősz, megjön ismét,
Meg bizony,
Már szüret van versem végén,
Mustot kíván szomjas gégém,
Azt iszom.

Szüreteket járunk sorra,
Csak ne bukjunk közben orra,
Van ez is,
Hogyha így hozza ezt este
Szőlőhegyeken a beste
Nemezis.

Fogy az új bor, fogy a muri,
Úgy isszuk, mint ama Marci
Hevesen,
S mert ez fejbe szokott szállni,
Kik tudnak lábon megállni?
Kevesen.

A kilátás nem vidító,
Szüret után józanító
Szoba lesz,
Kit szüretről vittek oda,
Az bizony, ez nem is csoda,
Oda lesz.

Részesül majd minden jóban
Eme itasellátóban,
S fizethet,
Felébredve, szeme nedves,
Vesztese lett ő egy kedves
Szüretnek.

Hidvéghy Ferenc

MUNKAFEGYELEM

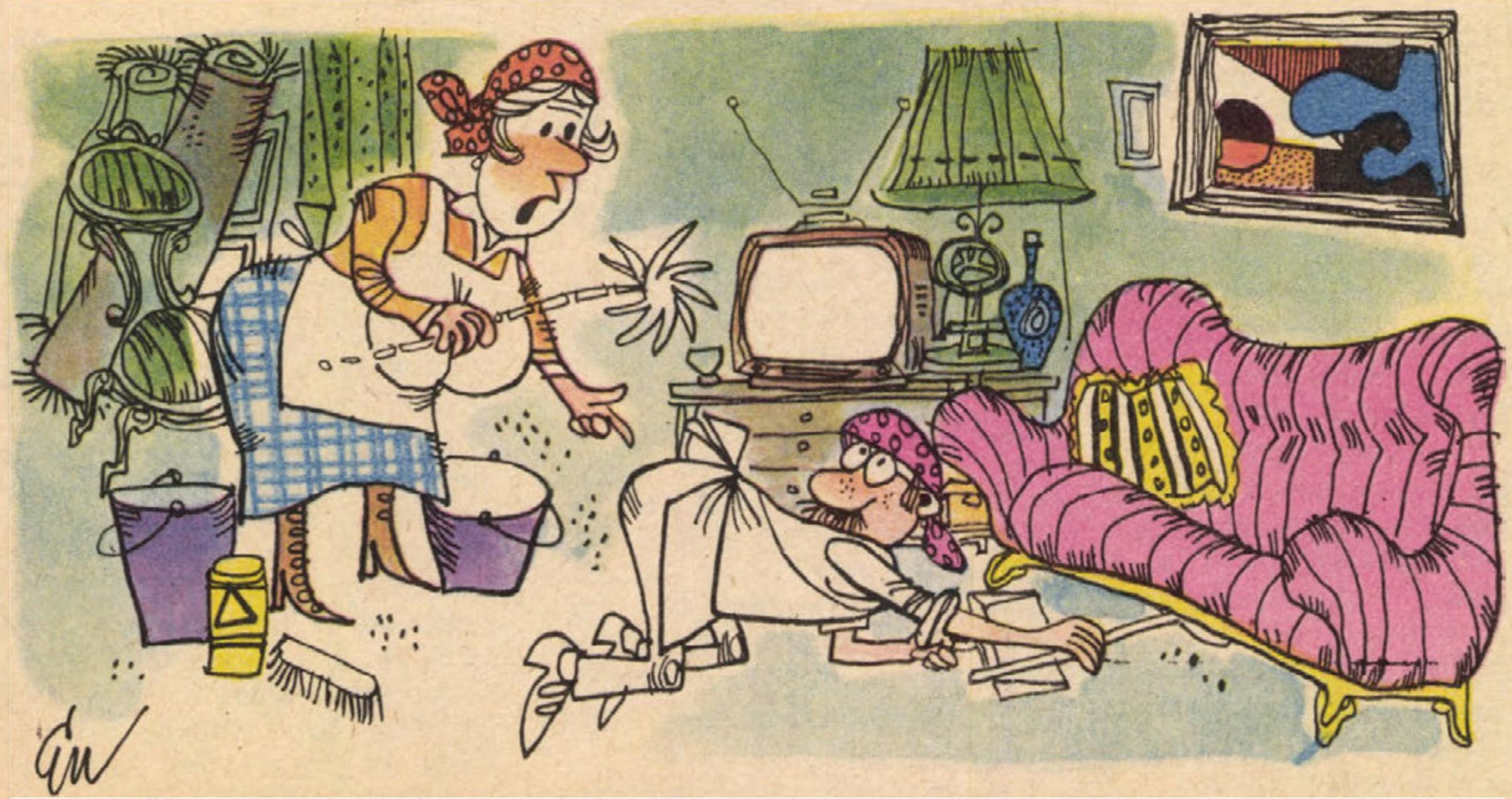

– Alaposan söpörj ki, mert holnap jön a bejárónőnk és tudod, hogy nem szereti, ha elhanyagolt a lakás!...

BARKÁCSOLÓ SZÜLŐ

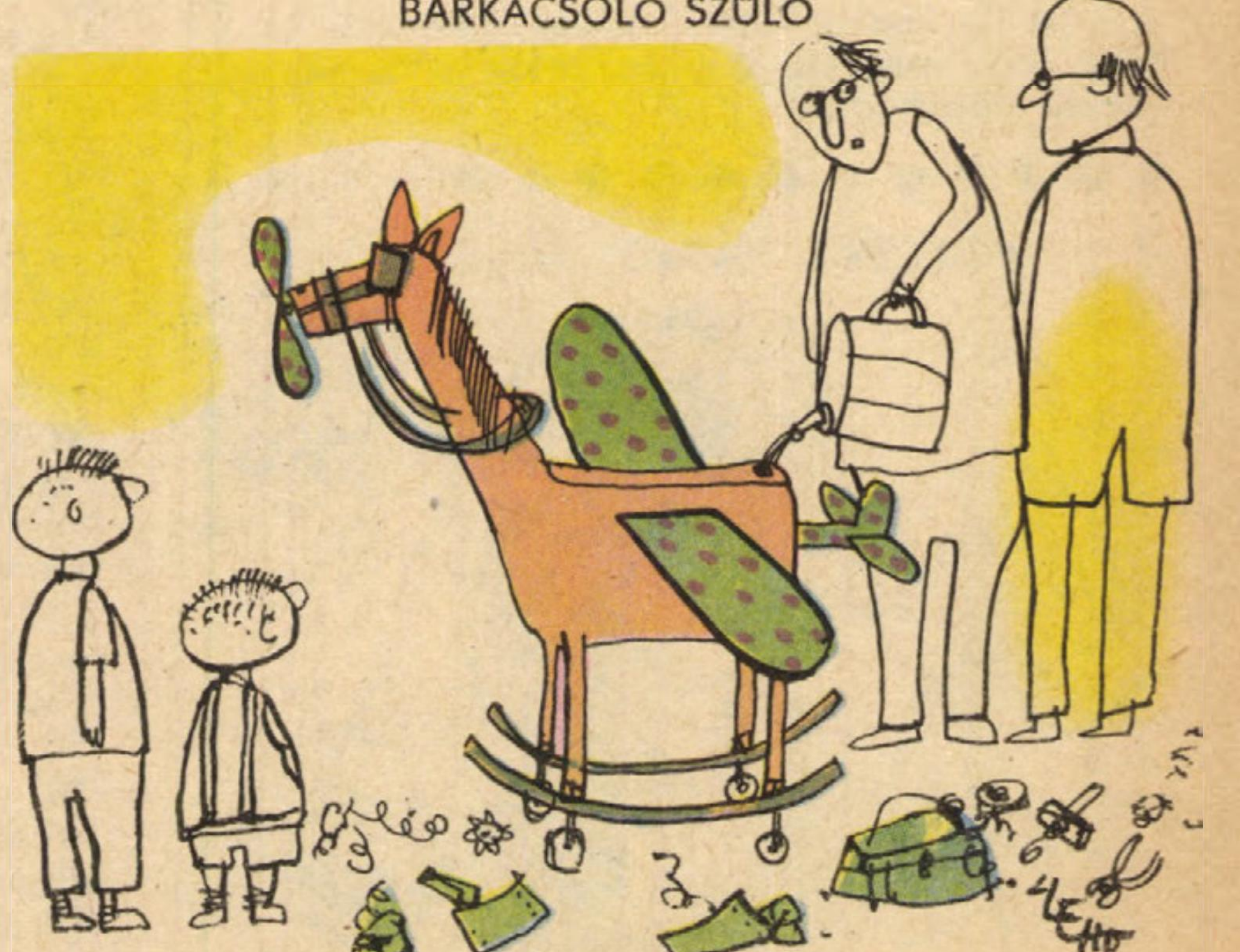

– Ezeknek a kölyköknek már semmi sem elég korszerű!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Sehoda elmegy a szemorvoshoz. Panaszkodik, hogy olvasás közben elmosódott fekete foltokat lát a papíron. Az orvos megvizsgálja és szemüveget rendel neki. Sehoda másnap újra megjelenik a szemorvosnál, pápaszemmel.

— Nos, — kérdezi az orvos — még mindig látja a fekete foltokat?

— Még mindig — feleli Sehoda —, de szemüveggel sokkal tisztábban.

TAJGETOSZ

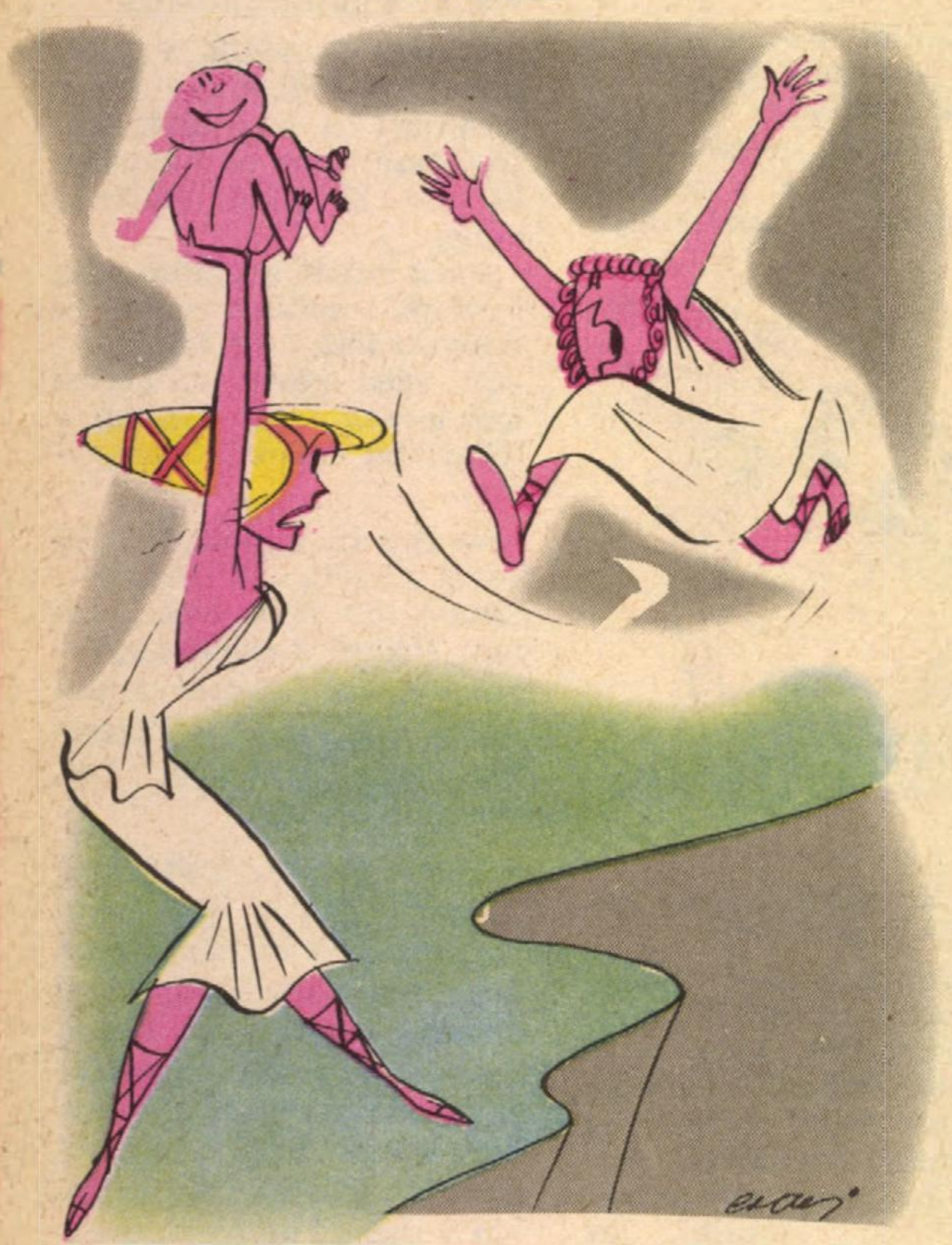

– Állj! Felemelik a gyermekgondozási díjat!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

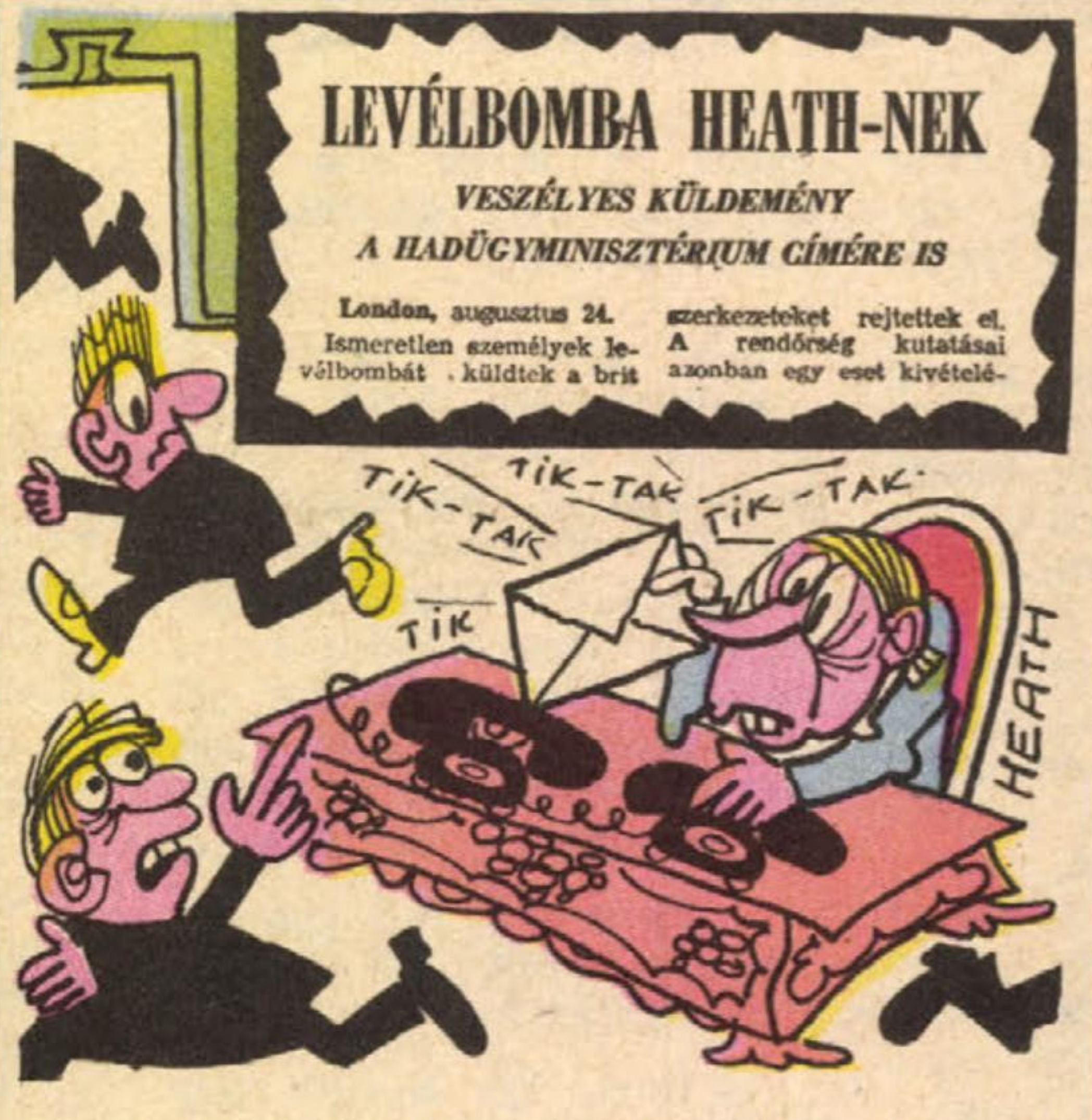
LEVÉLBOMBA HEATH-NEK
VESZÉLYES KÜLDEMÉNY
A HADÜGYMINISZTÉRIUM CÍMÉRE IS
London, augusztus 24.
Ismeretlen személyek levélbombát küldtek a brit
szerkezeteket rejtettek el. A rendőrség kutatásai azonban egy eset kivétele-
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK-TAK
TIK
HEATH

– Talán azért ketyeg, Mister Heath, mert egy rajongója aranyórát küldött önnek!

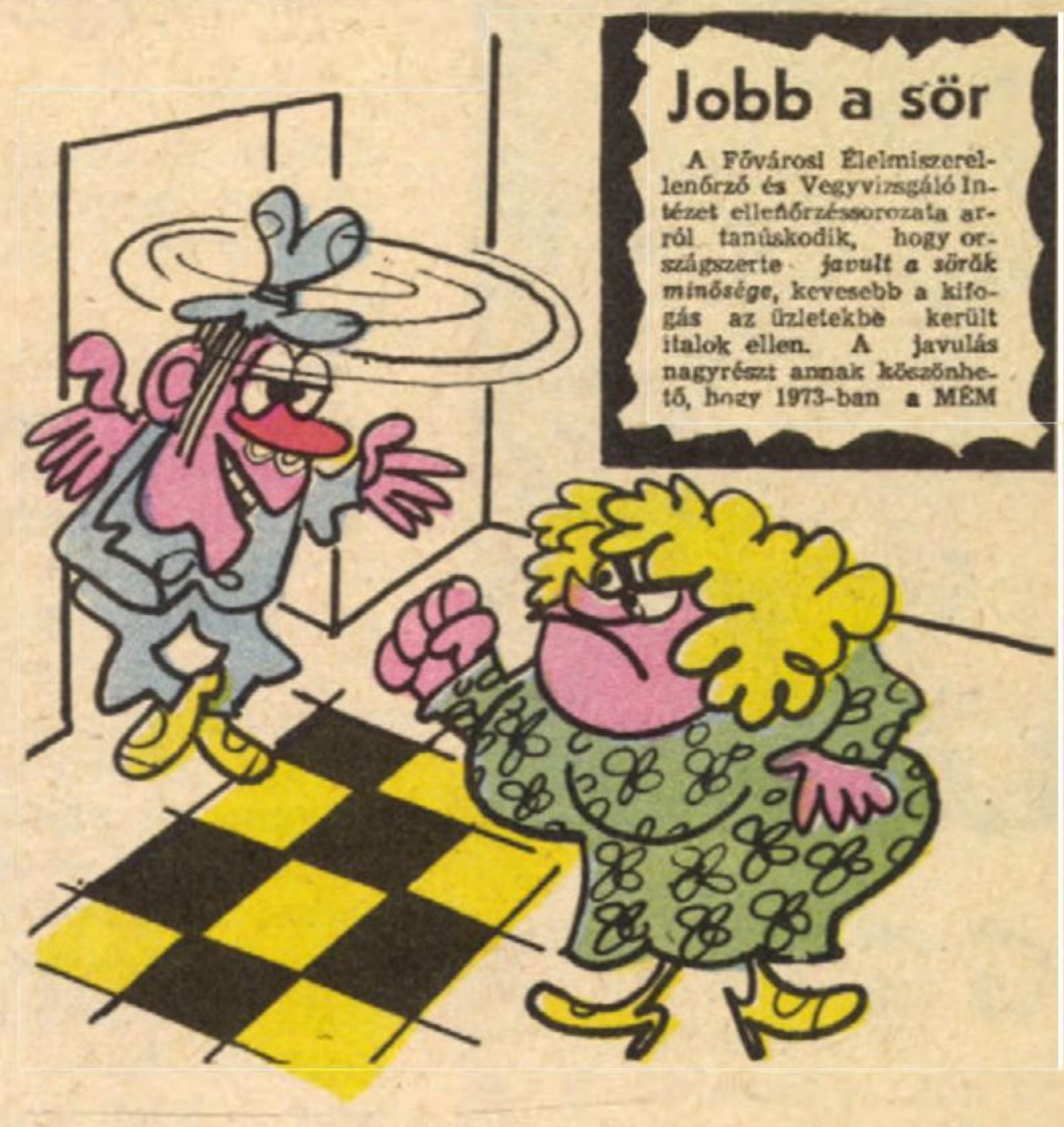
Jobb a sör
A Fővárosi Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézet ellenőrzéssorozata arról tanúskodik, hogy országszerte javult a sörök minősége, kevesebb a kifogás az üzletekbe került italok ellen. A javulás nagyrészt annak köszönhető, hogy 1973-ban a MÉM

– Hogy a csudába szokjam le róla, anyukám, mikor egyre jobban csinálják?

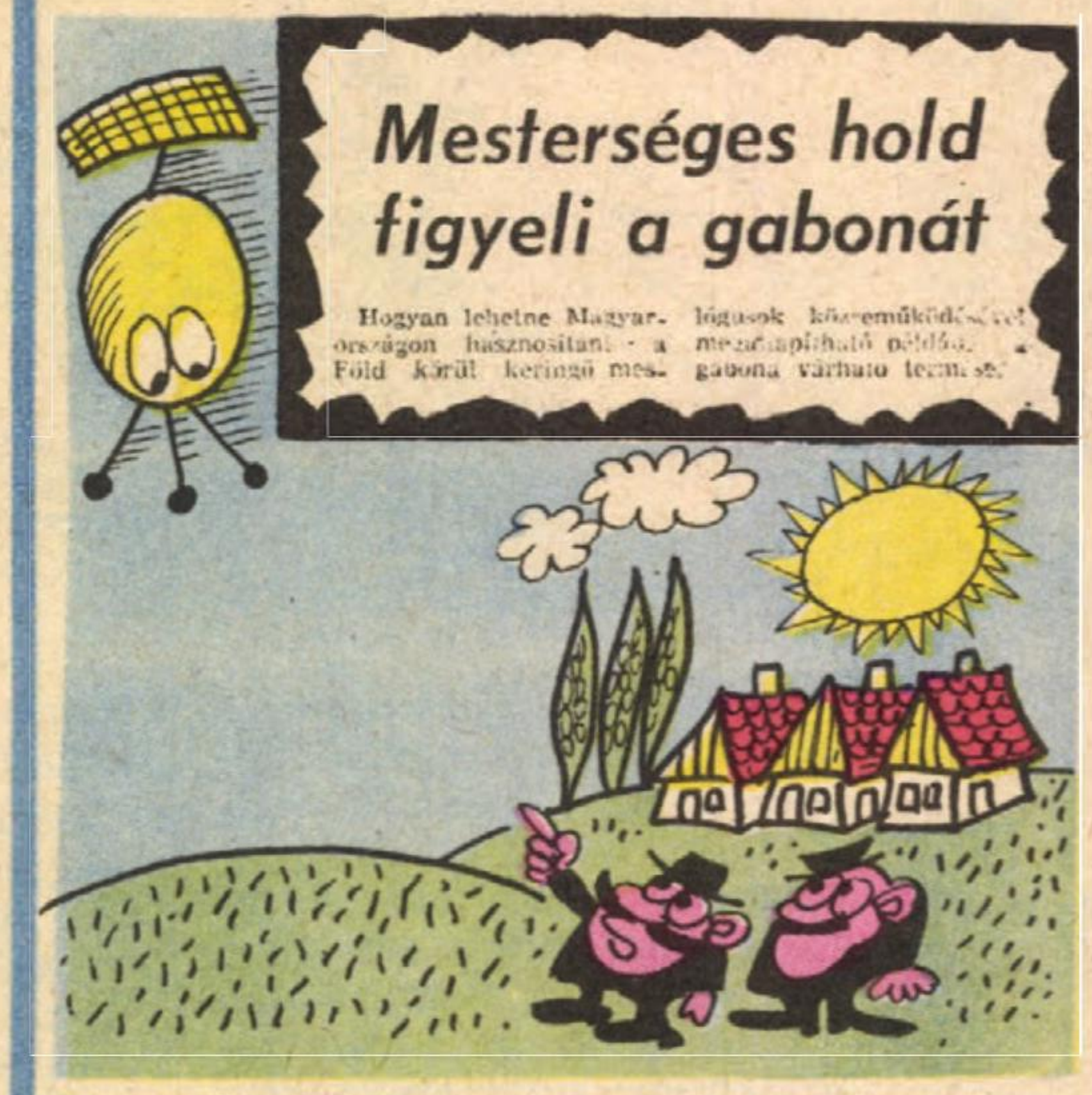
Mesterséges hold figyeli a gabonát
Hogyan lehetne Magyarországon hasznosítani - a Föld körül keringő mes-

– Na, hálaistennek, egy újabb ellenőr!

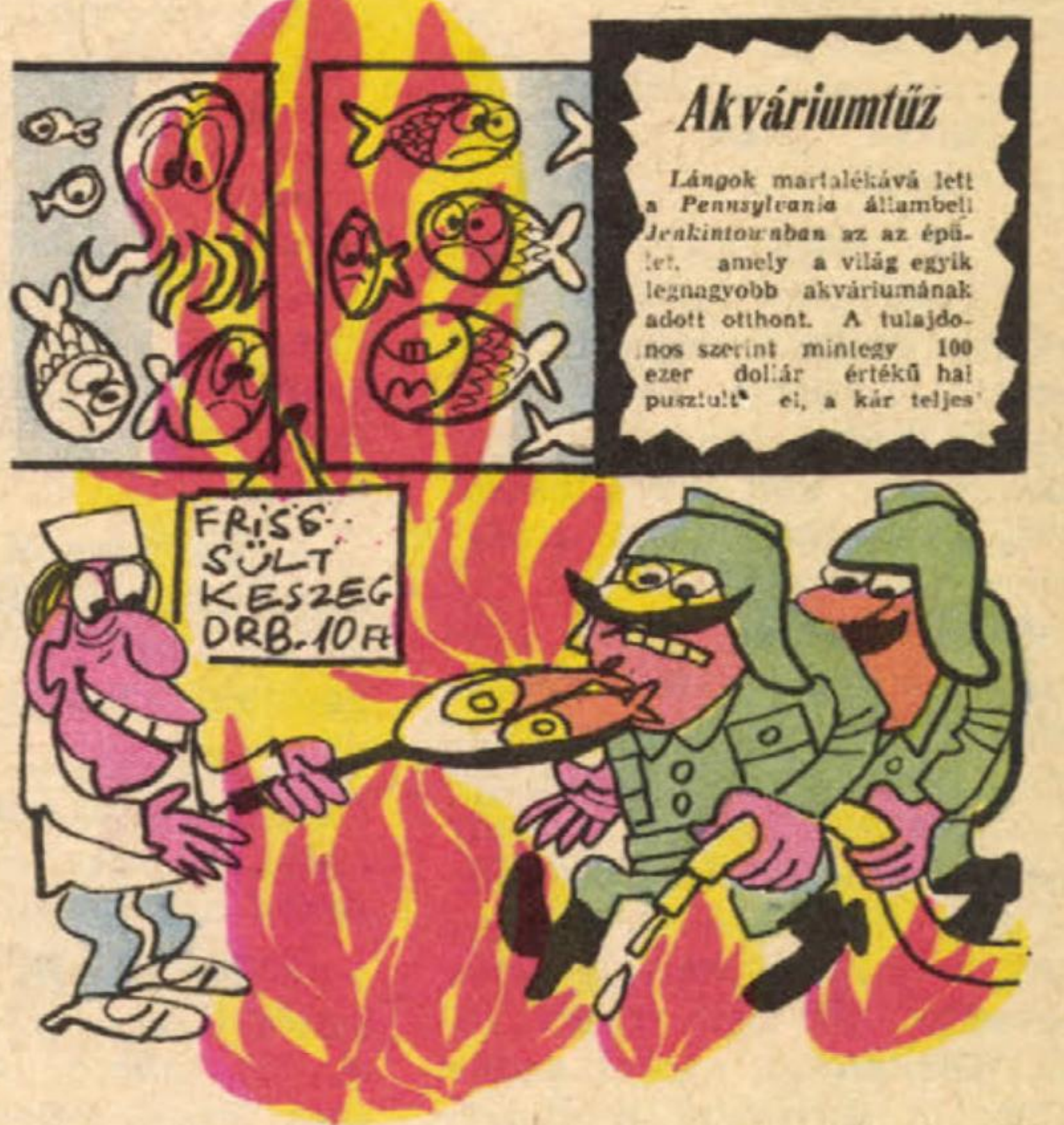
Akváriumtűz
Lángok martalékává lett a Pennsylvania állambeli Jenkintownban az az épület, amely a világ egyik legnagyobb akváriumának adott otthont. A tulajdonos szerint mintegy 100 ezer dollár értékű hal pusztult el, a kár teljes
FRISS SÜLT KESZEG DRB. 10 Ft

– Friss sült halat tessék!

Egy és más

1

„Egyidejűleg korszerűsítik a nyilvános utcai telefonfülkék készülékeit és vonalait is."

(A Hétfői Hírekből)

Aligha van korszerűbb szava nyelvünknek, mint a „korszerű". Ami korszerű, az előtt az ember levett kalappal tiszteleg. Az pedig, hogy valami még nem korszerű, de rövidesen az lesz, mert korszerűsíteni fogják, mindennél örvendetesebb hír. Csípkelődni vagy pláne gúnyolódni a korszerűség fogalmával, nem ildomos. Aki ellene szól, az pudvás-agyú, maradi alak. A világért sem tenném. Üdvözlöm tehát a nyilvános telefonok korszerűsítését, amiként üdvözöltem a közoktatás, a férfiruha-konfekció, a közönségszervezés, az építőanyagellátás és a búr- a búr- a búrkalap korszerűsítését is.

Az persze kár, hogy a magamfajta egyszerű észjárású ember a legtöbb esetben nem tudja, hogy mitől lesz korszerű, ami eddig nem volt az. Klasszikus példa erre a nyilvános telefonok korszerűsítése. Én például azt hittem volna, hogy egy nyilvános telefon akkor korszerű, ha működik. Ha barbár kezek nem rongálták meg, nem metélték le róla a kagylót, nem szerelték ki belőle a membránt. Vagyishogy akkor korszerű egy nyilvános telefon, ha használható. Mint műszaki kérdésekben tökéletesen hatökör úgy véltem, hogy inkább a telefonálókat kellene korszerűsíteni valahogyan, azokat, akik vandál módon tönkreteszik a köztulajdont s ennek céljából korszerűsíteni kellene a rendőrségnek ilyen ügyekkel foglalkozó szakembereit, hogy csípjenek fülön néhány aljas telefon-dúvadat s példás büntetés végett adják át őket a bíróságnak. Én — mint laikus — ezt gondoltam volna igazi korszerűsítésnek.

Most aztán izgatottan várom, hogy milyen lesz a korszerű nyilvános telefon. Segítségért fog kiáltani? Vagy egyszerűen csak viszszaüt?

2

Részlet egy olvasó leveléből:

„Formás, szép rántott szeleteket vásároltam, sütésre előkészítve, gyorsfagyasztott áruként. Csomagolópapírján ez állt: RÁNTOTT SERTÉS SZELET. Sütés után derült ki, hogy a szelet darált húsból van, tehát nem szelet. Bosszankodtam és panaszt tettem illetékes helyen. A válaszból megtudtam, hogy a Veszprém megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat a megtévesztő csomagolás miatt már régebben figyelmeztetésben részesült. A vállalat megígérte, hogy új csomagolóanyagot fog készíttetni, ha a jelenlegi elfogy s erre előreláthatólag 1974 márciusában kerül sor."

A szóban forgó vállalat tehát már csak mintegy félévig vezeti félre a vásárlókat.

Megígérte.

Hát nem aranyos?

3

Írók, színészek, színésznők fényképeire esik a tekintetem az egyik képes hetilapban. E fényképek a heti rádióműsor szürke betűtengerét színesítik s azok egy részét ábrázolják, akik az adott héten szerepelnek a rádió műsorán.

Fiatal férfi néz vissza rám az egyik fotóról. Elmélyült tekintet, dús fekete haj, apró bajusz — ejnye, de ismerős! Ki lehet az illető? Felteszem a szemüvegemet, hogy a kép aláírását elolvashassam. Na nézd csak, hát persze! Ő az, a kitűnő író, nagyon jól eltalálta a fotografus vagy harminc éve. A kitűnő író azóta meghízott, ma már a haja gyér és fehér, bajuszt nem visel, csak a tekintete változatlanul elmélyült.

Szóvá kellene tenni — gondoltam ekkor magamban —, hogy ilyen esetben írják oda az évszámot is, amikor a kép készült; mért képzelje másnak a rádióhallgató az illetőt, mint amilyen?

Megnéztem ezután a részletes rádióműsorban, hogy milyen művével szerepel az író? Kiderült, hogy fiatalkori verseit olvassa fel.

Így persze már rendben van a dolog.

4

Az Esti Hírlap riportere elkísérte az Állami Kereskedelmi Felügyelőség munkatársát az egyik belvárosi presszóba, ahol az próbavásárlásként három pohár narancsitalt kért. Mindhárom kevesebb volt az előírt mennyiségnél. A Felügyelőség munkatársa ekkor így szólt az újságíróhoz: „Sajnos, az idén még nem találtunk olyan helyet, ahol pontosan mértek volna."

Megállt bennem az ütő, amikor ezt olvastam. A Kereskedelmi Felügyelőség az idén még nem talált olyan helyet, ahol pontosan mértek. De hiszen már javában szeptember van! Mert ha — teszem azt — áprilisban mondja ezt, no jó, az is furcsa, de mégiscsak. De szeptemberben? Amikor egy macskaugrásnyira van az év vége?

A Kereskedelmi Felügyelőségnek sürgősen javítania kell a munkáján. Több ellenőrt kell foglalkoztatnia esetleg jobban kell megszerveznie a kutatást — nem értek hozzá. Valahol azonban mégiscsak kell lennie egy vendéglátóipari helynek ahol pontosan mérnek. Azt meg kell keresni. Ha az idén már nem sikerül, akkor jövőre.

(t.)

BALÁZS SÁNDOR:

A PLAKÁT

Guszti egész rendes agglegény volt, míg egy éjszaka meg nem látta a plakátot. A kávéházból jött, s az utolsó autóbuszra várt, mikor érezte, hogy valaki nézi. Jobbra fordult — senki, balra fordult — semmi, végre észrevette: a hirdetőoszlopról néz rá valaki, állhatatosan, nem rebbenő szemmel.

— De szép vagy lelkem — mosolygott Guszti a plakátra. Valami szappant hirdetett, nyilván attól volt ilyen szép: hamvasan rózsálló arc, kék szem, csöpp száj, finoman ívelt nyak, barna hajerdő. Guszti jól megnézte, most látta először, csak ma este ragaszthatták ki, különben már észrevette volna. S ahogy nézte, egyre jobban tetszett neki. Nem tudott elszakadni tőle. A kék szemek voltak a mágnes és ő a vasreszelék, és nem engedték el. Közben az utolsó autóbusz is elrohant mellette, és ő nevetve dörmögte:

— Így kezdjen ki az ember nőkkel — és megindult gyalog hazafelé. Útközben még többször találkozott a plakáttal és mindig megállt előtte. — Soha életemben nem láttam ilyen szép teremtést — eh, ilyen nincs is! Csak a művész fantáziájából pattanhatott ki ilyen tökéletesség. No és milyen szerencse, hogy nem eleven. Ez olyan, hogy belé lehetne szeretni még egy viharedzett agglegénynek is.

Másnap és attól fogva mindennap gyakran találkozott vele. Már úgy nézett rá, mint jó ismerősre, s a nő is mintha mosolygott volna az oszlopról. Egyszer, hogy Guszti kissé beszeszelve ballagott haza az éjszakában, mélyen és komolyan megemelte előtte a kalapját. S a nő! — a nő, szentuccse, visszaköszönt neki! Igaz, hogy csak egy parányit, de Guszti leteszi rá a főesküt, hogy megbiccentette a fejét kedves hamissággal. És nem is egyszer, hanem ahány köszöntés, annyi biccentés! Nem, nem képzelődés, nem volt olyan részeg ő, hogy ne tudta volna megítélni, mi igaz és mi nem.

Nagy sokára ért haza, a fáradtság, a bor hamar elaltatta. De hajnal felé azt álmodta, hogy a hölgy leszáll a plakátról, odaül az ágya szélére, és így szól hozzá:

— Én vagyok az, akit te keresel, a nő, aki után vágyódol, az ideál, akit magadnak faragtál.

— Nekem — védekezett Guszti —, nekem nincs ideálom, én … én tisztességes agglegény vagyok.

— Ne beszélj bolondokat, azért neked is van szíved, és jól tudom, hogy szerelmes vagy belém. Jöjj, és keress meg. Most itt az alkalom, hogy megtaláld a párodat, akivel boldog lehetsz. Én vagyok az és senki más. Mit habozol? Szeretlek.

Guszti kinyújtotta érte a karját, hogy magához ölelje, de a kép eltűnt, és Guszti fölébredt. Lázas, forró volt a feje, de szilárd az elhatározása. Igaza van az álomnak, és nem szabad halogatni, itt csak egy dolog van: megkeresni és megtalálni a nőt, ha van. Ha nincs, az más. Akkor nem tehet magának szemrehányást, és akkor sem végzett alacsonyrendű munkát: ideált keresett.

Még aznap hozzáfogott. Utóvégre nem reménytelen az ügy, megvan a fonál, mely a világ labirintusán az ismeretlenhez vezet. Itt van a plakát, ezt valaki csinálta, és ha igaz, valakiről csinálta. Elment a gyárba, ott azt mondták, hogy ők csak fiókintézmény, és a plakátot Németországból kapták.

— És a kép, mit gondolnak az urak, élő modell után készült?

— Igen, úgy tudjuk, egy berlini orvoskisasszony.

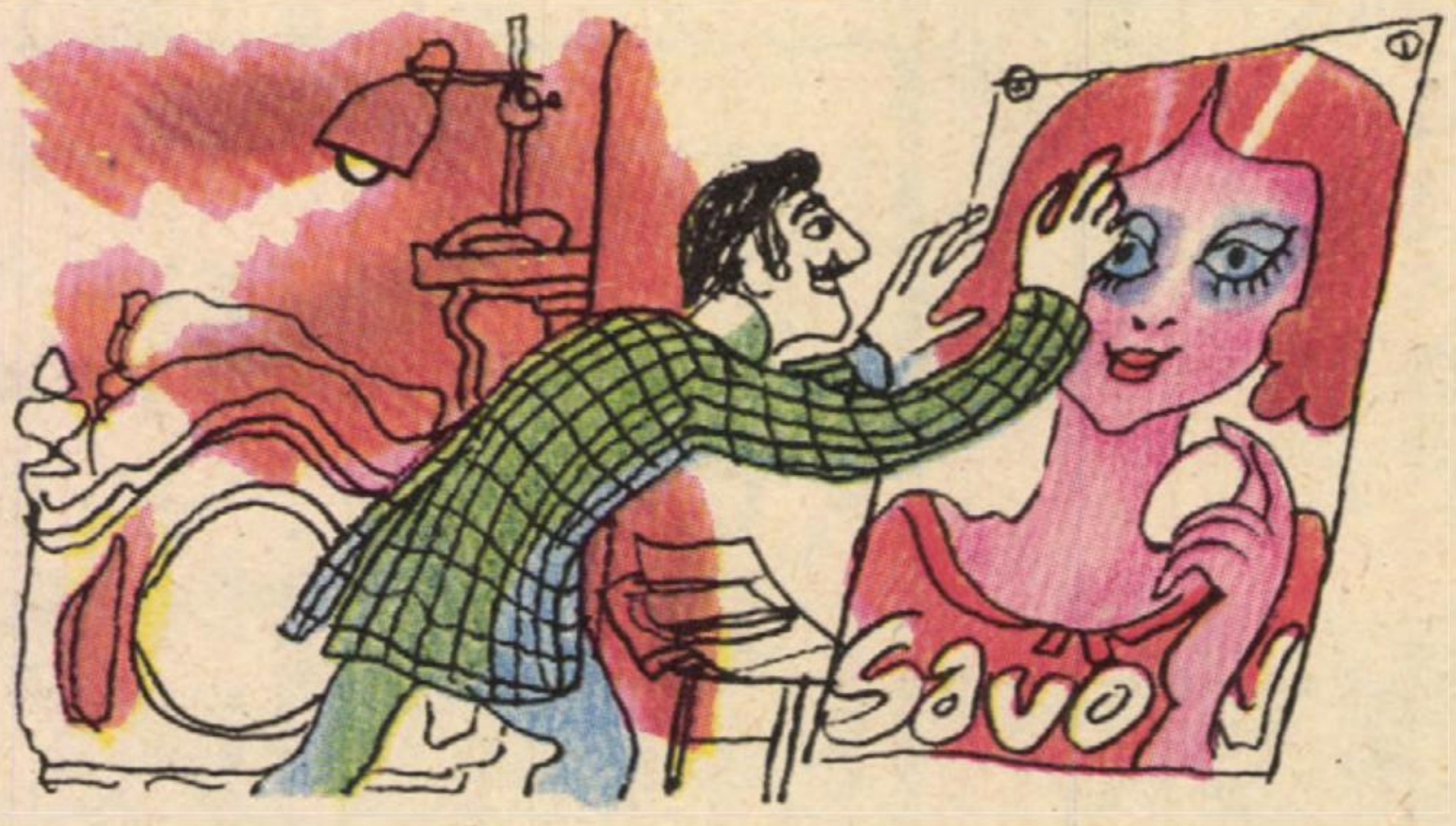

Gusztinak felcsillant a szeme. Berlin? A jövő héten úgyis Berlinbe kell utaznia. Lám, ez is hogy összevág. Majd ott — ott megkeresi, addig el nem jön, míg meg nem találja.

Csak kinn az utcán jutott eszébe, hogy ejnye, kérhetett volna magának egy plakátot, talán adtak volna. Különben, minek árulja el nekik, hogy szerelmes belé, kinevették volna, úgyis már nagyon nézték, hogy miért érdeklődik annyira. Elment hát a köszörűshöz a kését élesíttetni, nem hogy embert öljön, hanem hogy még az éjjel kivágjon magának egy plakátot.

— Ha nem adnak, viszlek — mondta, mélyen beleeresztve kését a hirdetőoszlop húsába, és szörnyen vigyázott, hogy kár ne essék az ő szépében. Ágaskodott, kínlódott, kivárt egy rendőrt, míg az odébb ment strázsálni, de végre megvolt, az övé volt. A kabátja alá rejtette, és sietett vele haza.

— Látod, már tolvaj lettem miattad — beszélt hozzá, miközben a falra kiakasztotta —, de teérted mindent!

És nagy rajongásában végigsimogatta a nő orcáját. És íme: a száj mintha megmozdult volna és mosolyogna.

— Őrület — simogatta végig homlokát Guszti —, ez már tisztára az. De aztán megnyugtatta magát. Csak addig tart, míg a doktorkisasszonyt megtalálja! Majd ha meglesz, nem ezt a papírost simogatja.

Berlinben elment a szappangyárba, de ott a vállukat vonogatták. Igen, ők is hallottak valamit, de nem lehet azt tudni kérem: ez csak olyan szóbeszéd, legjobb talán, ha a művészhez méltóztatik fordulni, az meg tudja mondani.

Hát persze! Guszti a fejéhez kapott és nevetett magán. Csak a szerelmes lehet olyan vak, hogy nem látja a legegyszerűbb utat. Mindjárt ezen kellett volna kezdeni, a festőn, aki pingálta. Münchenben lakik? Nem baj! Utána megy, nem sajnálja a fáradságot, megérdemli az a lány, hogy koptassa érte a lábát.

A műterem az ötödik emeleten volt, és Guszti erősen lihegett, mire odaért. De nemcsak a sok lépcsőtől, az izgalomtól is. Végre! Végre most biztosat fog tudni, és akkor már nincs messze az idő, hogy szemtől szembe állhasson ővele. A nagy Ő-vel, az igazi nővel, akit kiválasztott magának, és aki nélkül nem tud és nem akar élni.

A festő szívesen fogadta. Kedélyes, pipás, szakállas bácsi volt, aki nem is nagyon csodálkozott, mikor Guszti előállt kérésével.

— Ja, a modell? Hogy ki volt a modell? Abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy mindjárt bemutathatom magának. Fáni!… Gyere csak, Fáni! — kiáltott át a másik szobába.

Gusztinak elállt a szíve dobogása. Most — most mindjárt itt lesz, látni fogja, beszél vele és nem kell keresni. Ki lehet? Talán a lánya.

Fáni bejött a műterembe. Jobban mondva nem is annyira jött, mint hömpölygött. Igen kövér, rendetlen asszonyság volt, nyilván a takarítást kellett abbahagynia.

— Hát itt a modell! Húsz évvel ezelőtt a Fániról festettem, de csak most tudtam elsütni a szappangyárnak. Akkor a menyasszonyom volt, most a feleségem. Hja, múlik az idő, uram.

Múlik, szó sincs róla, múlik, múladozgat. Guszti bután hápogott és úgy érezte, hogy egy nagy kalapáccsal nagyot ütöttek a fejére. Semmi, de semmi sincs ebben a nagy darab asszonyban abból a finomságból, amit ő a plakáton látott. Talán a szeme, de az sem, annak a kékje is megfakult, szerelmi vágy helyett üresség. Óh ideál, óh valóság!

Igyekezett mielőbb el innen, sietett haza Pestre és mikor hazaért, első dolga volt, hogy azzal a késsel, amivel annak idején kivágta, végighasítson rajta.

— Megcsaltál, nyomorult! — dobta a szemétbe és az utcán is elfordította fejét, ha meglátta a plakátot.

(1913)

Balázs Sándort, akit a Ludas Matyi olvasói is jól ismernek, meleg szeretettel köszöntjük kilencvenedik születésnapján!

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR ÚJ AUTÓTULAJDONOSOKNAK

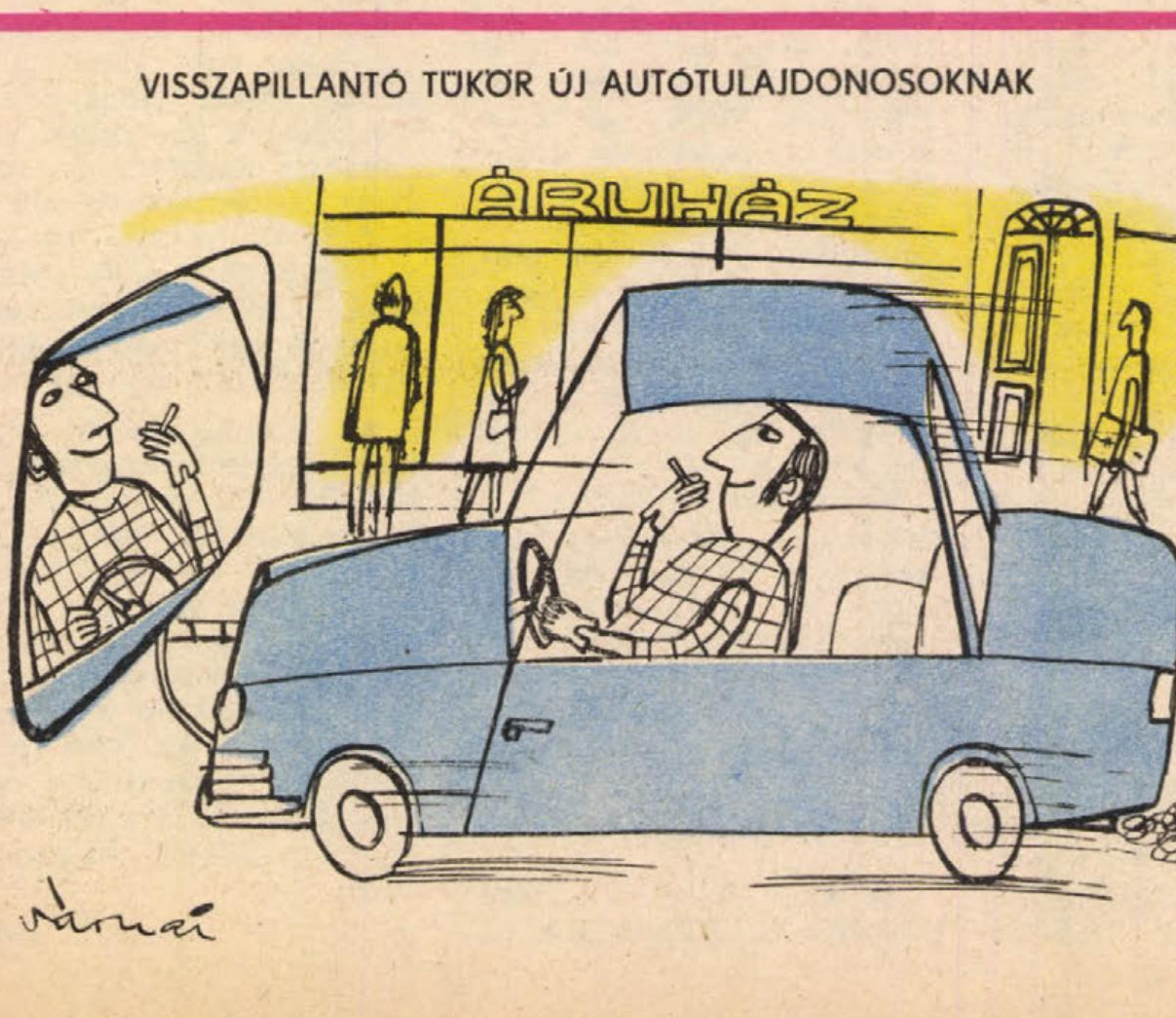

EL NEM KÖTELEZETT FÉRJ

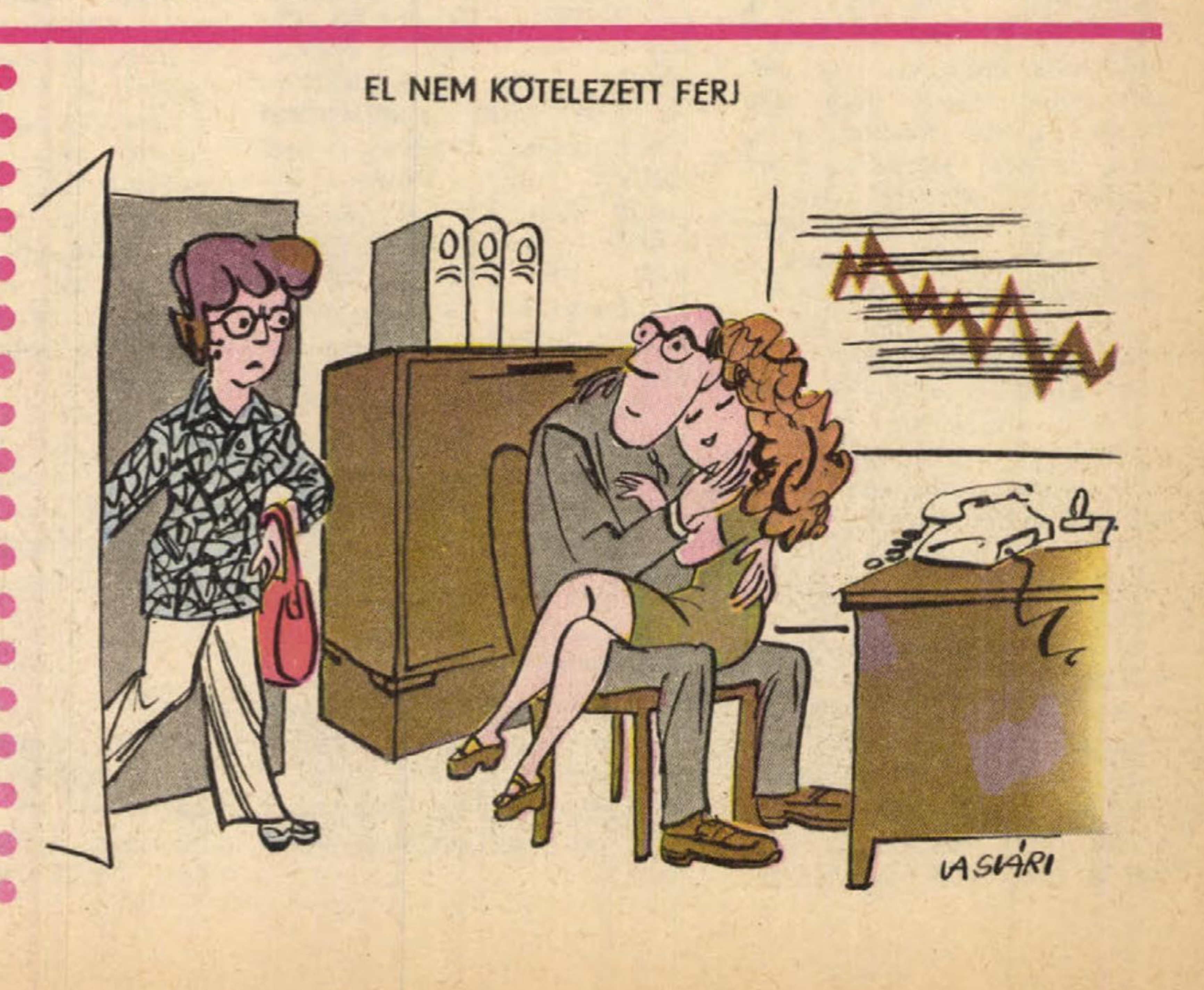

Mire lehet használni a belvárosi parkolóházat?

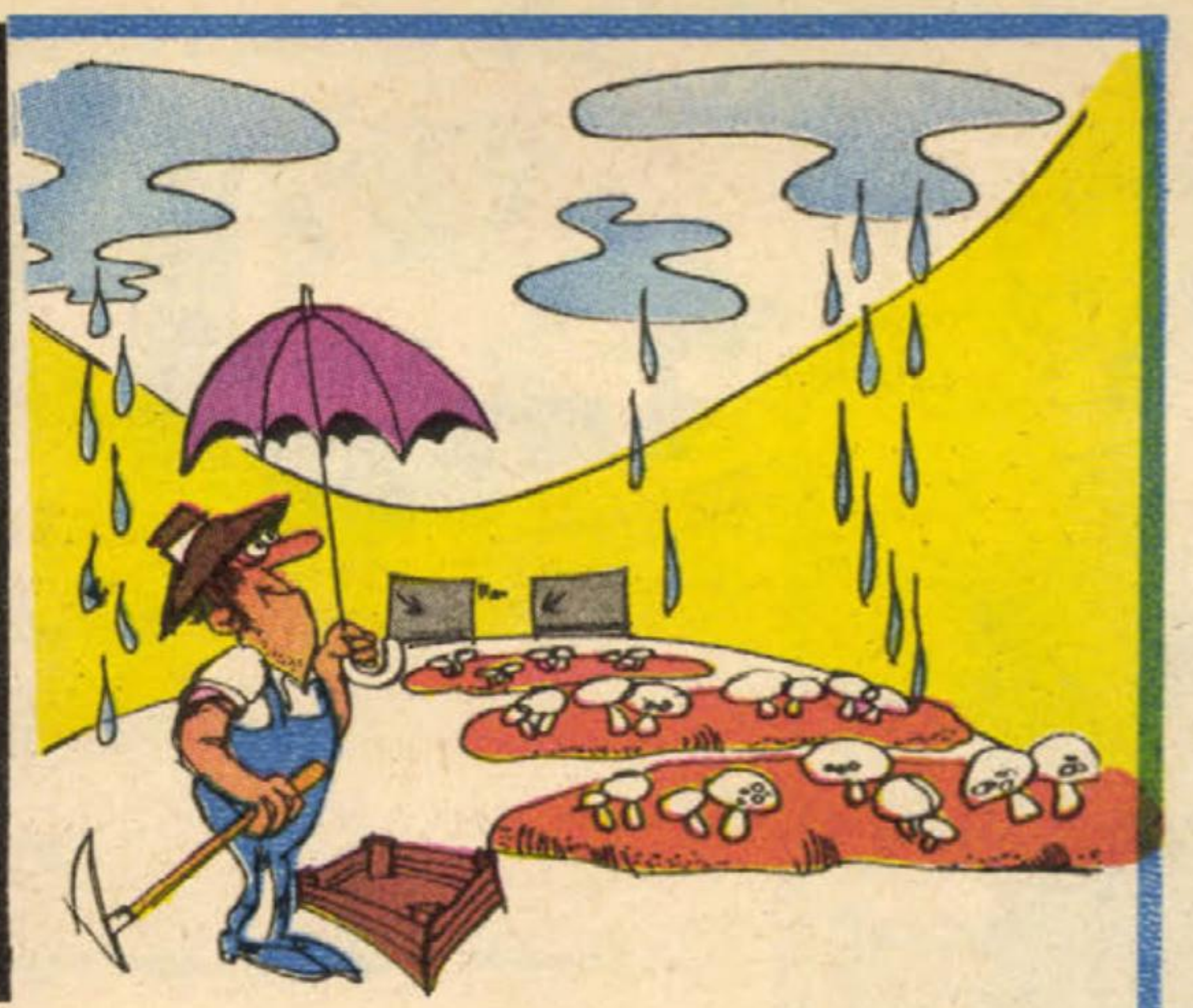

– Gombatenyésztésre. A megfelelő páratartalmat a mennyezetről csöpögő víz biztosítja.

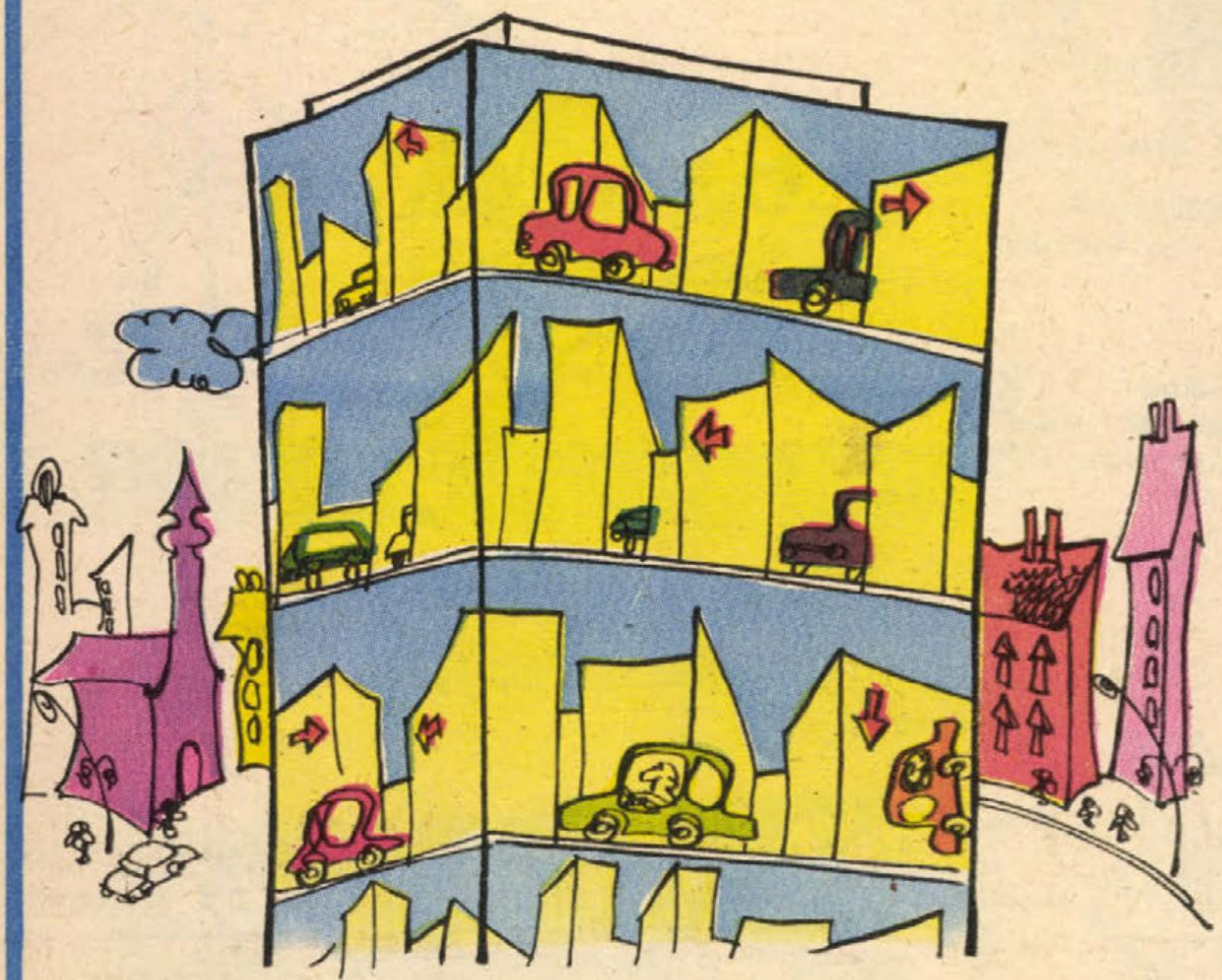

– Tévé-vetélkedőkre, címe: Ki talál ki hamarabb a labirintusból?

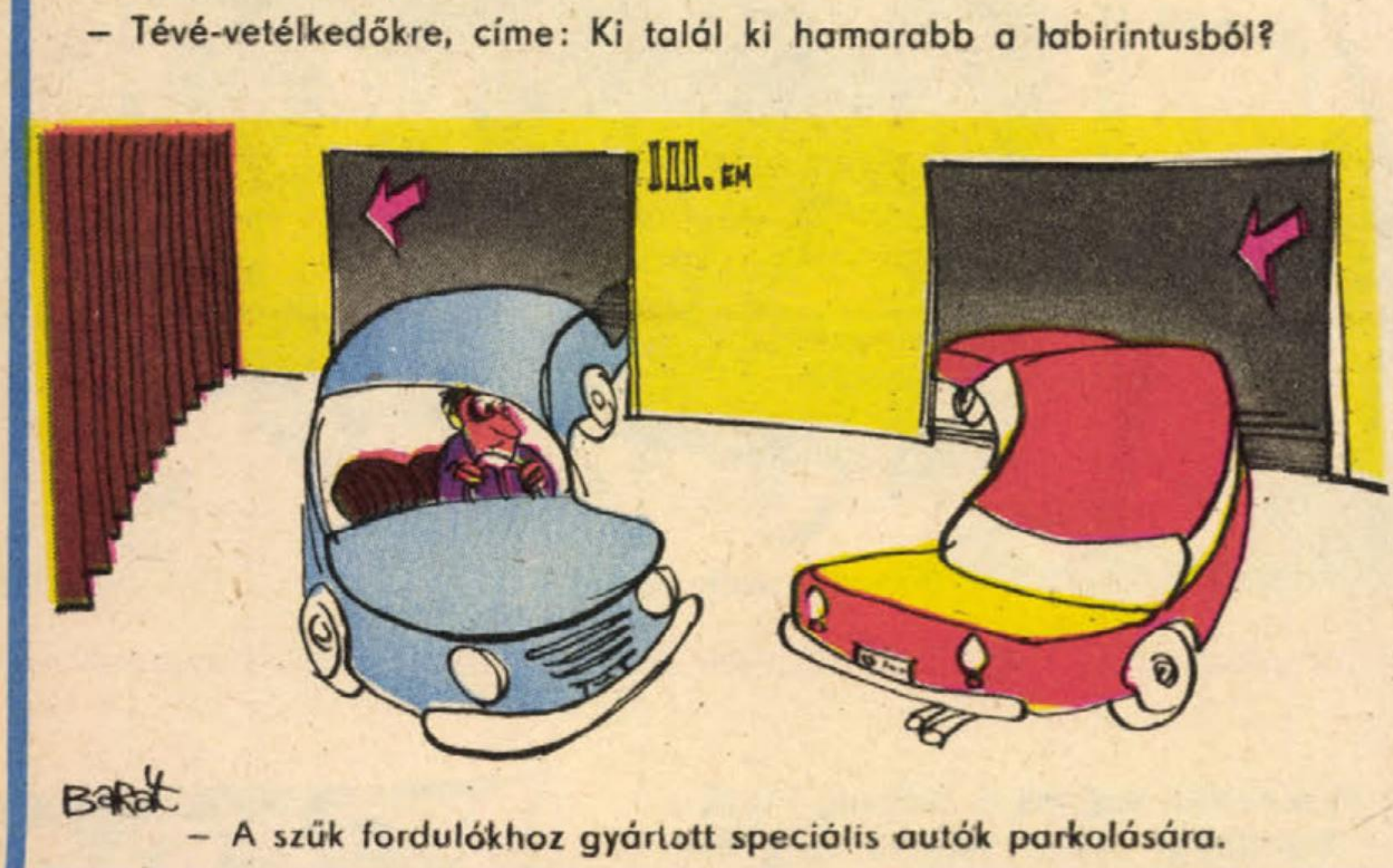

– A szűk fordulókhoz gyártott speciális autók parkolására.

TUDOMÁNYOS SZENZÁCIÓ

①

— Miért álltatok le a munkával? — kérdezte a Flancz utca 40-es számú ház építésvezetője. — Történt valami?

— Igen — felelte izgatottan a brigádvezető. — Még mindig nem találtunk egyetlen egy avar kori sírt sem. Érted te ezt?

— Nem értem — mondta az építésvezető. — Itt valami nem stimmel. Jól megnéztetek mindent?

— Ebben biztos lehetsz. Nem vagyunk kezdők.

— Lehetetlen! Eddig még mindenütt találtunk avar kori sírokat. A Karaj utcai építkezésen tizenöt avar kori sírra bukkantunk.

— A Ló utcában pedig egy avar kori temetőt találtunk. De azóta mintha elvágták volna: sehol semmi.

— Azonnal értesítenünk kell a múzeumot. Sürgősen jöjjenek a helyszínre

②

A múzeum kiküldött egy szakembert, az avar kor egyik jeles tudósát, dr. Longobárdi Ottót, aki meleg szavakkal köszönte meg a dolgozóknak, hogy értesítették a múzeumot, majd haladéktalanul nekilátott a terep átvizsgálásához. Avar sírt ő sem talált, csak néhány műanyag flakont, üres konzervdobozokat, elgörbült bergmancsöveket és huszonöt forint harminc fillért. A pénzt — mint utólag kiderült — a tudós vesztette el, mert lyukas volt a nadrágzsebe.

— Nem akarok elhamarkodott kijelentéseket tenni — mondta dr. Longobárdi —, de az az érzésem, hogy egyedülálló esettel állunk szemben. Itt, ahol most állunk, nem temetkeztek az avarok. Nagyon kérem önöket, egyelőre tartsák titokban a felfedezést, nem szeretném, ha idő előtt híre menne...

Az építkezés dolgozói megígérték, hogy hallgatnak, mint a sír. Mint egy avar kori sír.

③

A Reggeli Hírek munkatársa, aki avar-szakértőnek számított, mert 1856 cikket írt avar sírok felfedezéséről és mindenütt megjelent, ahol ilyet találtak, megneszelte a dolgot és néhány nappal dr. Longobárdi látogatása után, felkereste a Flancz utcai építkezést.

— Igaz a hír? — kérdezte az építésvezetőt.

— Milyen hír?

— Az, hogy itt nem találtak avar kori sírt?

— A központ engedélye nélkül nem nyilatkozom — mondta zavartan az építésvezető. Az újságírónak azonban elég volt ennyi is. A Reggeli Hírek másnapi számában háromhasábos cikket írt a következő címmel:

„A Flancz utcai építkezésen nem találtak avar kori sírokat!”

Alcím:

„Páratlan felfedezés: ez az egyetlen hely Magyarországon, ahova nem temetkeztek az avarok!”

④

— A régészek egyelőre tanácstalanok — mondta dr. Longobárdi a sajtó képviselőinek. — Eddig még mindenütt találtunk avar sírokat. A Flancz utca valóban kivételes hely. A kollégáim megpróbáltak magyarázatot adni, de ezek a magyarázatok nem megalapozottak. Inkább csak feltevések. Hipotézisek.

A sajtótájékoztató itt félbe szakadt. Egy szakállas aggastyán rohant be a terembe és remegő hangon így szólt:

— Uraim, a helyzet megváltozott! Avar kori sírokat találtunk a Flancz utcában.

⑤

A későbbiek folyamán kiderült, hogy a Flancz utcai avar sírok teljesen frissek. Az éjszaka folyamán ásták őket és a gödrökbe valódi, avar kori csontokat fektettek bele. Dr. Longobárdi, aki tüzetesen átvizsgálta a leleteket, észrevette, hogy az egyik lábszáron leltári cédula függ, vagyis a múzeum tulajdona. A vizsgálat megindult, és kiderítették, hogy egy neves kolléga, az avar kor egyik jeles ismerője, saját kezűleg ásta meg a sírokat az éj folyamán. Amikor ezért felelősségre vonták, csak annyit mondott:

— Nem tudtam elviselni azt a gondolatot, hogy a Flancz utcában ne találjanak avar kori sírokat.

⑥

Az építkezés azóta befejeződött, de a Flancz utca 40 előtt több nyelvű tábla hirdeti: *„Ezen a helyen nem találtak avar kori sírokat.”*

Tudom, hogy hihetetlen a történet, de igaz. Aki nem hiszi, járjon utána.

Mikes György

ALKALMI MUNKA

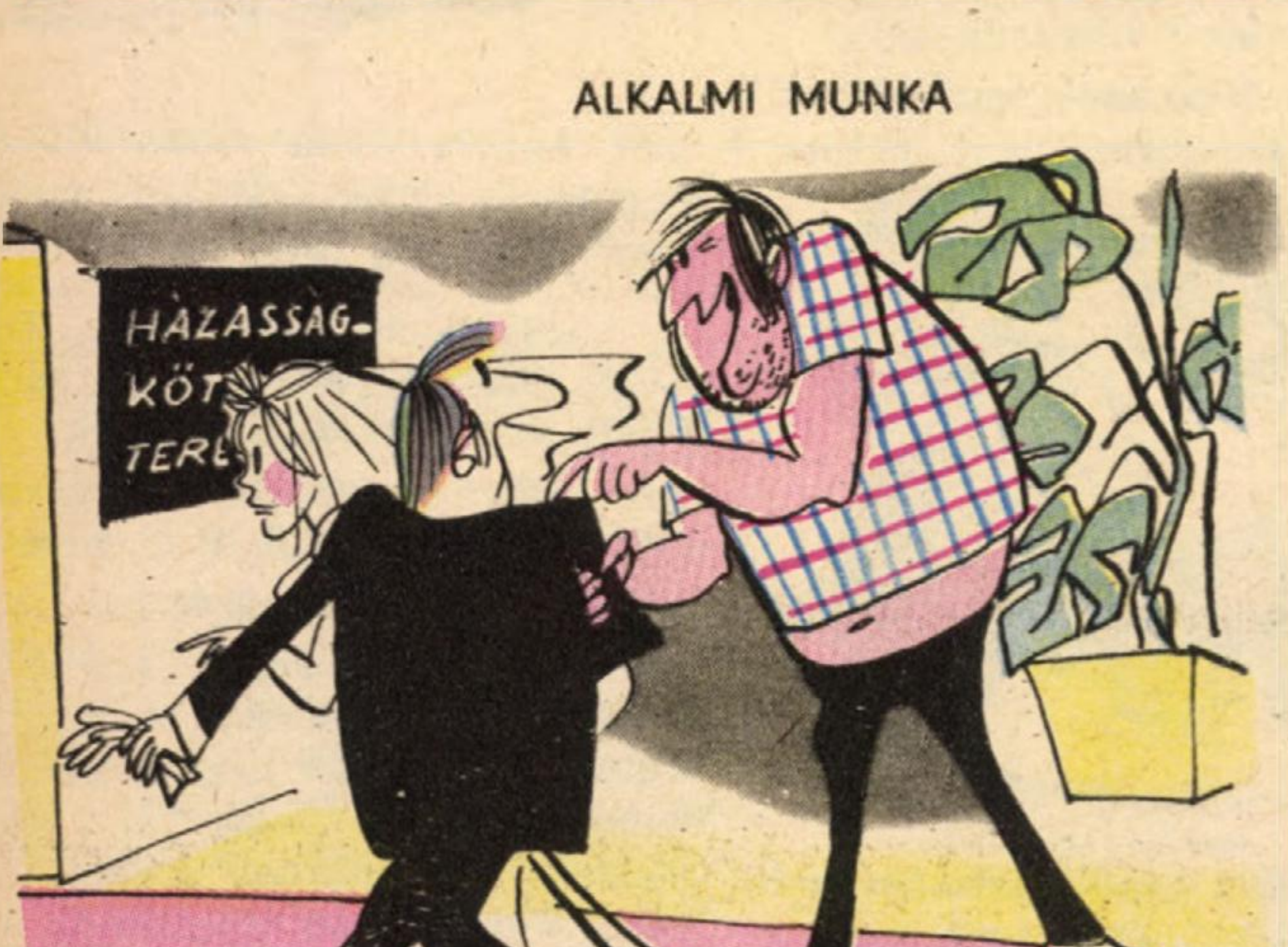

- Mondja, uram, megér magának egy eltérítés ötszázat?

FOCI FERI VÁGYAKOZVA GONDOL A JÓ FUTBALLRA

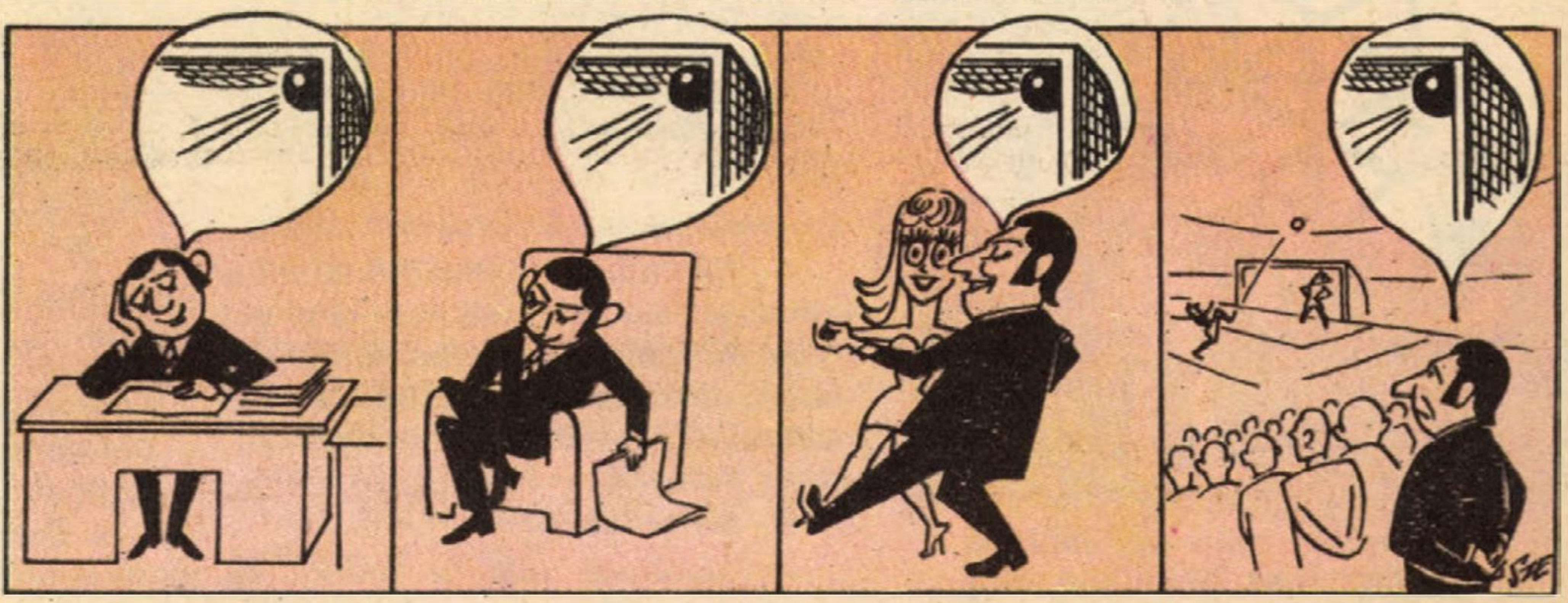

A munkahelyen Otthon Szórakozás közben És a meccsen

SZŐR-NYŰSÉGEK

Történelmi arcképcsarnok
jár az utcán: antik arcok
kísérnek, mint
kísértet.
Ott szobroz egy Kossuth-szakáll,
Ferenc József szintén ott áll
s ős-vicceket
idézget.

. . . Más ifjaknak körszakálla
Verne-rajz díszére válna,
s kiviccelné
Karinthy —,
hát még hogyha látná, mint megy
szőr-seprőjét lengetve egy
Leonardo
da Vinci.

Van Castro és van Petőfi,
mindenhonnét partvis nő ki
s engem egyre
inkább bánt:
mért károgják vénhedt varjak,
hogy fiaink elzavarnak
minden szép, szent
hagyományt?

Bedő István

FÁZÓS KEMPINGEZŐ

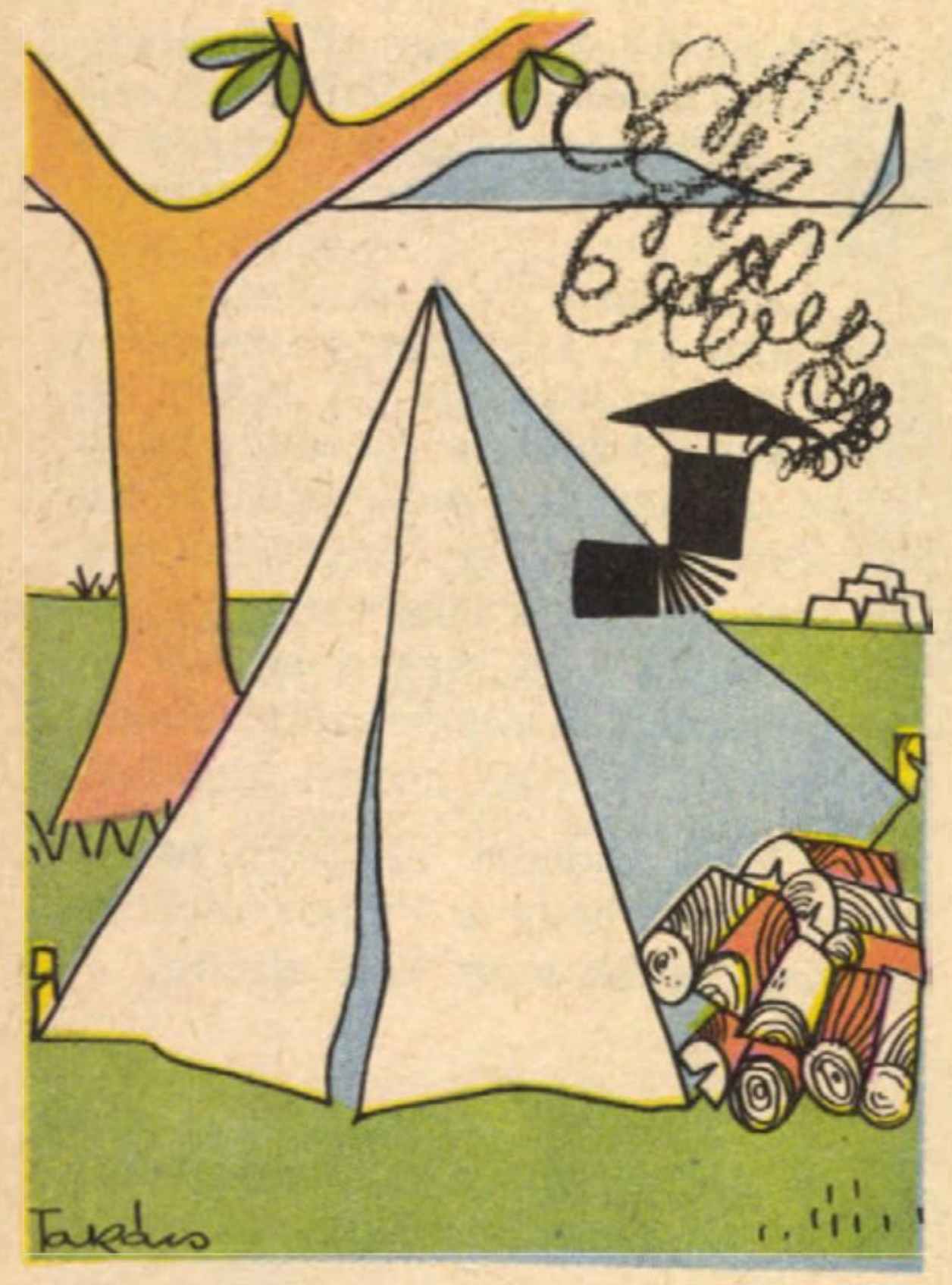

BARKÁCSOLÁS

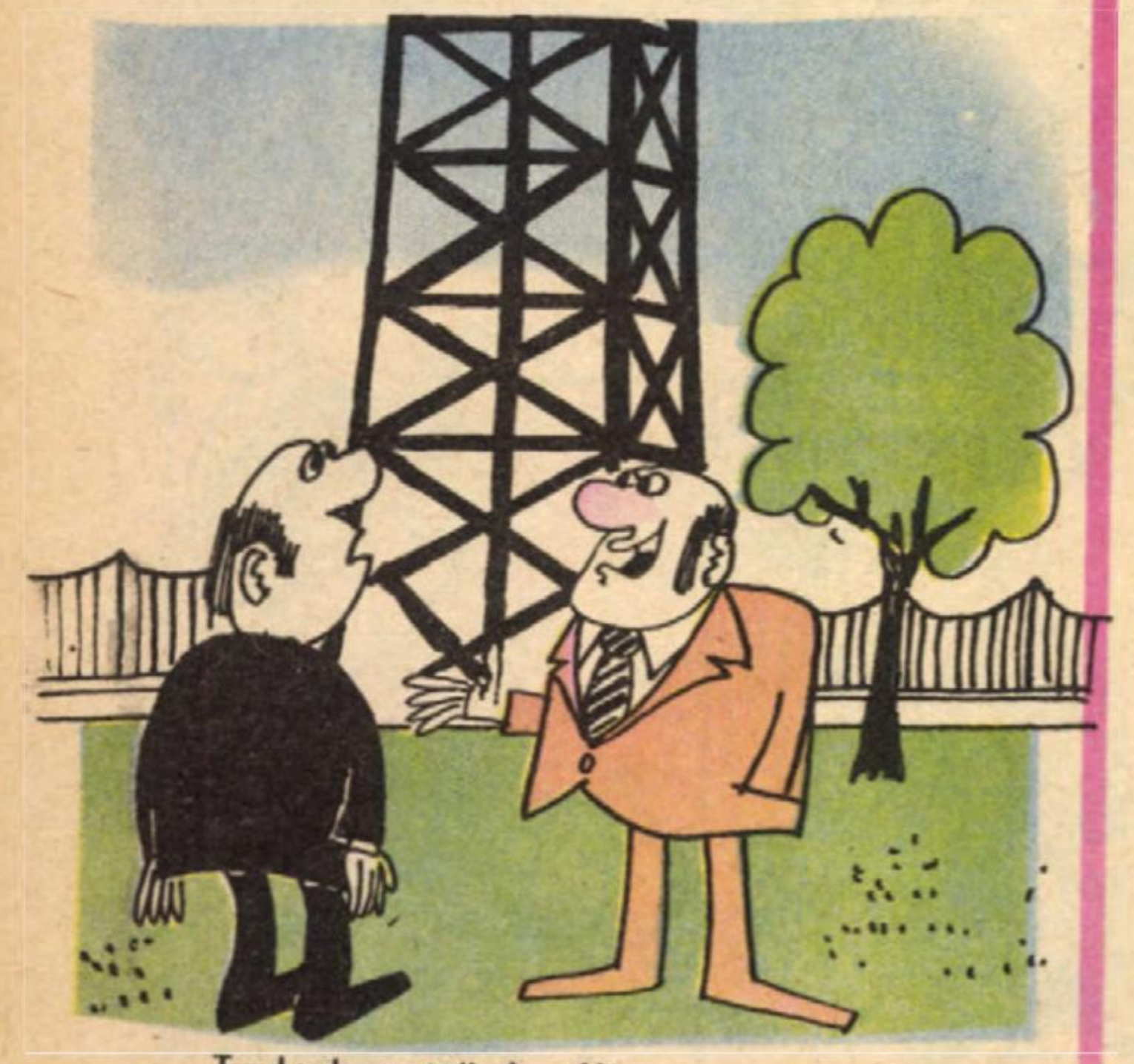

— Tudod, vettünk télire egy olajkályhát, gondoltam fúrok hozzá egy olajkutat is!

Megkérdeztük munkatársainkat;

MI JUT AZ ESZÜKBE RÓZSA SÁNDORRÓL?

Szűr-Szabó József:

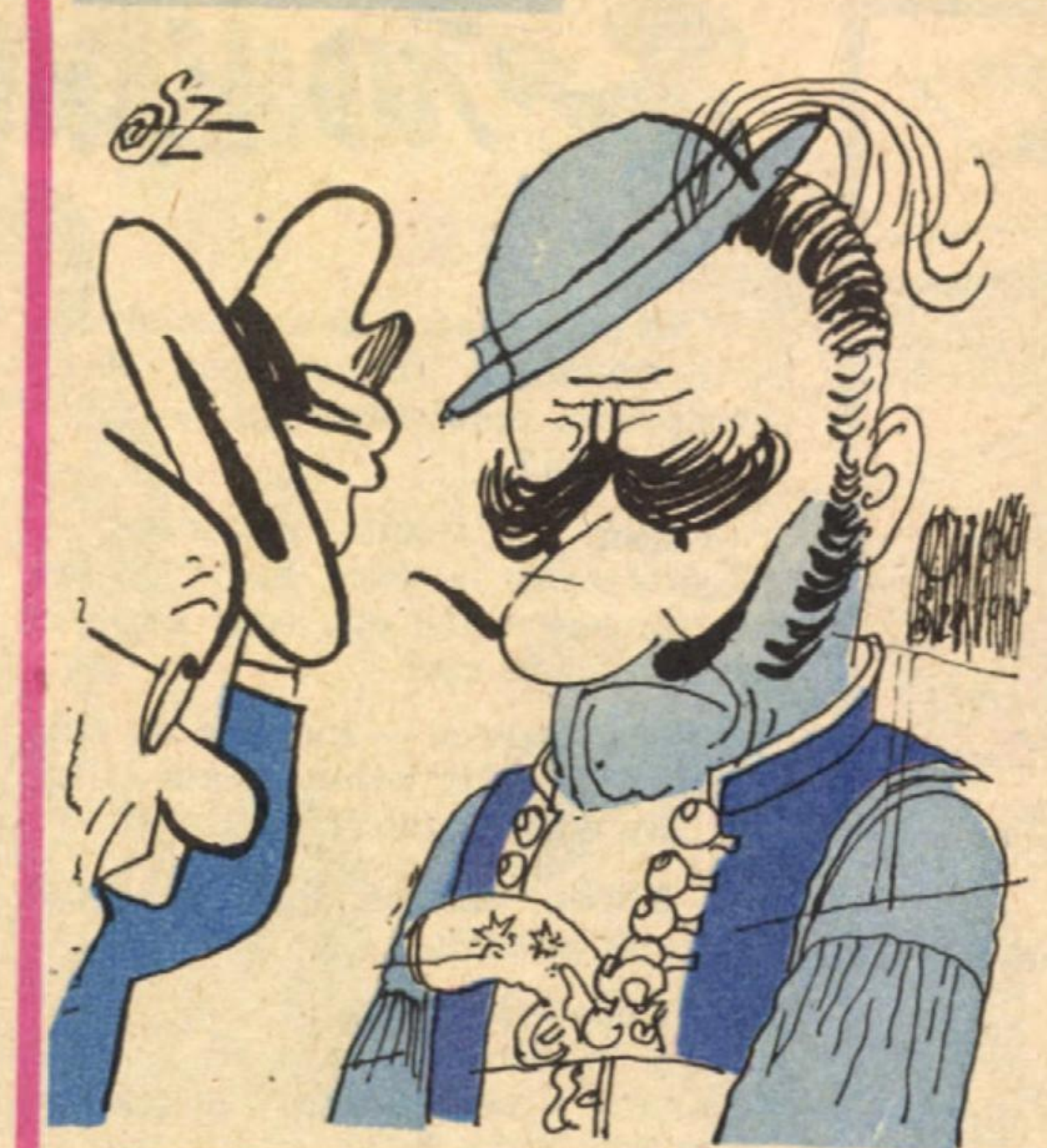

— Mit szól hozzá, Rózsa úr, csak 3 évre ítélték a gellérthegyi útonállót?

— Mit szóljak? Összevonom a szemöldökömet!

A múlt héten az Alföldön engem is elkaptak a pandúrok, mert szabálytalanul kanyarodtam Zsiguli nevű lovammal.

M. Gy.

Barát József:

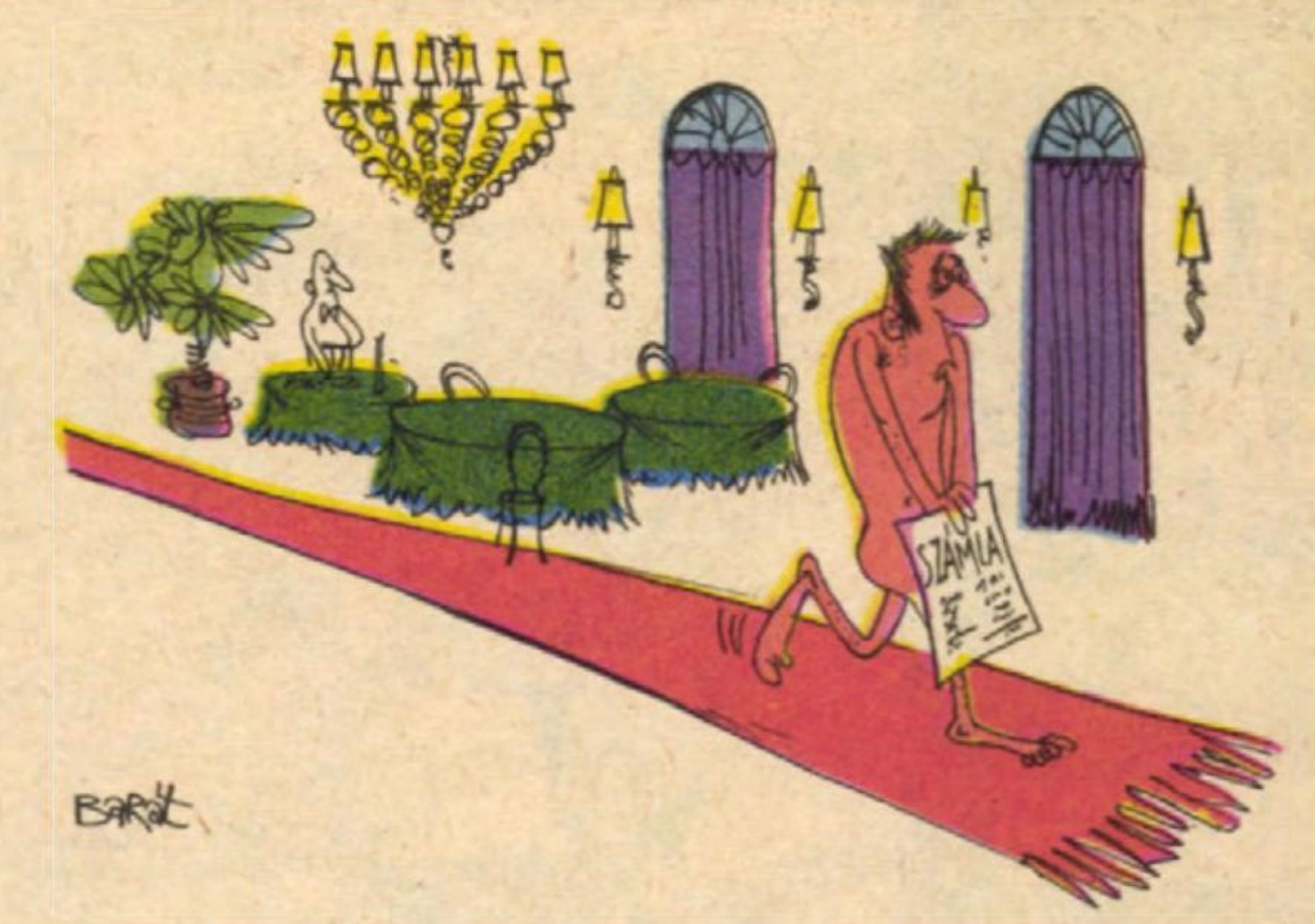

— Egy-két vendéglátóipari egységünk.

Balázs-Piri Balázs:

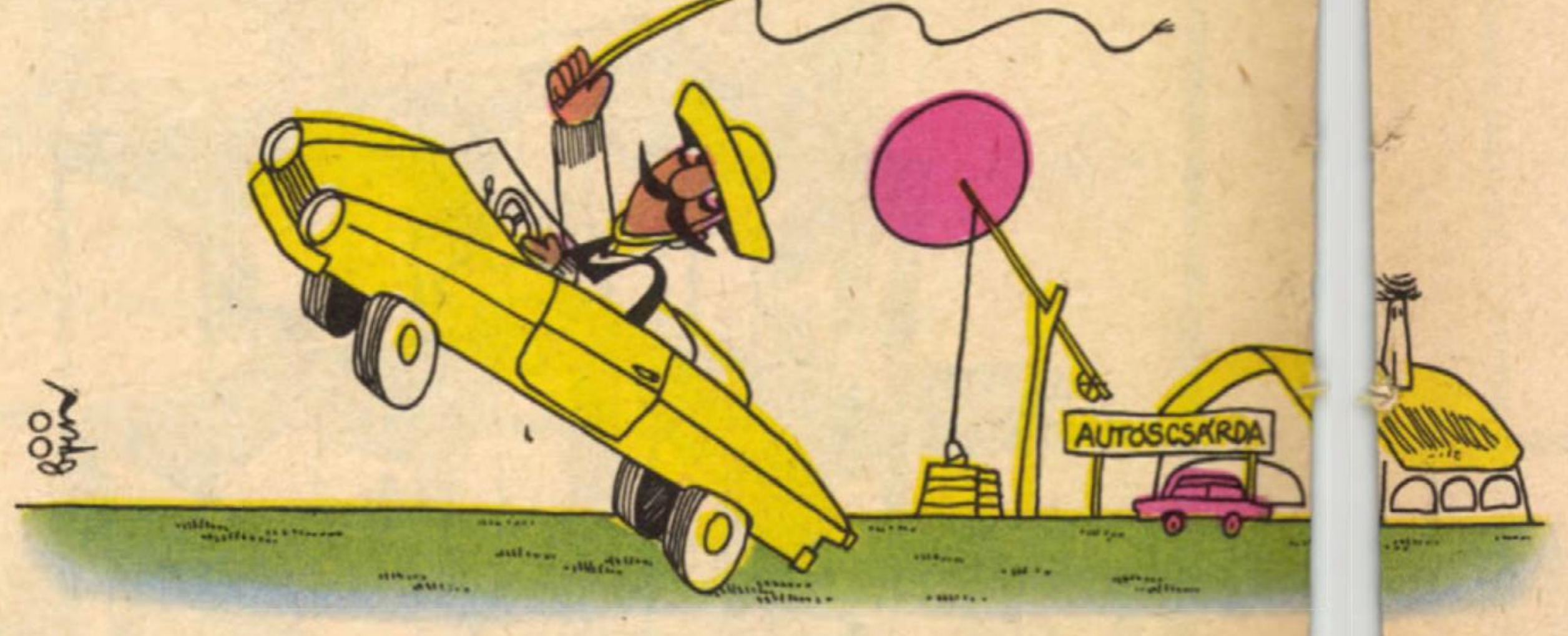

— Ha ma élne . . .

Fülöp György:

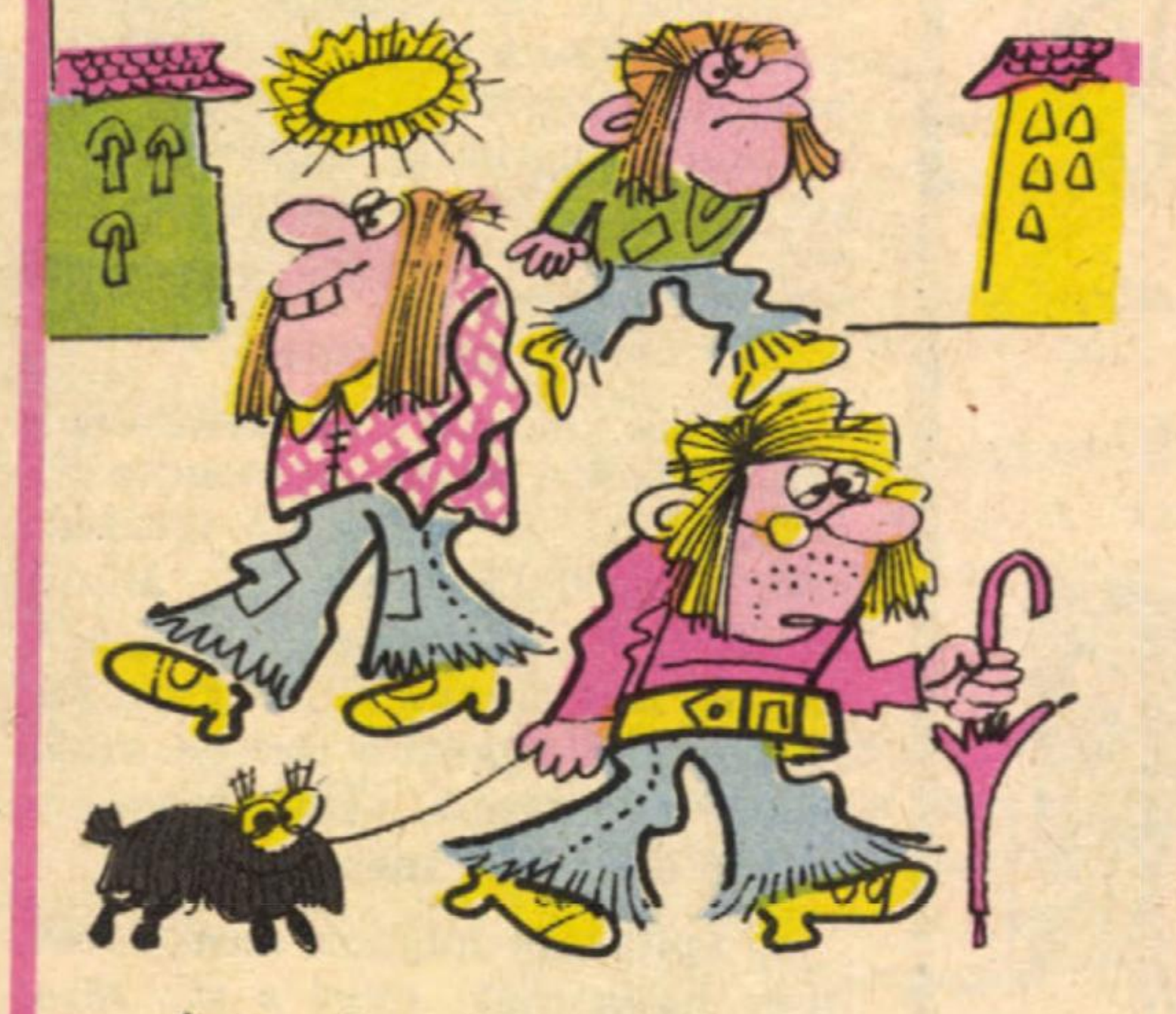

— Az a szép rojtos, bőszárú gatyája, amely emlékét hirdeti széles e hazában.

Brenner György:

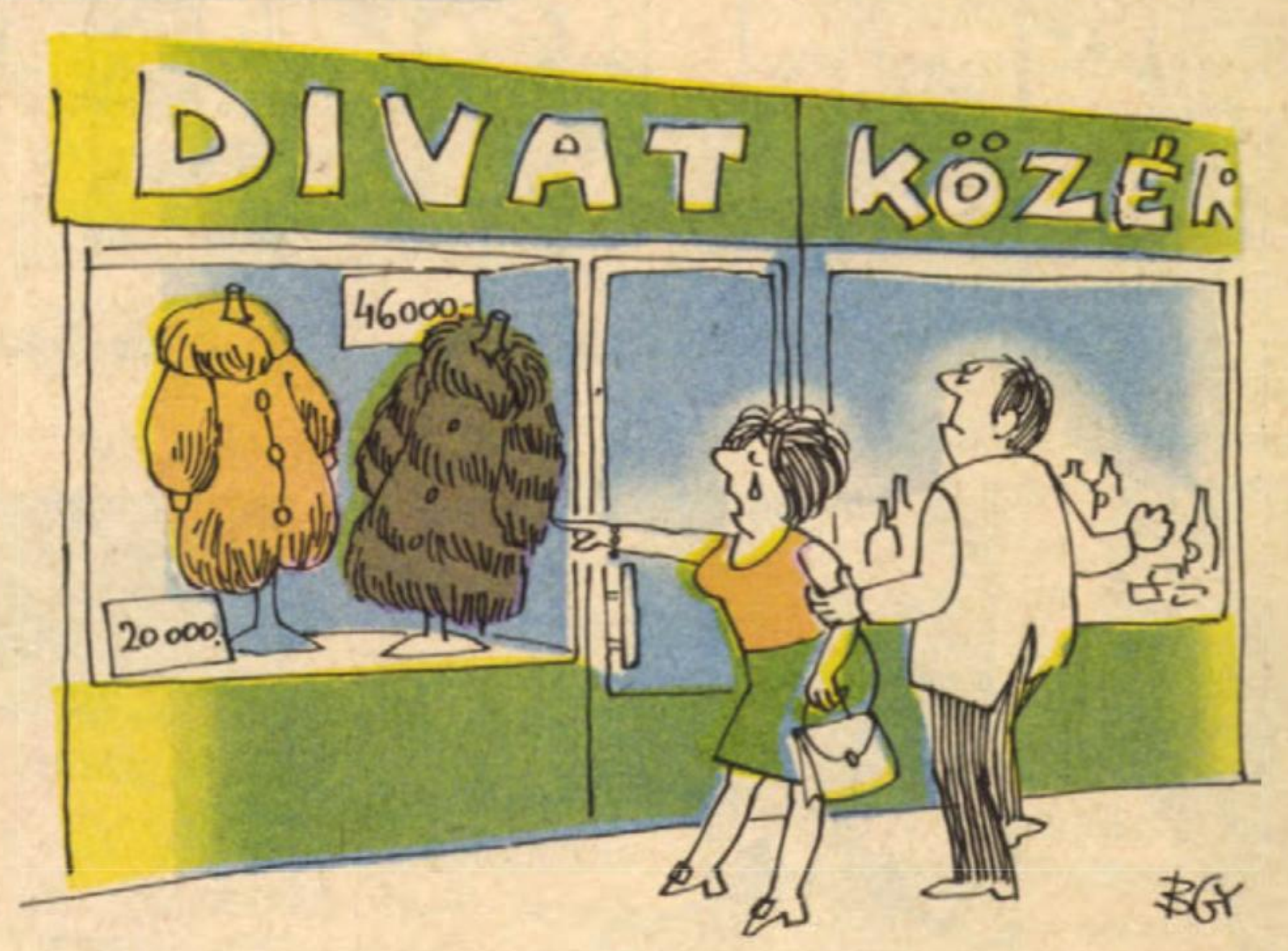

— Mennyire változnak a módszerek . . .

Mi jut eszembe? Sömmi.

F. B.

Lehoczky István:

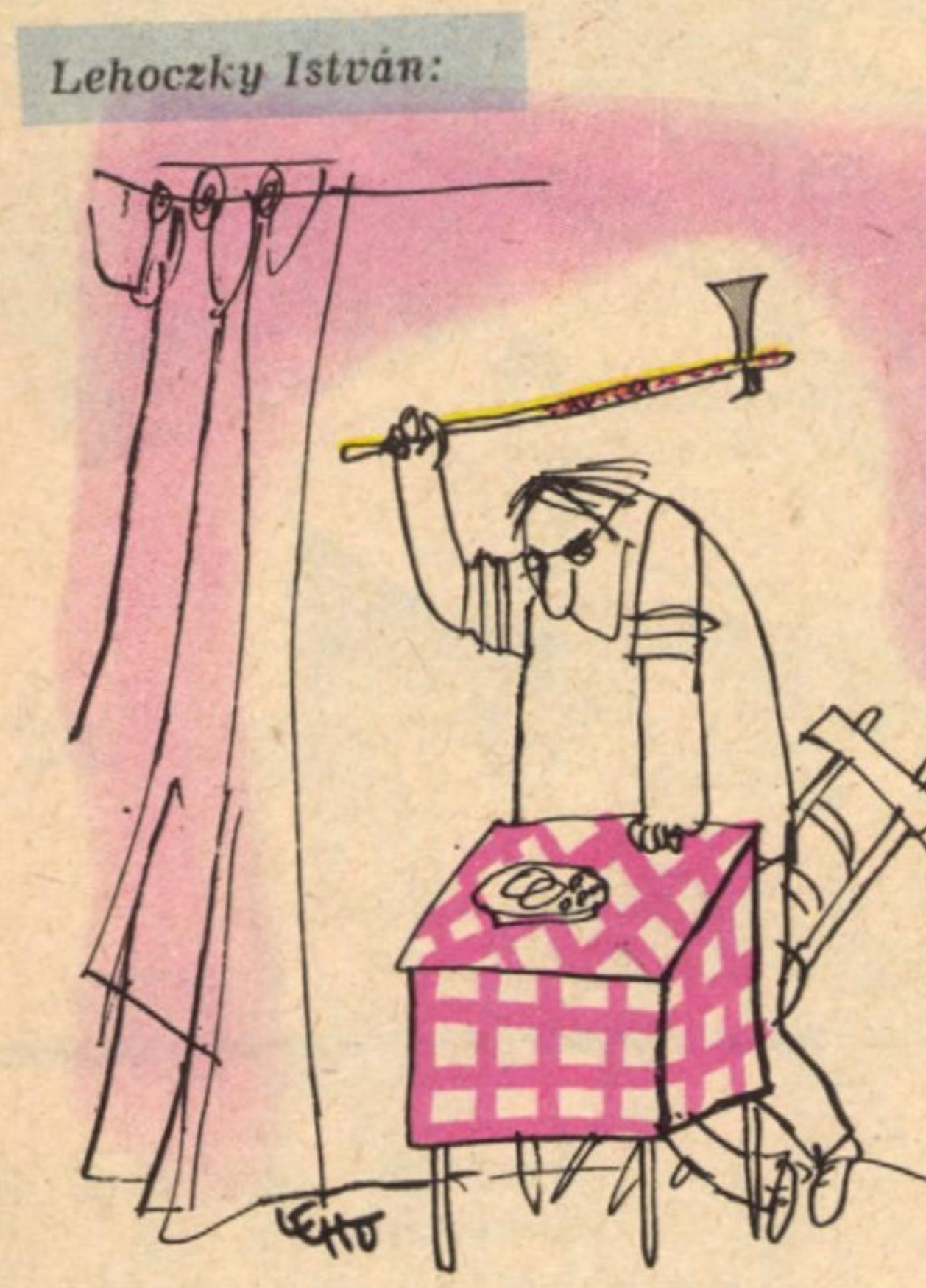

— A rablóhús.

Szívesen láttam volna a m agyar öttusa csapatban. Ő t udta a lovát ugr tni.

P. P.

Hegedűs István:

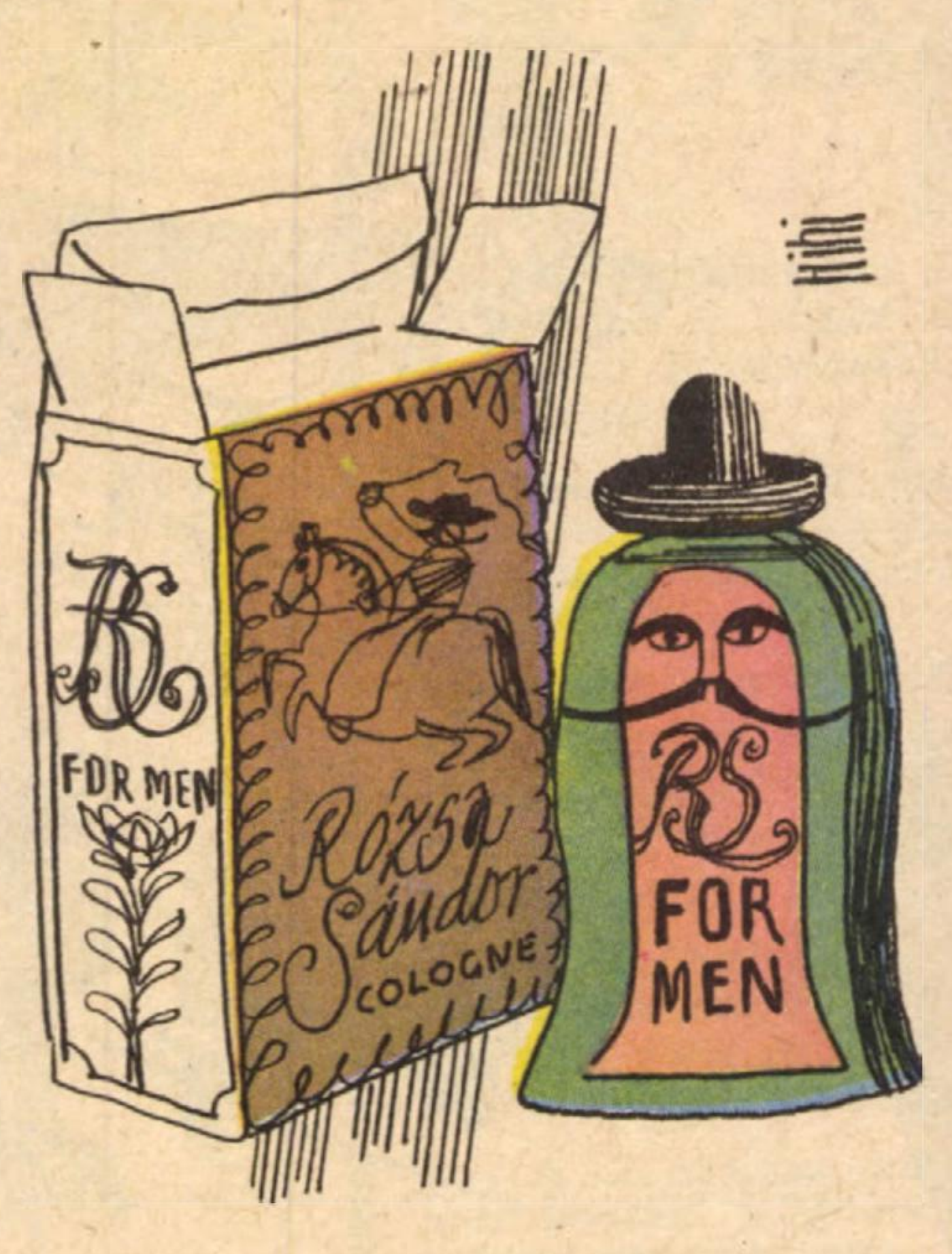

— Remek férfikölnit lehetne ezzel a márkanévvel forgalomba hozni.

A fokos. Nagyon nem bírtam már azt a negyvenfokos kánikulát.

S. P.

Várnai György:

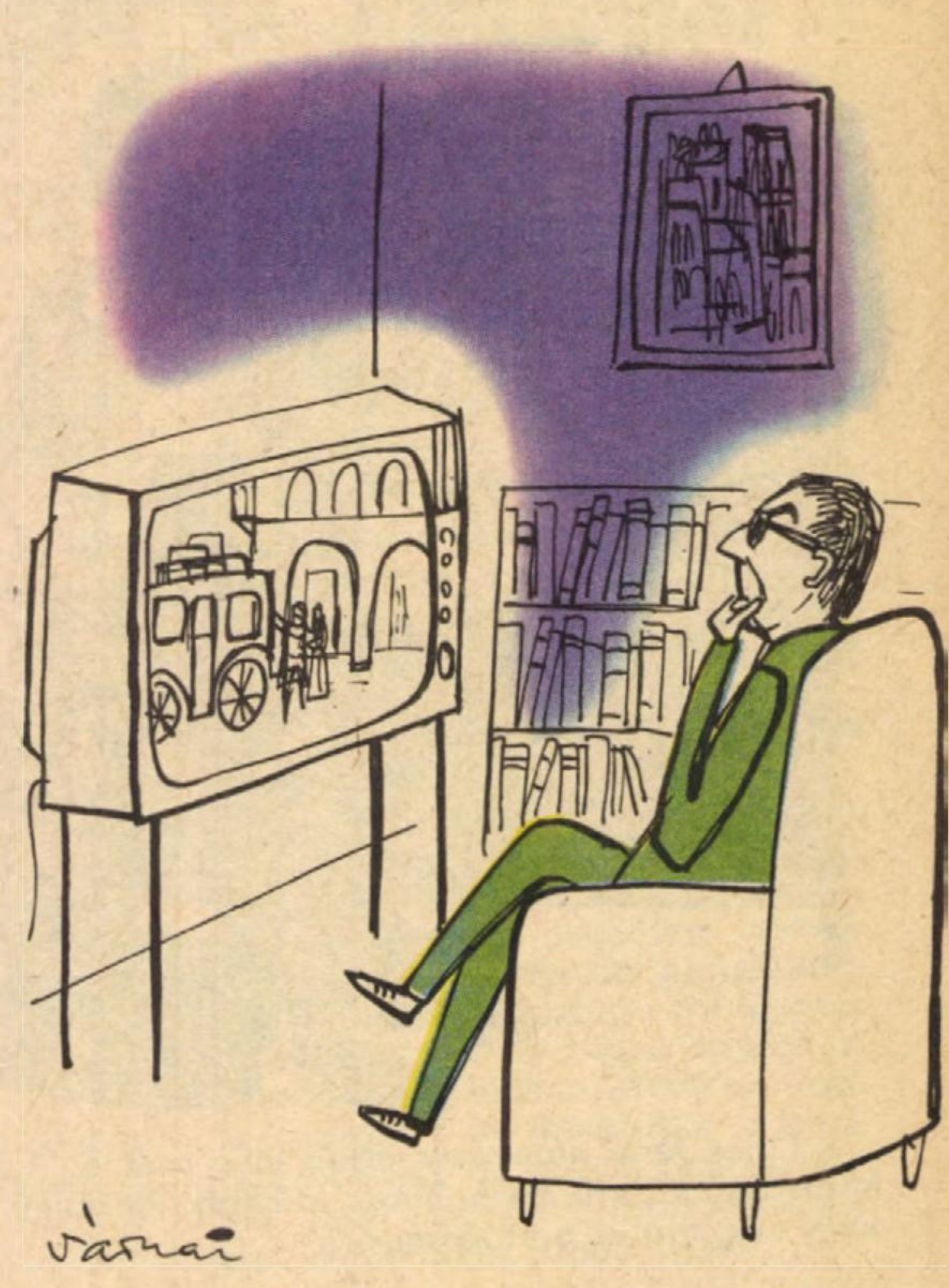

— Milyen jó tévéfilm volt „A fekete város"!

Mészáros András:

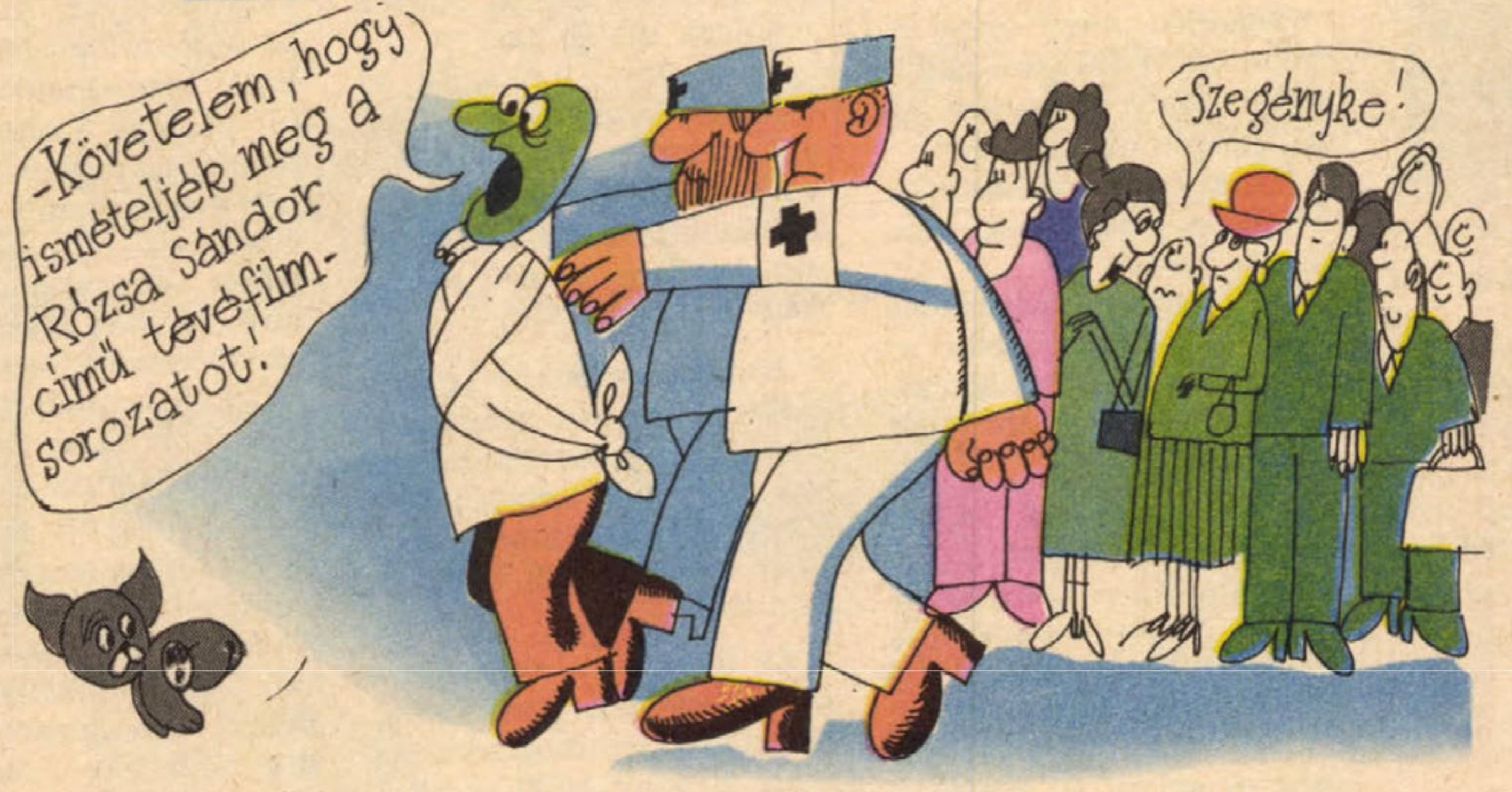
-Követelem, hogy ismételjék meg a Rózsa Sándor című tévéfilm-sorozatot!
-Szegényke!

Vasvári Anna:

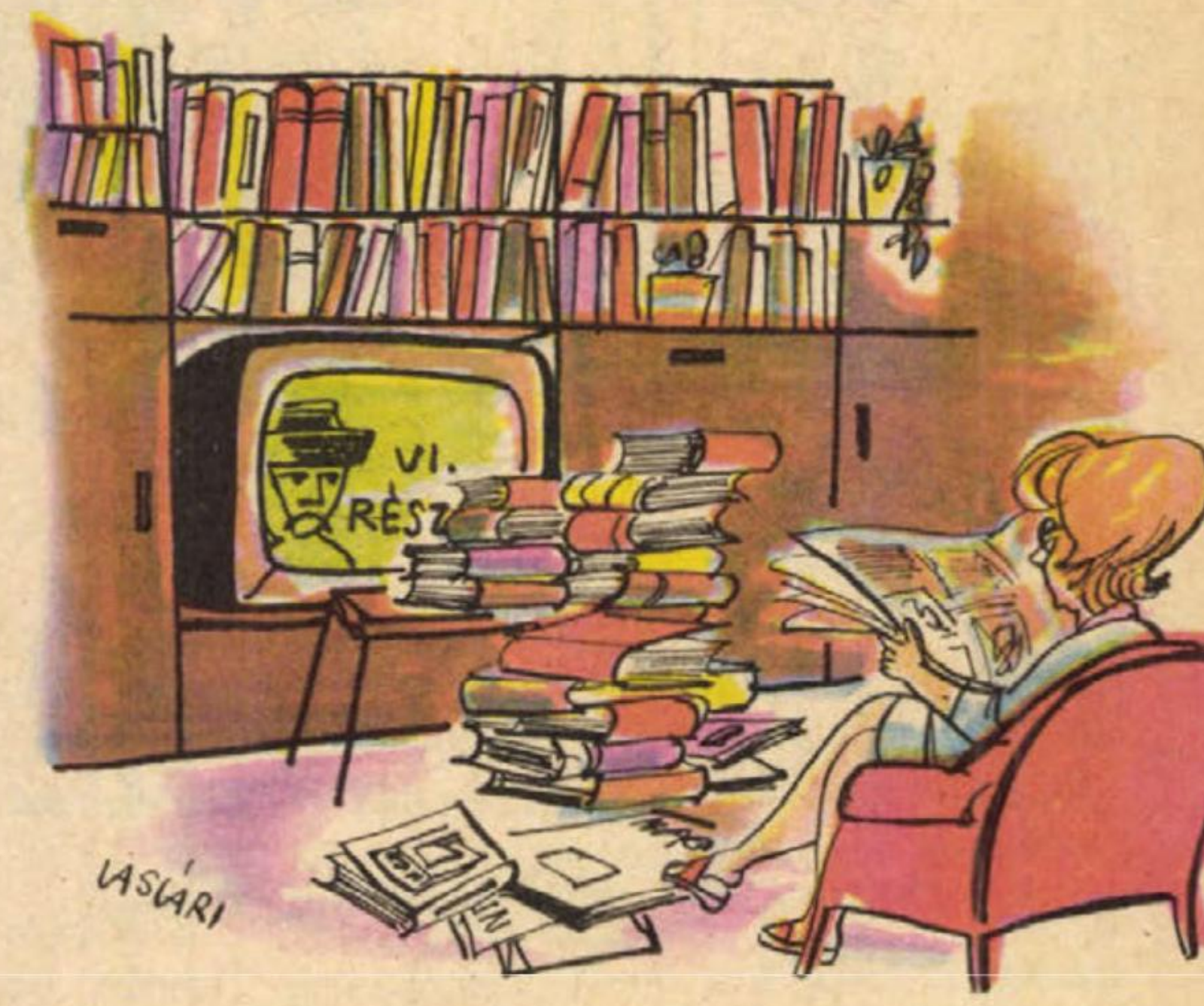

— Az olvasás szebbé teszi az életünket.

Barátok vagyunk? — kérdeztem Gézától és erélyesen a szemébe néztem

Kérdéssel felelt a kérdésemre.

— Miért, ha azok vagyunk, akkor mi van?

— Akkor jogom van rá, hogy érdeklődjem: igaz-e, amit már az egész városban suttognak, hogy váltok? Igaz-e, hogy otthagyod, elhagyod azt a tündér Julikát? És ha igaz, miért? Már nem szereted? Van valakid? Neki van valakije? Mindkettőtöknek van valakitek? Esetleg . . .

Géza bánatosan szakított félbe.

— Ne ragozz, egyikünknek sincs senkije, imádom Julikát, ő is szeret engem, a hír mégis igaz, mégis válunk, nem tudok élni azzal a tündérrel. Tönkretették a boldogságomat a fiókok.

— Micsodák?!

— Mondtam már, a fiókok. És nem vigasztal, hogy feltehetőleg csak első vagyok a sorban, minden bizonnyal sokan jönnek még utánam, akik a fiókok miatt hagyják majd el szeretett hitvesüket. . . .

— Milyen fiókokról van szó? — faggattam izgatottan. — Valami modern dolog ez? Szimbólum? Kényszerképzet? Úgy érzed, hogy a házasság egy fiók, amibe be vagy zárva és a kulcsot . . .

— Ördögöt. Közönséges fiókokról beszélek. Íróasztalfiókokról.

— És mi van azokban a fiókokban, amitől ilyen veszedelmesek? Pokolgép? Kémjelentés? Kábítószer? Névtelen levél?

— Ugyan, semmi ilyesmi. Többnyire parizer, kenyér, sajt, paradicsom, egy fürt szőlő, efféle.

— Tehát — étel. De mi ebben az elviselhetetlen? Hol itt a válóok?

Géza nagyot sóhajtott.

— Elmondom elölről. Egy év óta Julika munkahelyén megszigorították a fegyelmet. Legalábbis olyan vonatkozásban, hogy a félórás ebédidőt nem szabad túllépni. Egy perccel sem. A mi tragédiánk ezzel kezdődött.

— Bocsáss meg, még mindig nem értem.

— Mert nem vagy nő. És mert nem dolgozol hivatalban. A hivatalban dolgozó nőknek millió dolgot kell elintézniök ebédidő alatt. Ha másképp nem megy, ebédidő alatt szaladnak ki üzletbe, piacra, hogy vegyenek ezt, azt. Ebédidő alatt bonyolítják le a halaszthatatlan telefonokat. Ebédidő alatt próbálják fel egymás ruháit, parókáit, csereberélik el a cuccaikat, illetve kérnek kölcsön különféle holmikat egymástól. Így aztán csak arra nem jut idejük ebédidő alatt, hogy ebédeljenek. Mit tehetnek szegények? Lopva eszegetnek a munkanap legkülönbözőbb időszakaiban, az íróasztal fiókjából. Körülnézés, fiókkihúzás, hamm, egy falat, fiók-becsukás. Némi szünet s a művelet kezdődik elölről. Egyik-másik ezt úgy megszokja, hogy másképp már nem is tud táplálkozni. Le sem megy az étel a torkán. Csak fiókból.

— Rettenetes. Julikával is ez a helyzet?

— Pontosan. És én már nem bírom. Mert otthon még hagyján, bár az is elég nyomasztó, hogy míg én rendesen eszem, ő az ebédlőasztal fiókjában terít magának, onnan kanalazza a levest, eszi a húst, főzeléket, tésztát. Körülnéz, kirántja a fiókot, bekap egy kanál levest, vissza a fiókot, szünet, körülnézés, rántás, nyelés, csukás. És nem ülhetek be vele egy étterembe, nem vihetek magammal egy fiókot, nem kérhetem, hogy neki abba tálaljanak. Az idegeim már totál kivannak. Hát ezért válok.

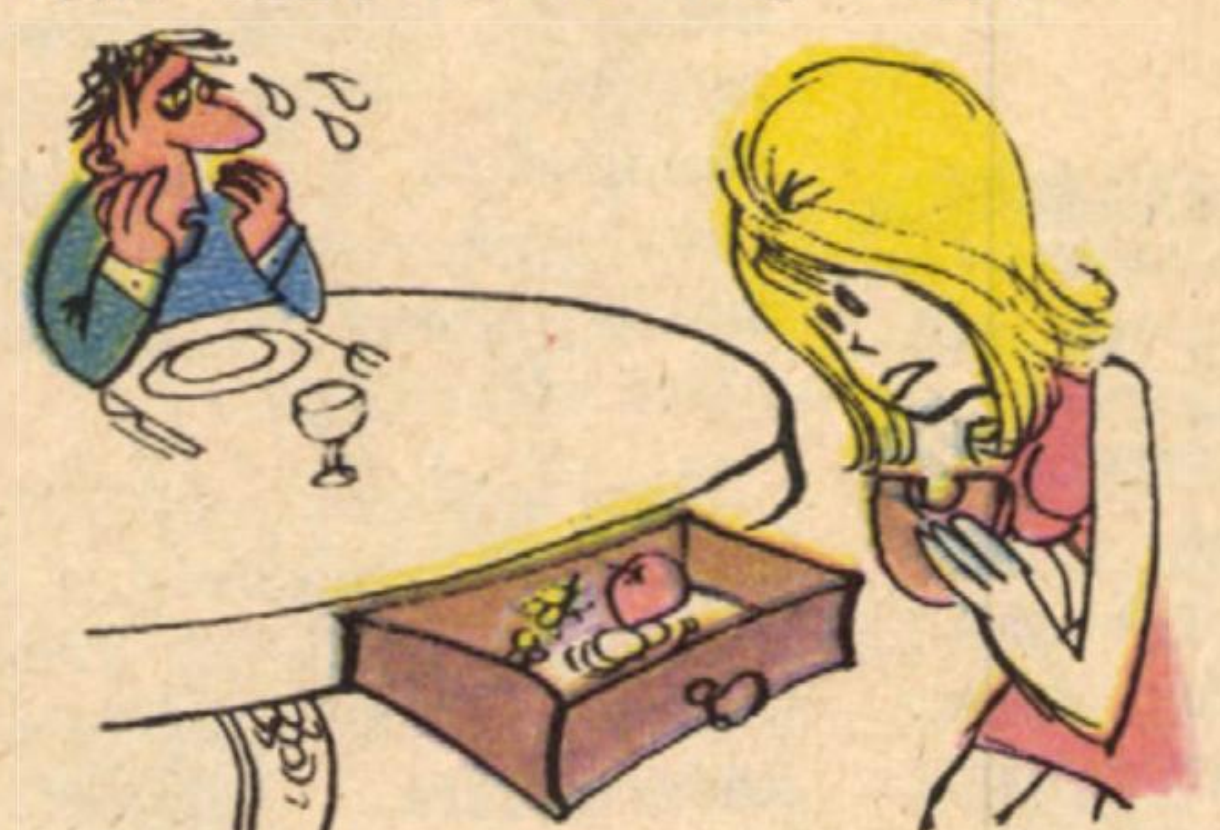

— Dehogy válsz! — kiáltottam örömmel, mert eszembe jutott valami. — Pokoli szerencséd van, épp ma hallottam, hogy sri-lankai kirendeltségünkön megürült egy állás. Pályázd meg, Julikával sürgősen költözzetek le, biztosan ő is elhelyezkedhet ott valami hivatalban.

Géza elképedten meredt rám.

— Mit keressünk mi Sri-Lankában?

— Hogyhogy mit? Ha nem tudnád, az ilyen trópusi tájakon legalább háromórás az ebédidő!

Barátom tekintete felderült, már csak némi szorongás bújkált benne.

— Ez tényleg pompás! — jelentette ki boldogan. — Háromórás ebédidő, ez igen . . . Mondd, biztos vagy benne, hogy Julikának ebből ebédre is futná?

Kürti András

PORTRÉFILM A DIVAT

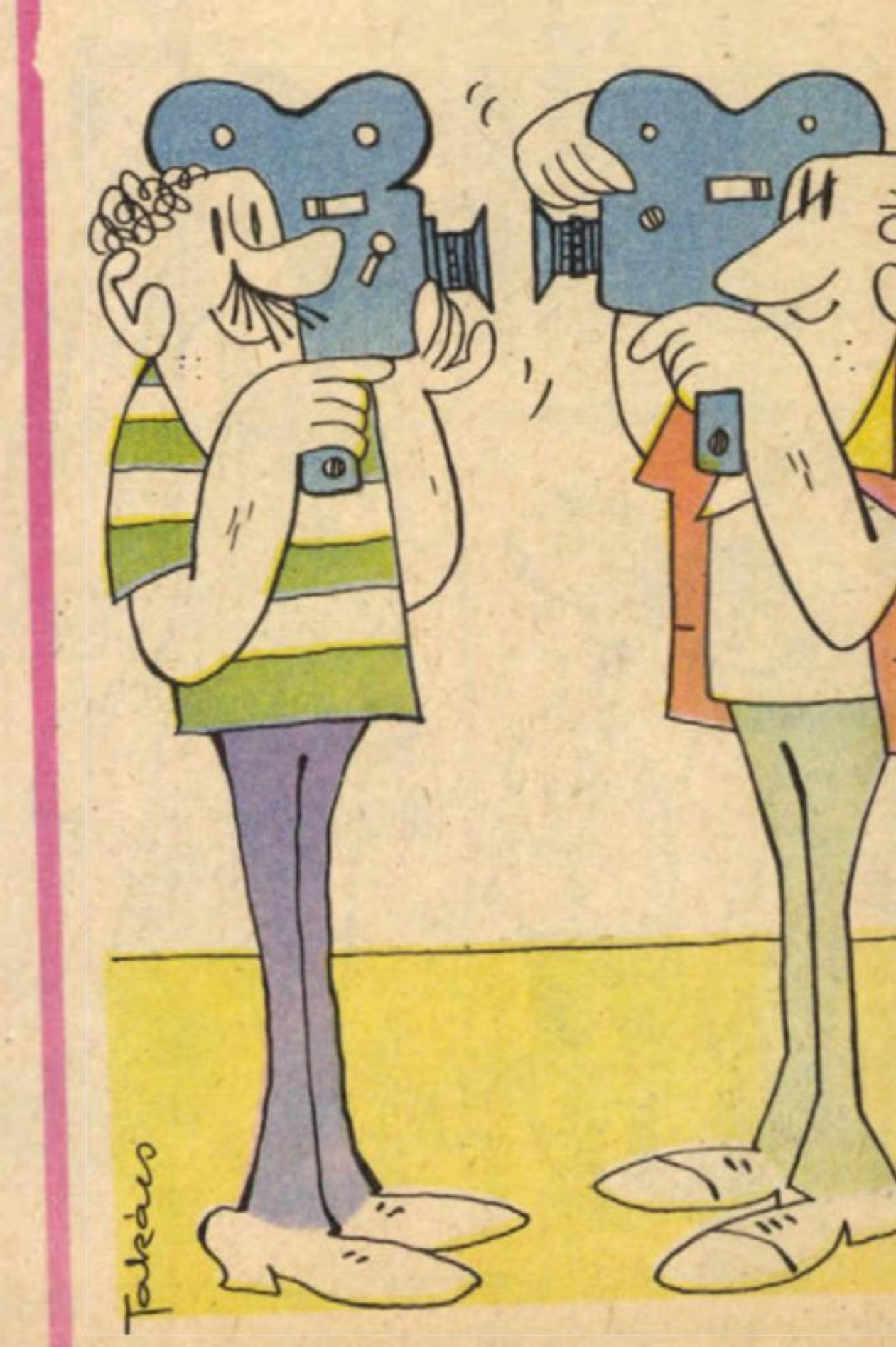

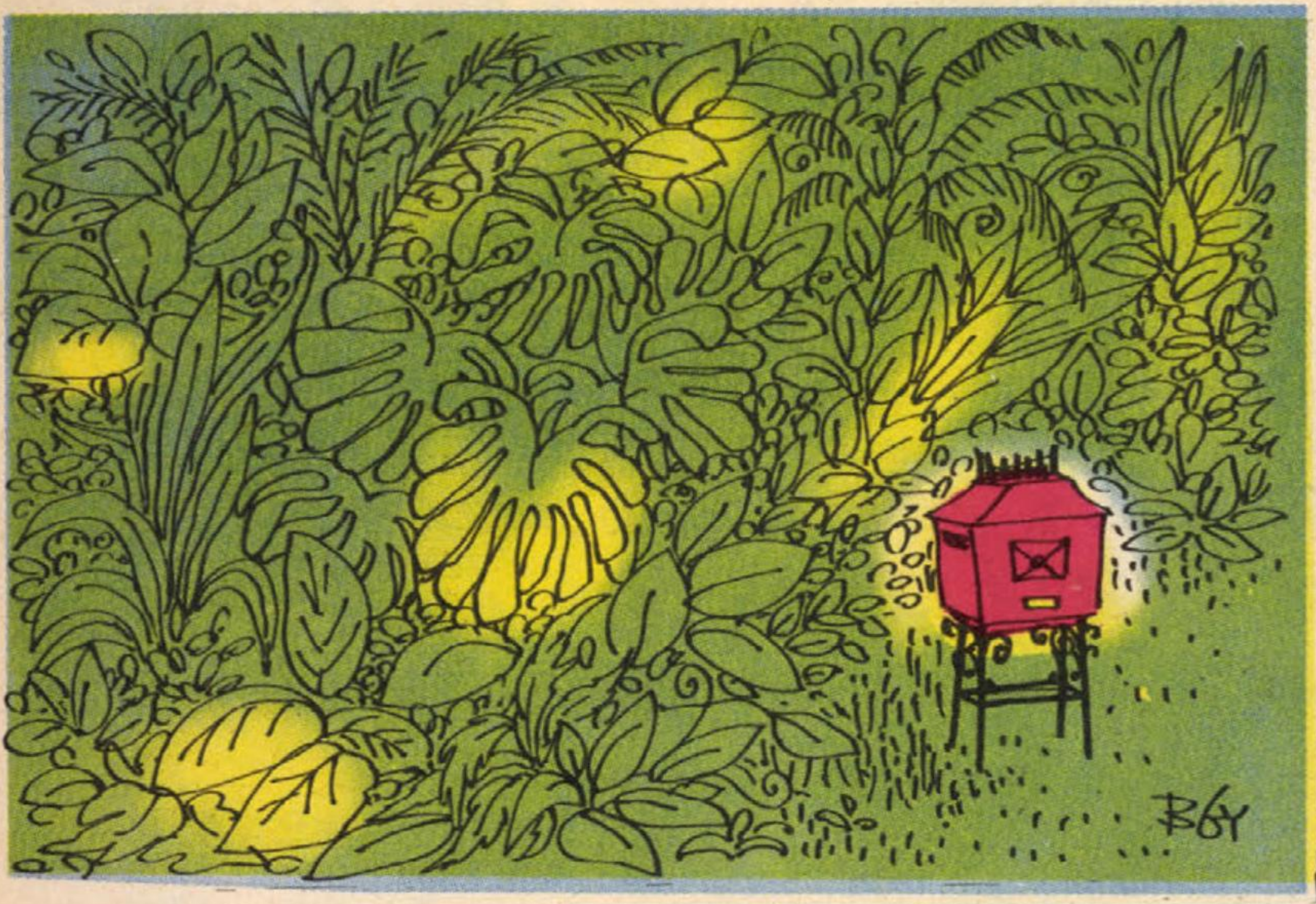

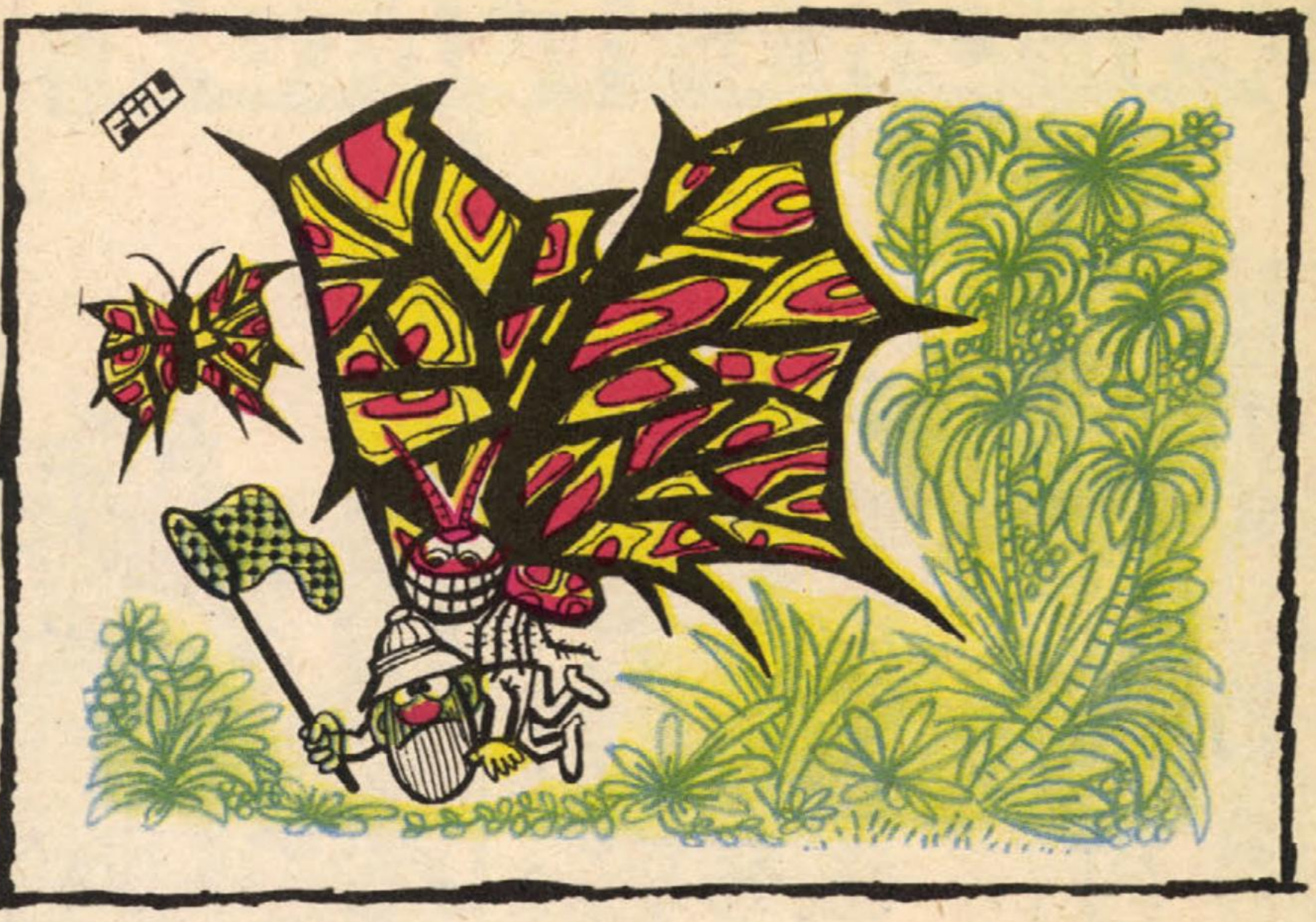

DZSUNGEL

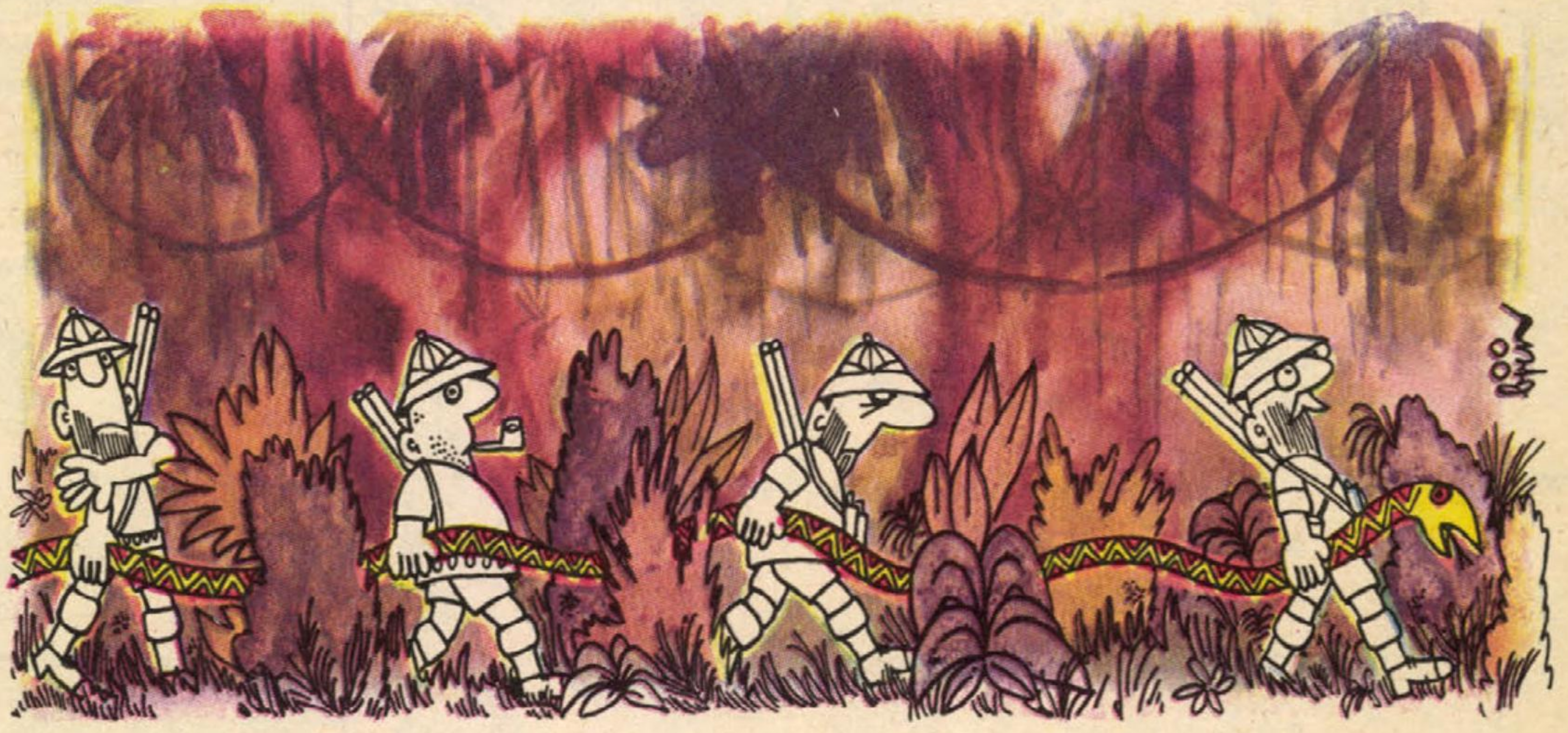

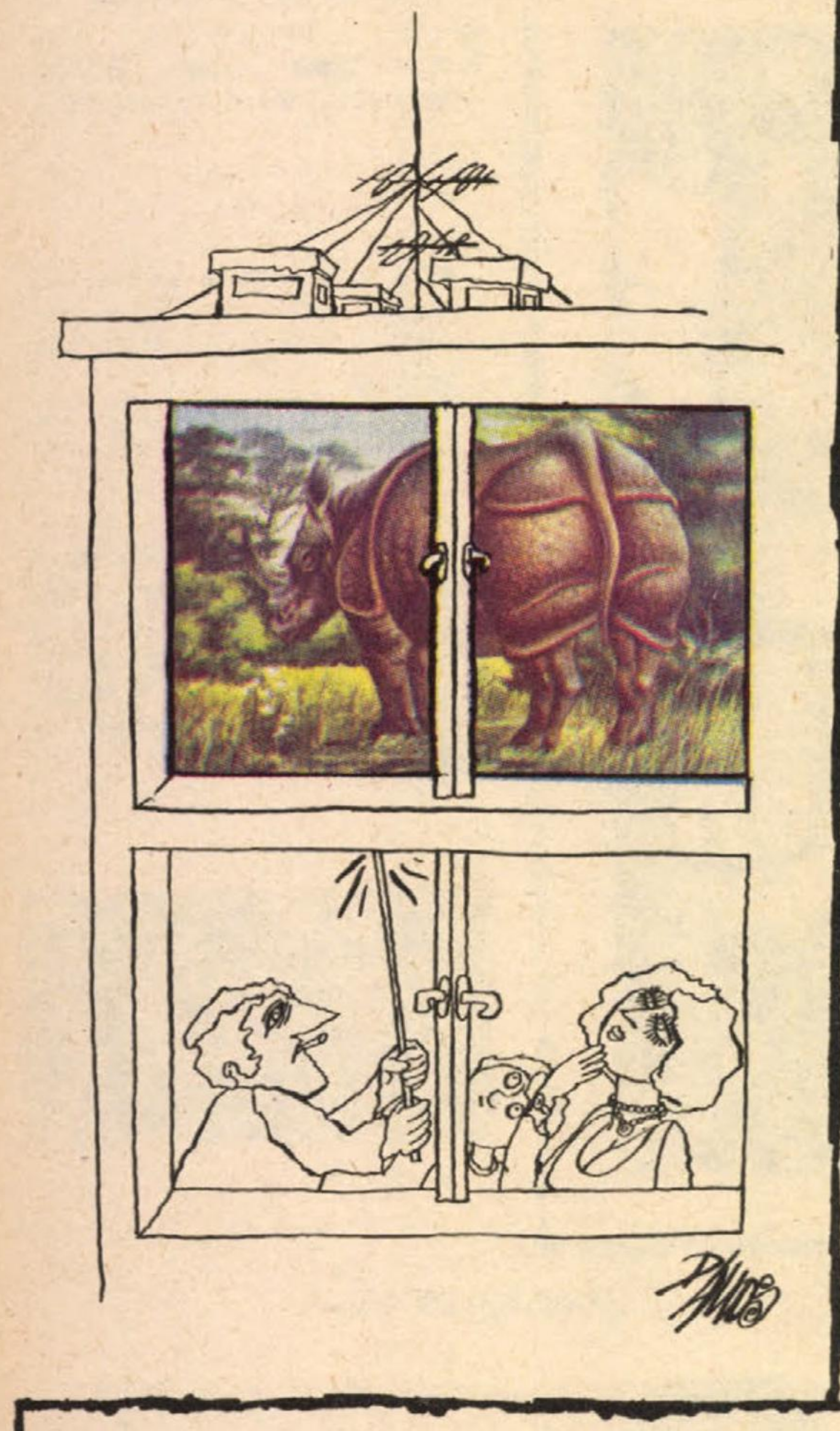

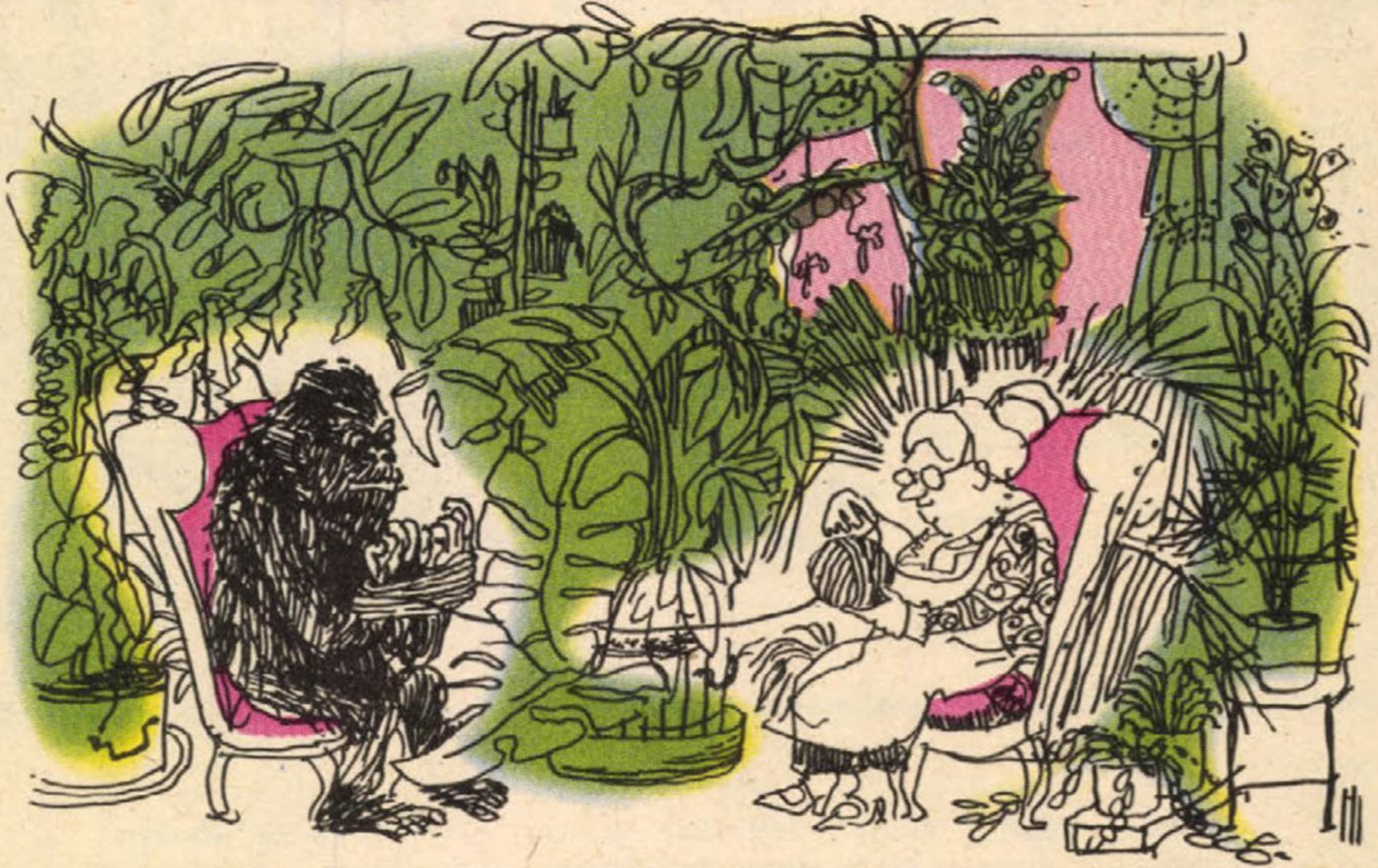

BRENNER,
FÜLÖP,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ
SAJDIK

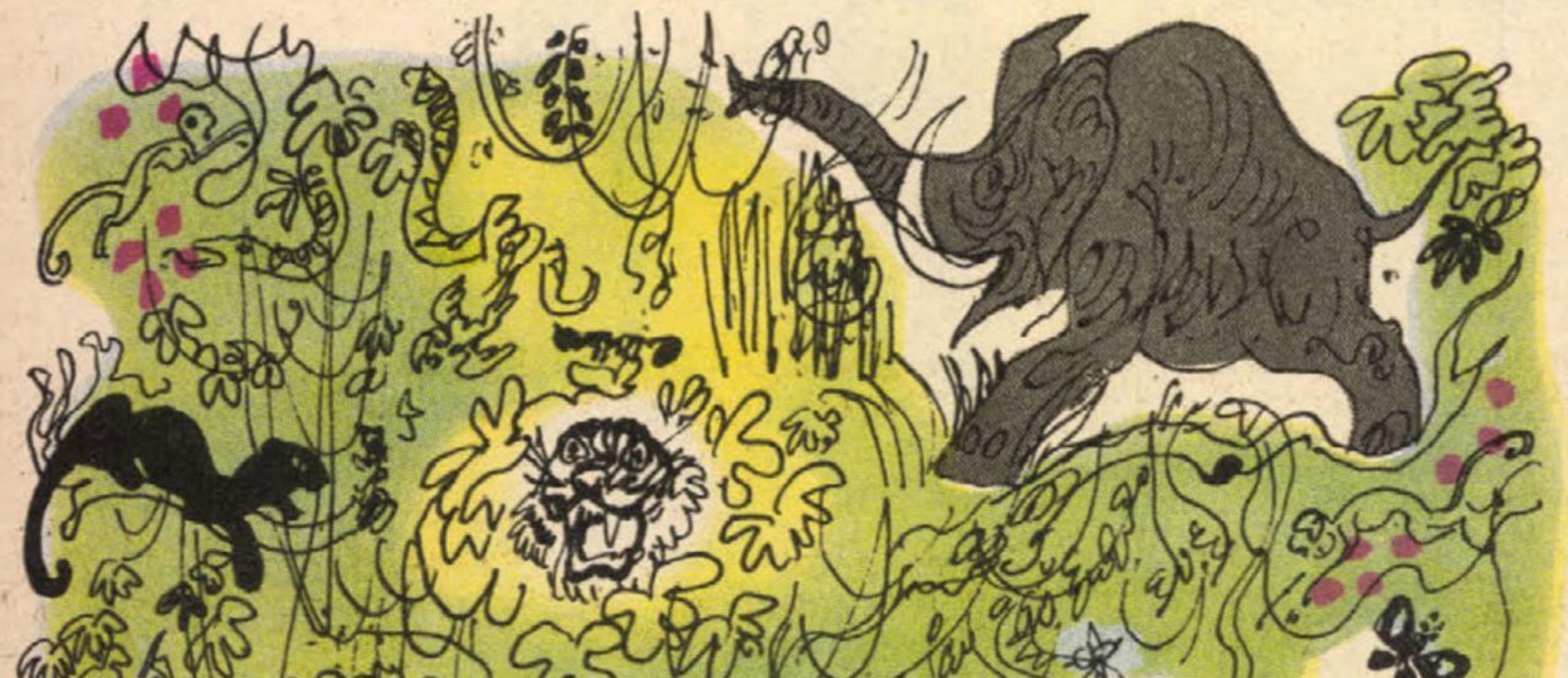

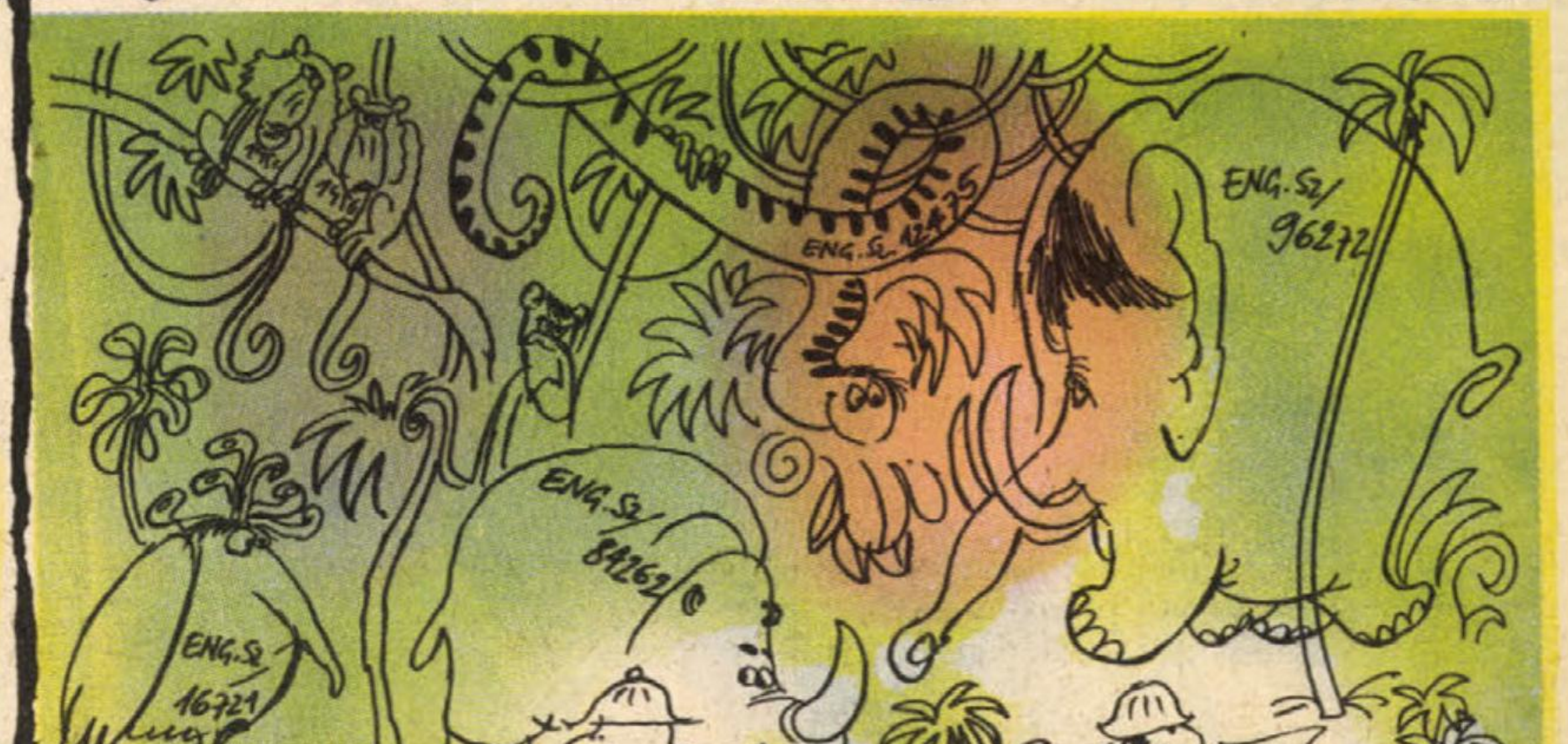
ENG. Sz/ 96272
ENG. Sz/ 84262
ENG. Sz 16721
ENG. Sz 16278
ENG. Sz. 22732
ENG. Sz/ 54261
ENG. Sz/ 32426

IMPORT HUMOR

M. A. ABRAMOV RAJZAI
A MOSZKVAI „KROKODIL”-BÓL

PÁRIZS

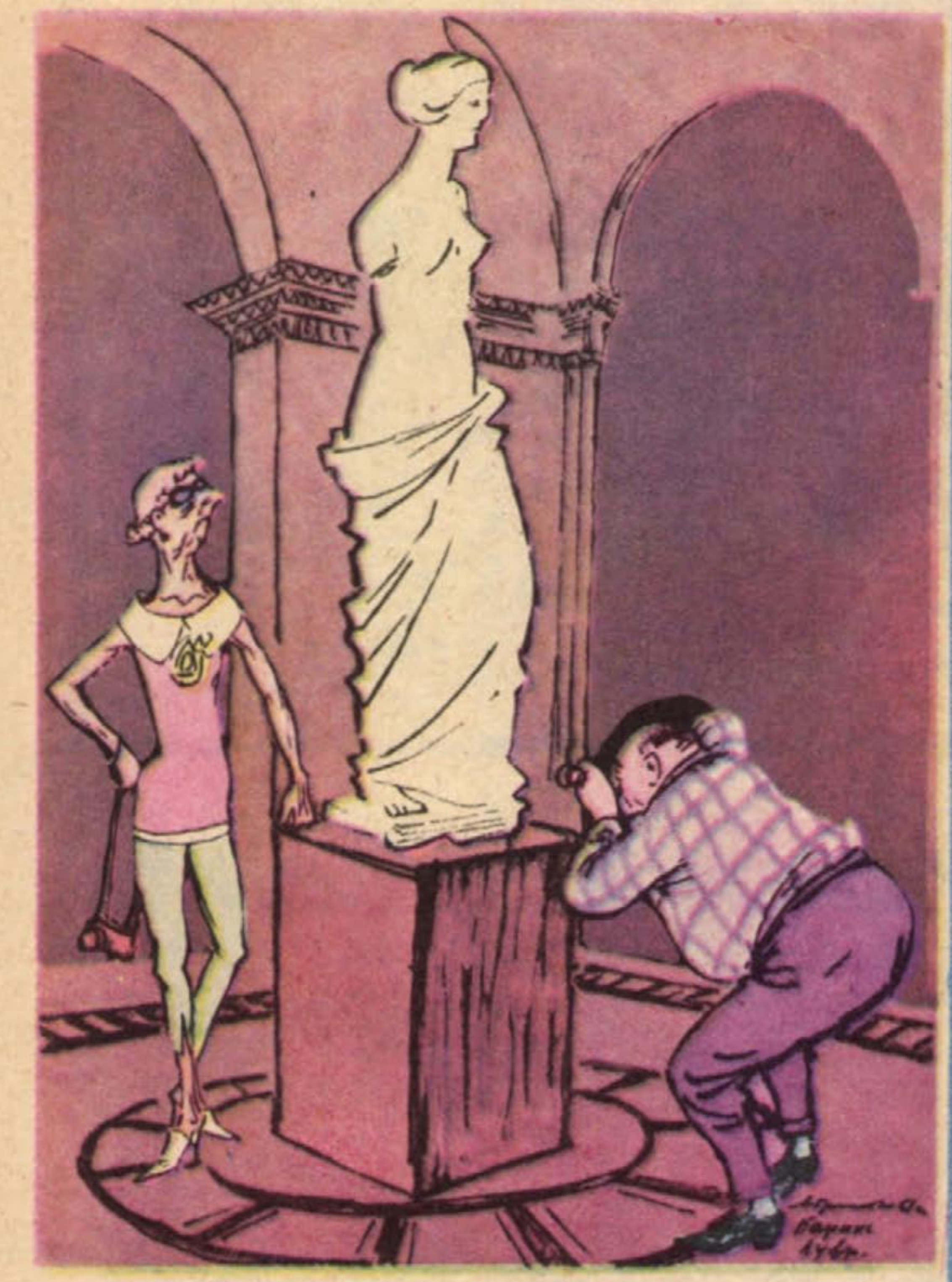

Ihlet

ROMA

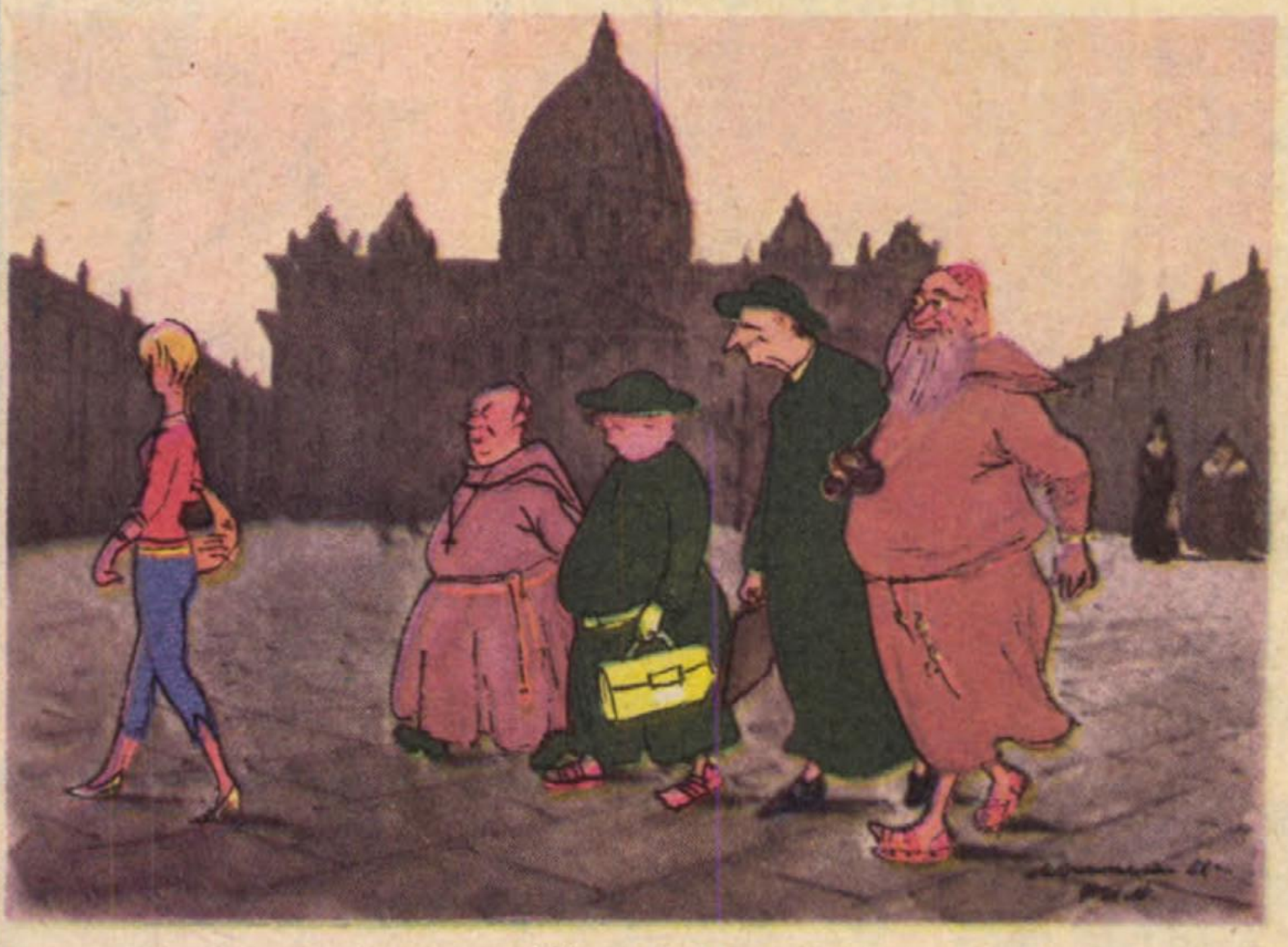

Városnézés

ATHEN, AZ AKROPOLIS

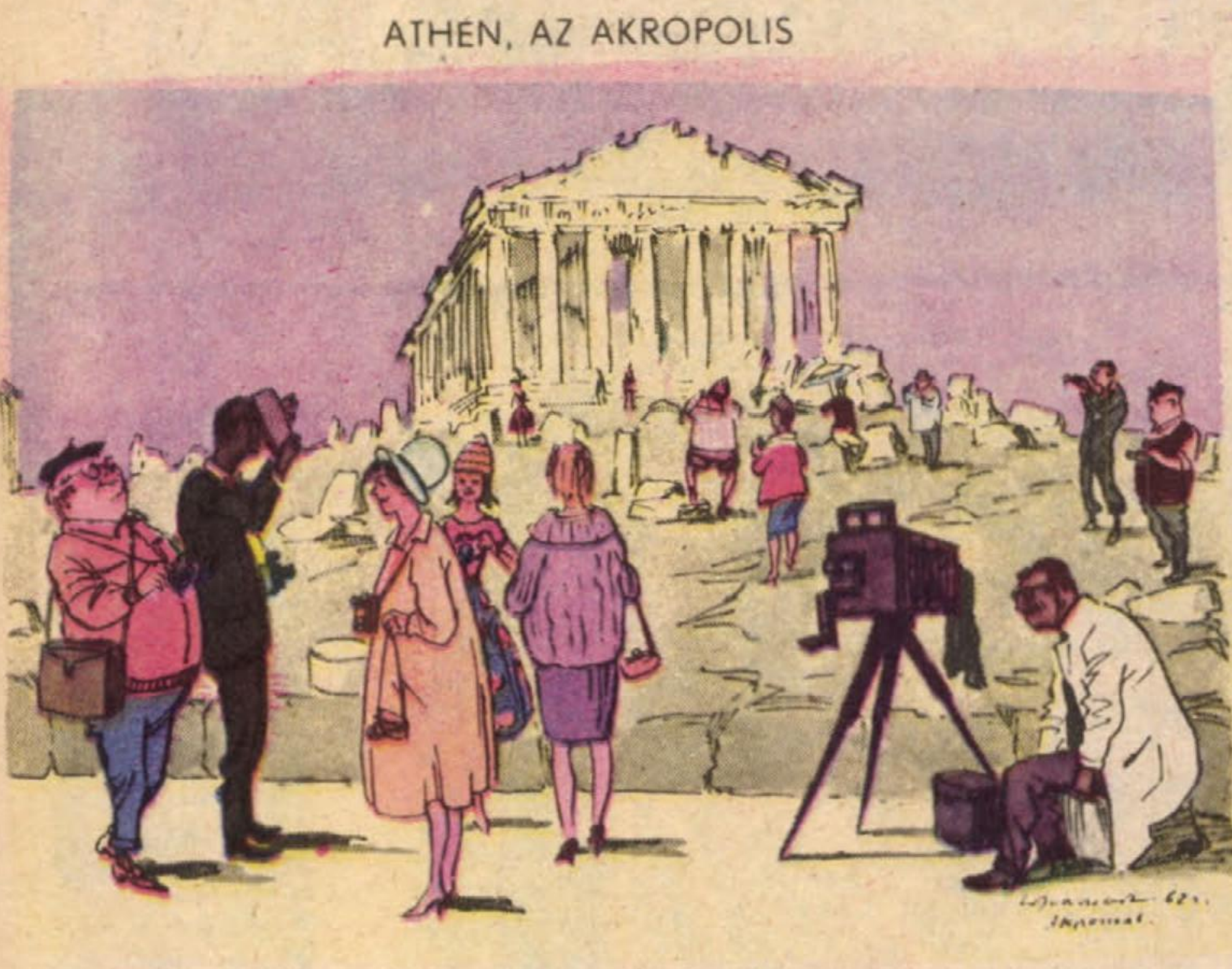

– Ezt már igazán rendbe hozhatták volna . . .

NAPOLY

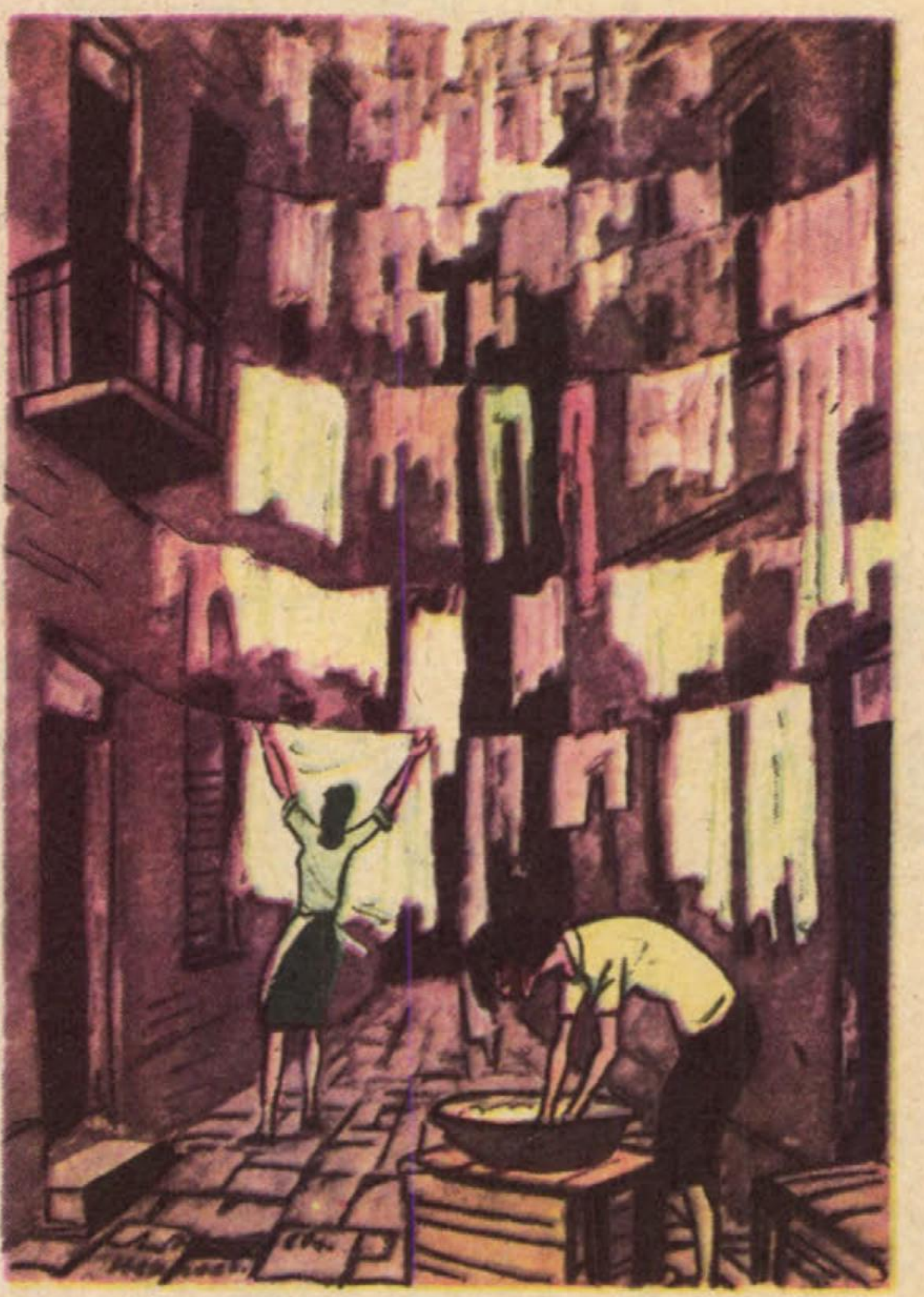

Emeletes ruhaszárítás

SZILÁNKOK

PORTRÉ

— Keressünk egy nem dohányzó szakaszt. Csak ott esik jól a cigaretta!

BALATONI UTÓSZEZON

FELHÍVJUK KEDVES VENDÉGEINK FIGYELMÉT, HOGY SZEPTEMBER HÓNAPBAN A PORTÁSUNK VISSZAKÖSZÖN!

HIÚSÁG

— Rajzoljon rólam egy karikatúrát, de nagyon szép legyek!

POZÍCIÓ

Van, akit megváltoztat a magas állás, a karrier. X komoly pozícióban van, mégis épp olyan gőgös, nagyképű, mint régen volt.

TERVEZGETÉS

Ma megírom a kérvényt, holnap beadom. Egy hét múlva talán már vissza is utasítják.

BESZÁMOLÓ

— A nyáron Franciaországban voltam egy hétig. Minden este megnéztem egy rémfilmet, amitől egész éjszaka nem tudtam aludni. Így aztán megspóroltam a szállodát.

G. Sz.

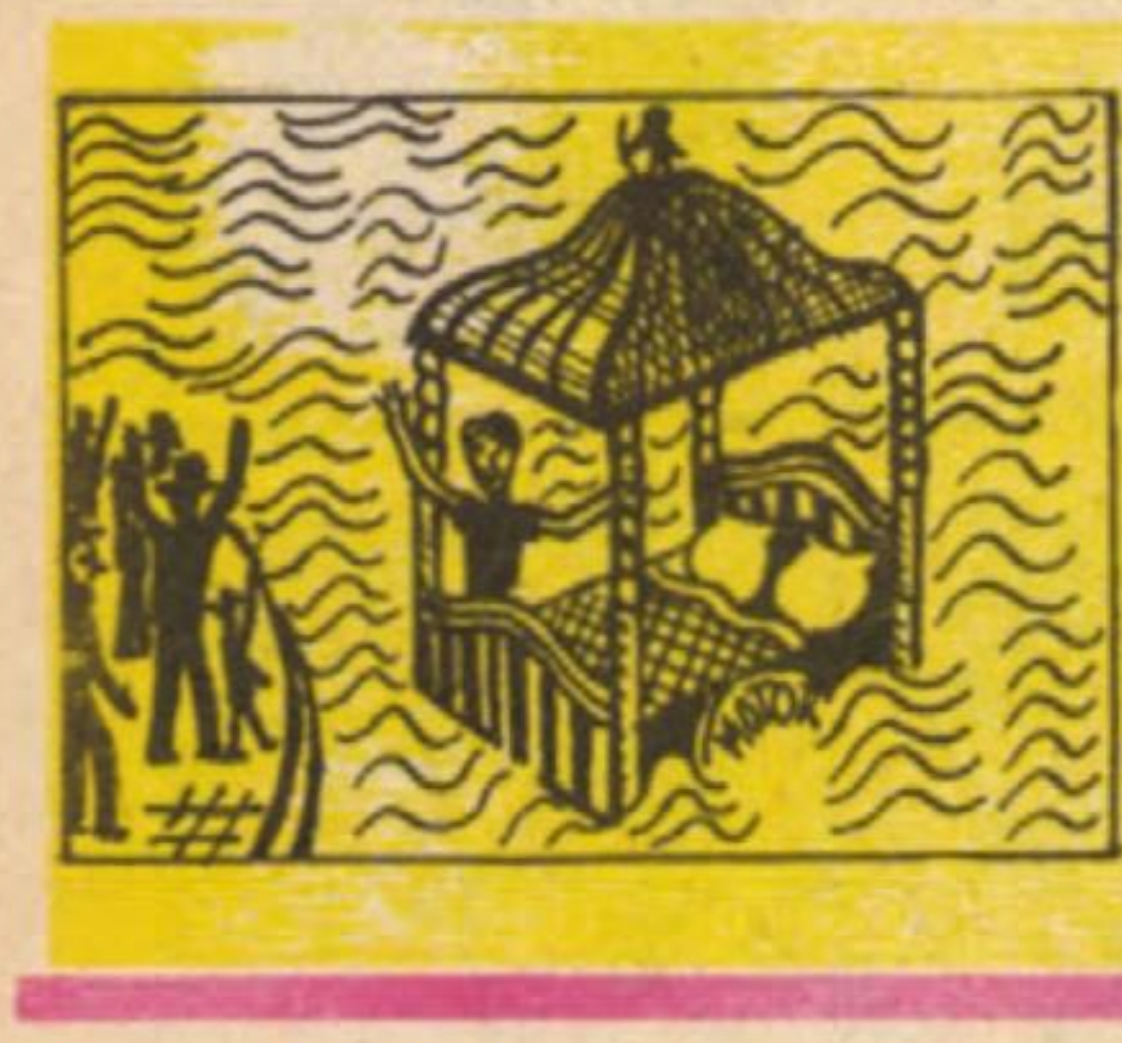

ÁGY!

Calais polgárai összeszaladtak a parton. A csatorna hullámain egy oszlopos, mennyezetes ágy közeledett.

— Öt óra alatt tettem meg az utat Doverből — mondta az ágy utasa, Tony Appleton. — Oldalmotort szereltem az ágyra, minden simán ment.

Ez is új világrekord.

Tony Appletonnak egyébként bútorüzlete van Londonban.

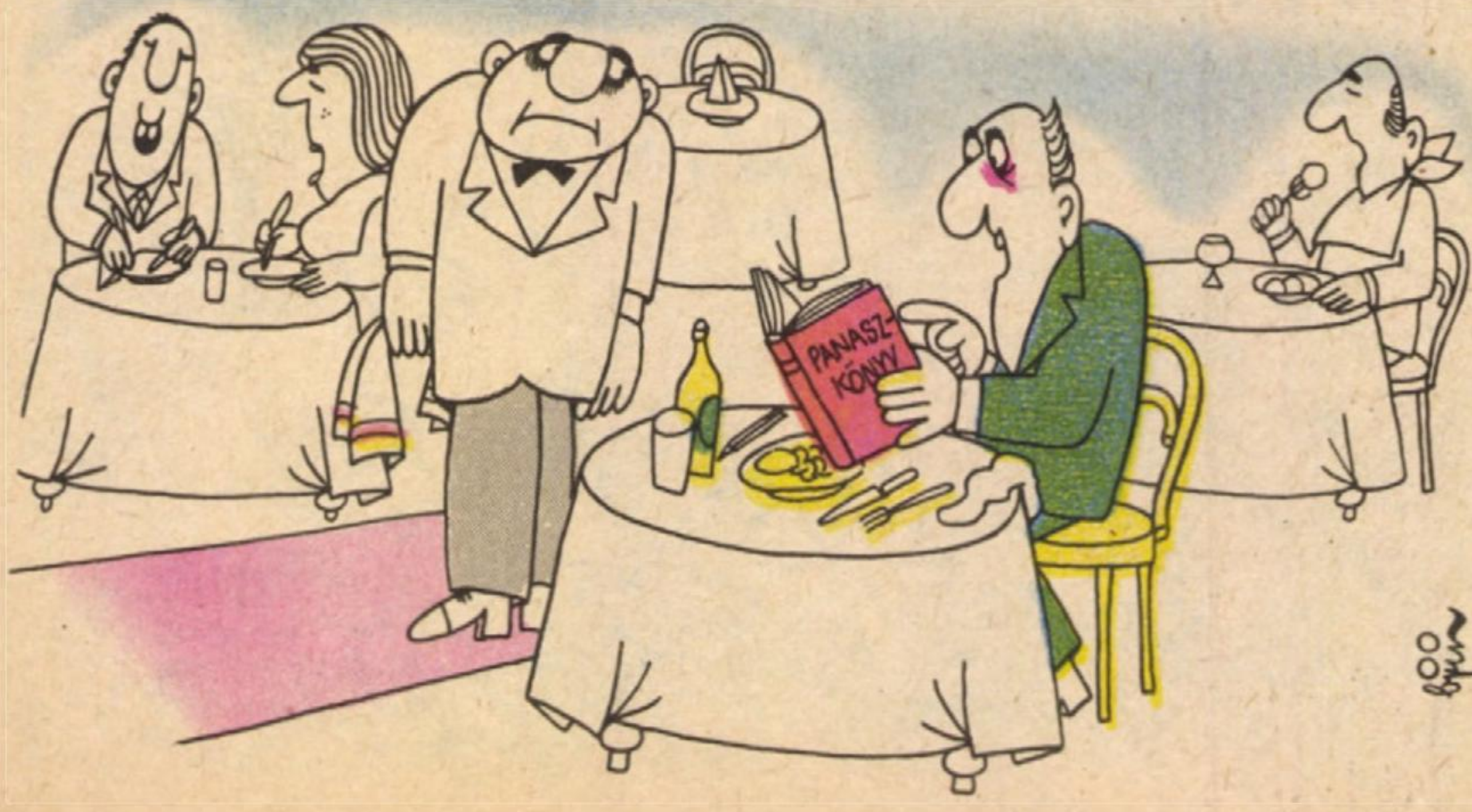

MEGLEPŐ FELFEDEZÉS

– Nini, 1962-ben már írtam ebbe a panaszkönyvbe . . .

TELHETETLEN TÉESZ

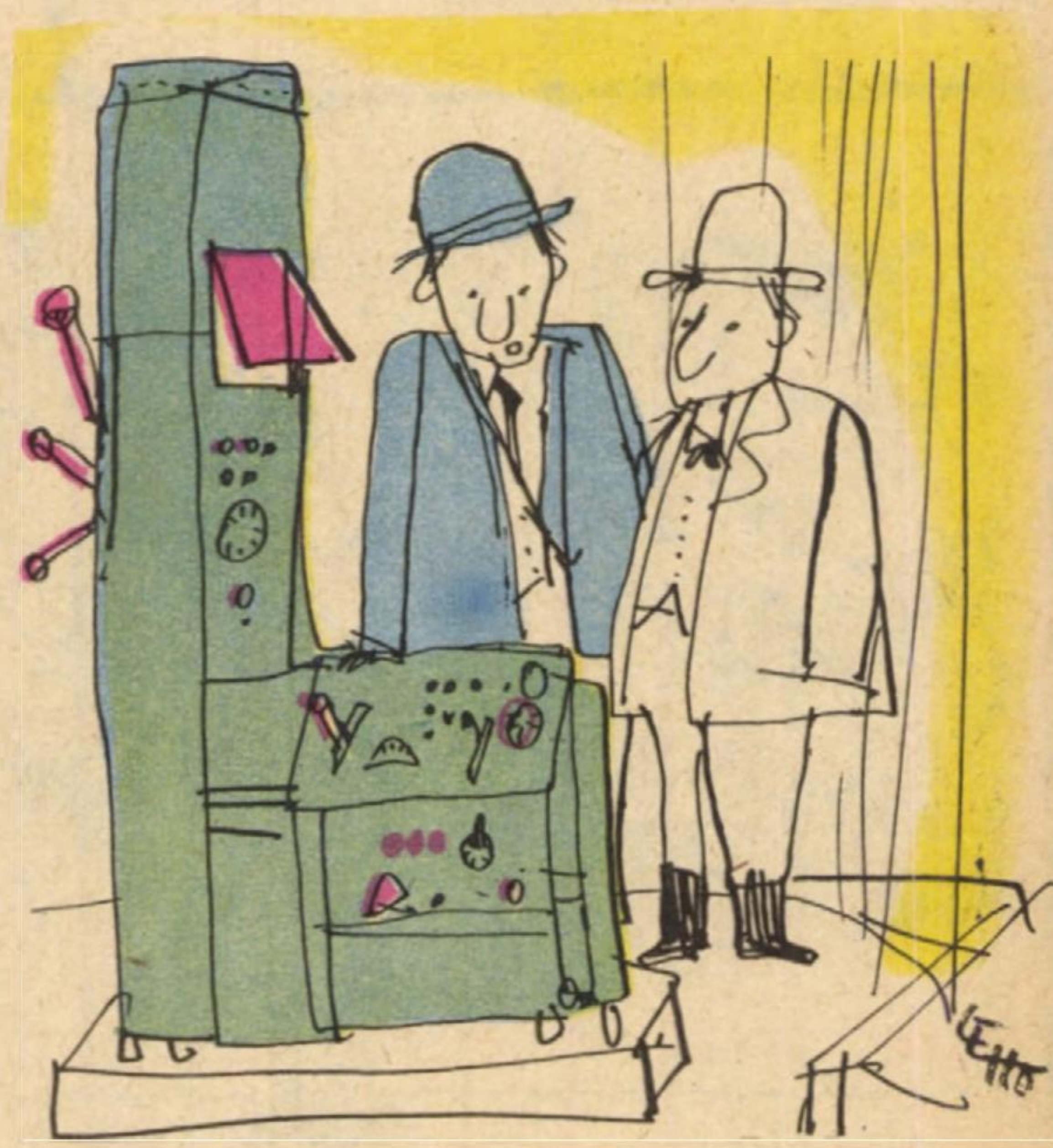

– Vegyük meg ezt a gépet! Majd fejlesztünk hozzá egy melléküzemágat!

VÉGE A NYÁRNAK!

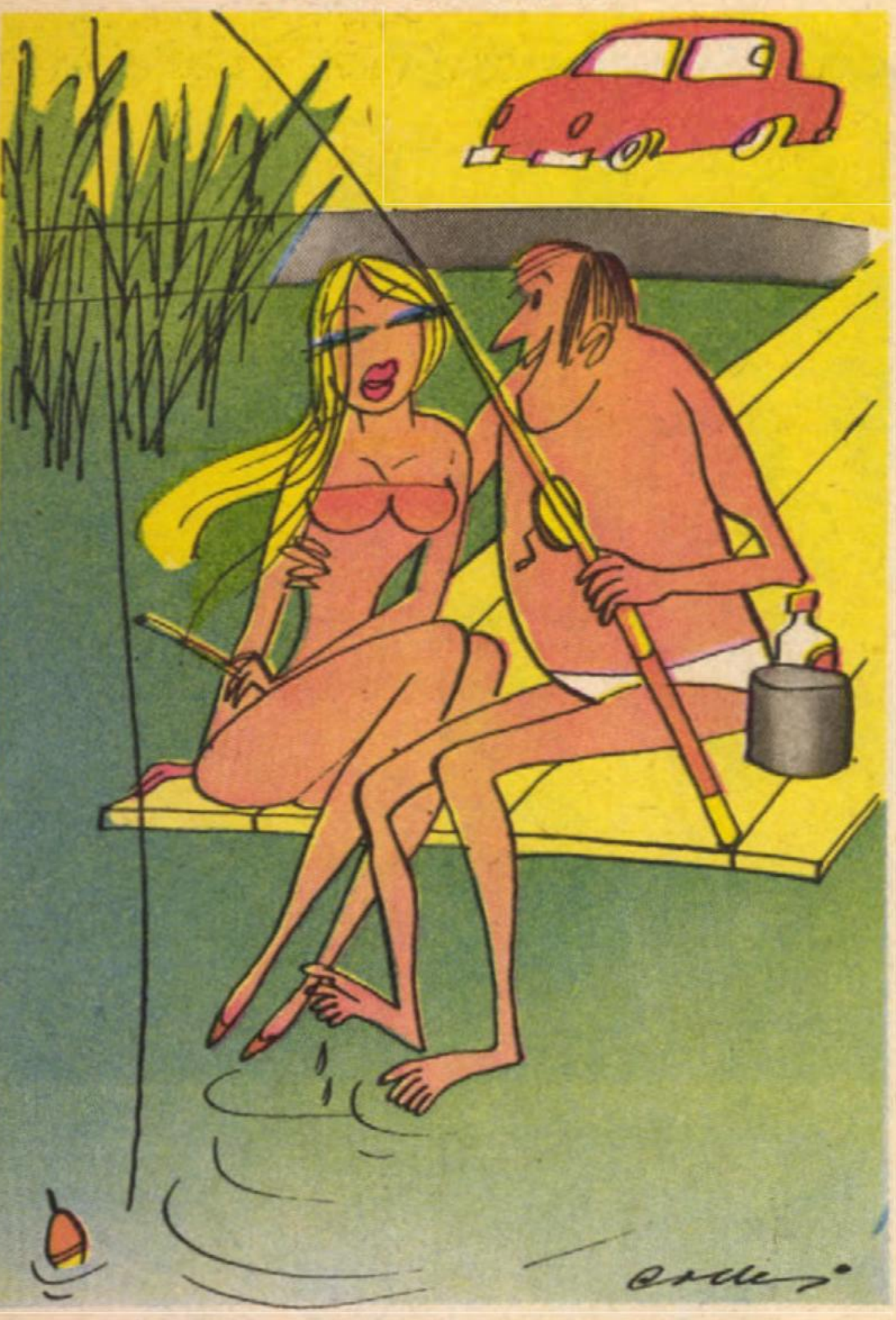

Az utolsó fogás

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Klepcsányi azt mondja barátjának:

– Legjobb, ha az ember becsületes. A múlt héten találtam egy kutyát, el akartam adni, de egy vasat sem kínáltak érte. Erre visszavittem a gazdájának, akitől ötven forint jutalmat kaptam.

TÜCSÖK és BOGÁR

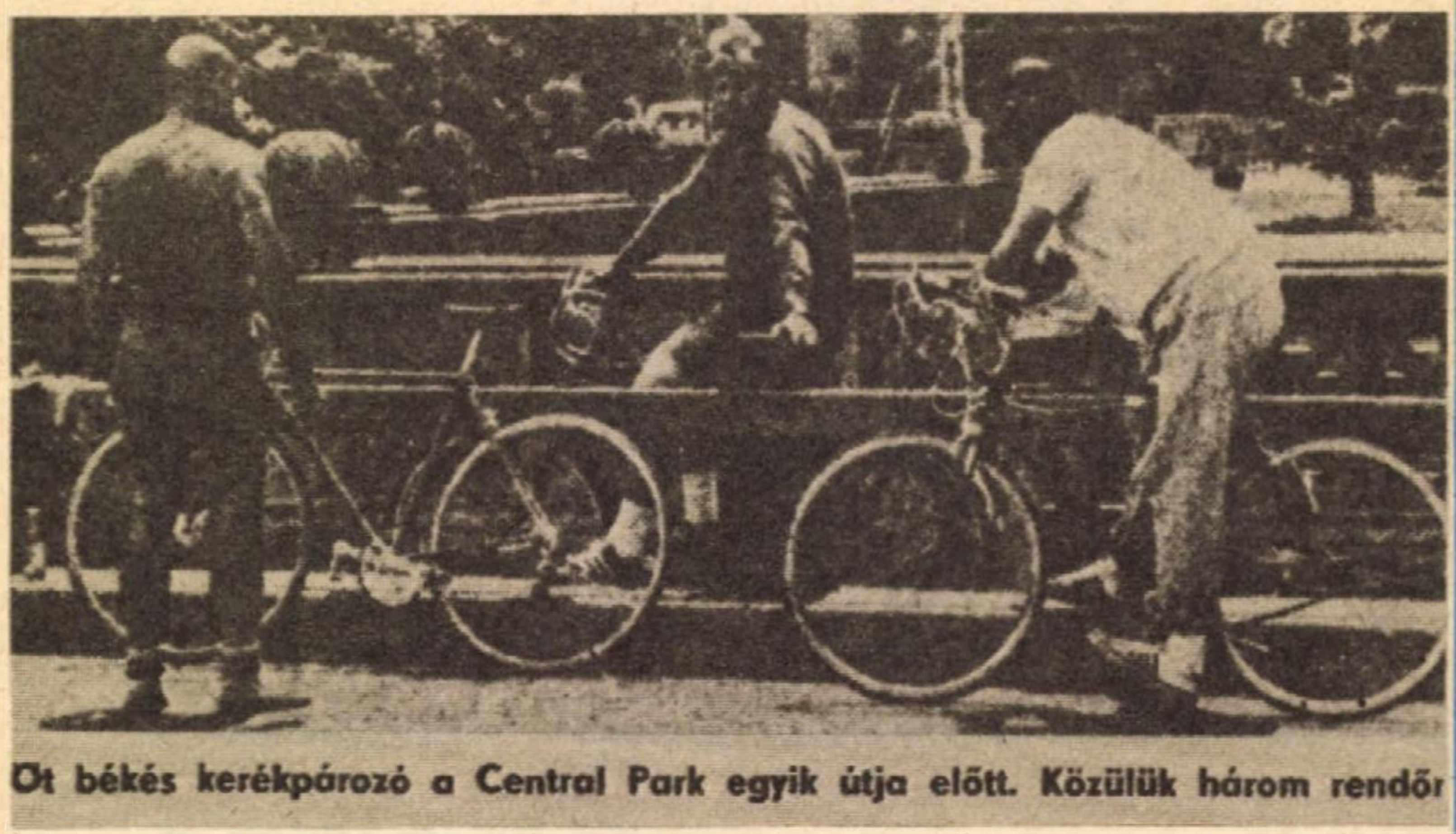

Öt békés kerékpározó a Central Park egyik útja előtt. Közülük három rendőr

A két civil már békésen elkerékpározott.

(A Tükör c. lapból ollózta Drexler András, tököli olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Központi

fűtéses

szerelőt

felveszek

Hogy egyeseknek milyen mázlis szervezetük van!

(A „Népújság”-ból ollózta: Mészáros Tünde, Selyp)

Gépjármű

JÓ állapotban levő zongora, gyermekágy eladó olcsó áron. Cím: Kecskemét, Ipoly u. 10. 1430

Újonnan generálozva, kifogástalan gumikkal.

(A Petőfi Népe c. lapban fedezte fel Szegedi Tibor, kiskőrösi olvasónk)

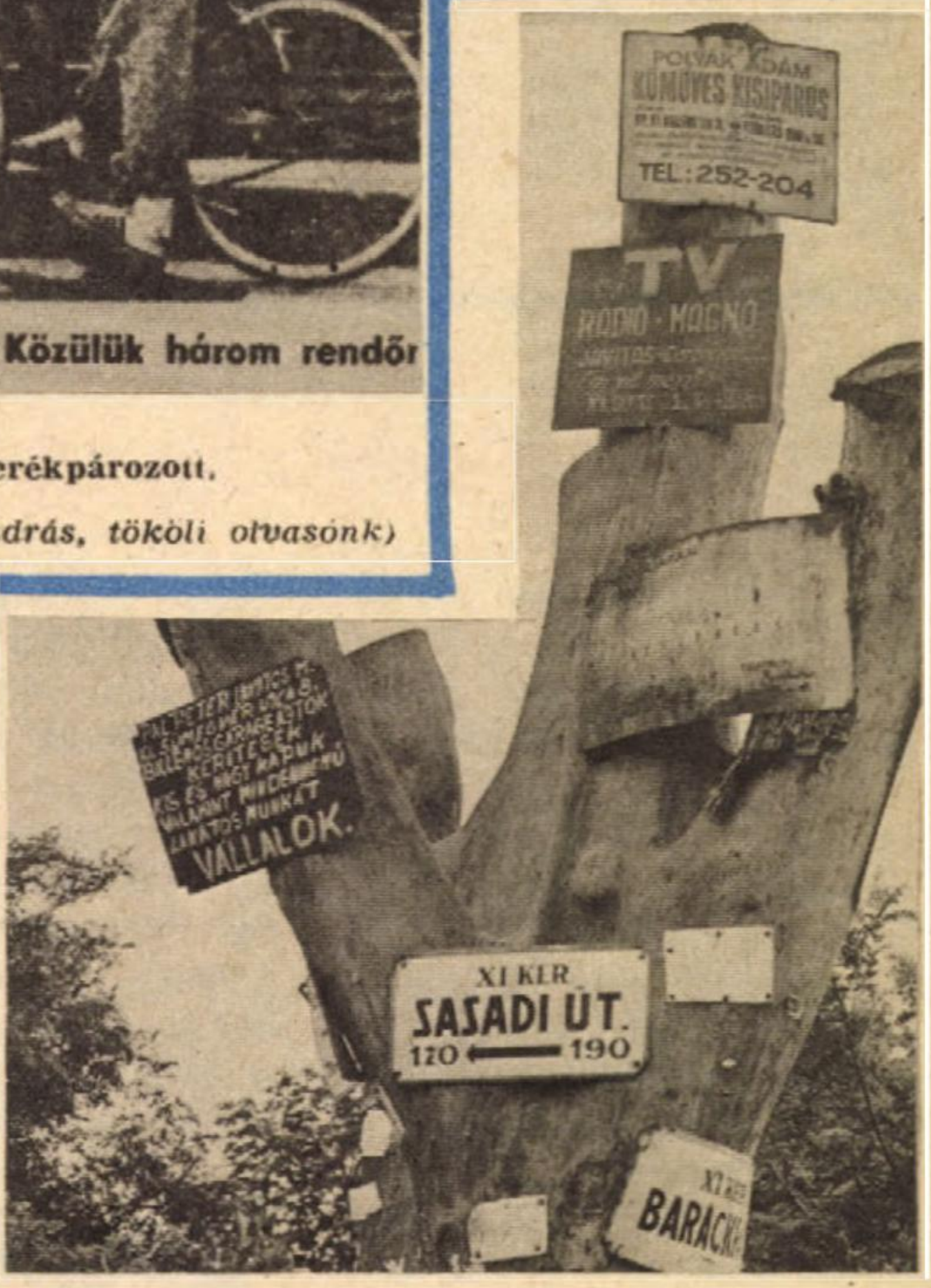
POLYAK ÁDÁM
KŐMŰVES KISIPAROS
TEL: 252-204
TV
RÁDIÓ · MAGNÓ
VÁLLALOK.
XI KER
SASADI ÚT
120 ← 190
XI KER
BARACK

A magyar növényvilág egyik csodája!

(Beküldte: Kristóf László, Budapest)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

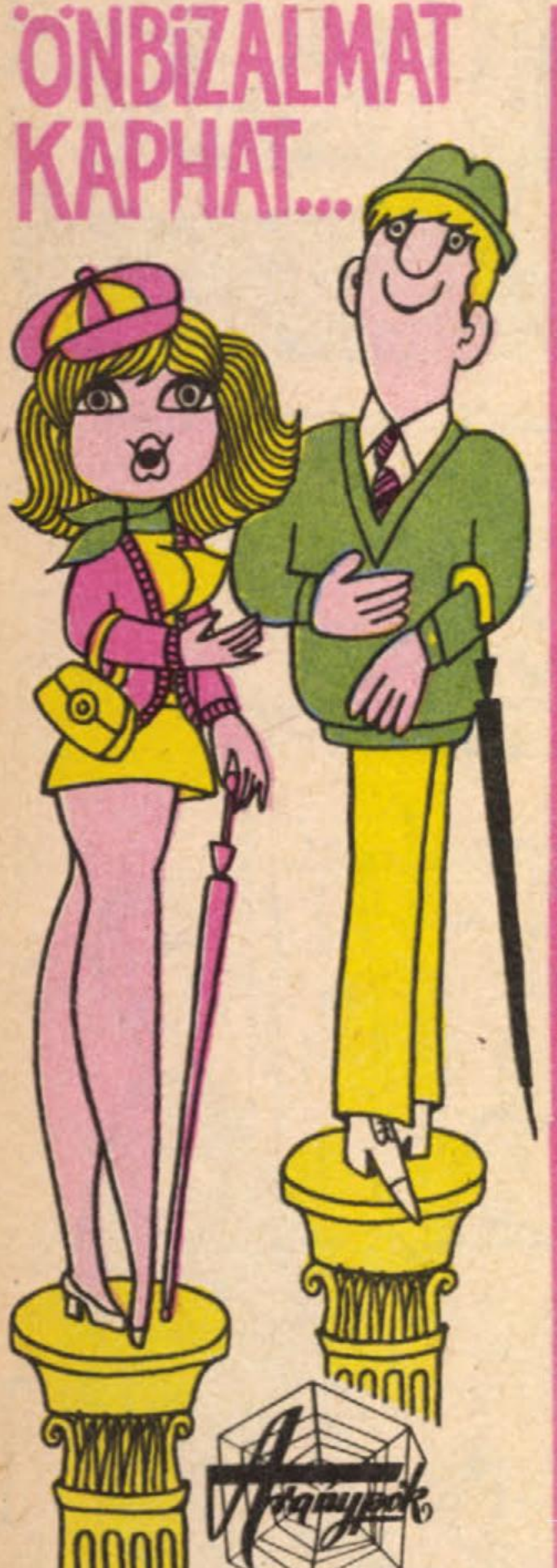
ÖNBIZALMAT KAPHAT...
Aranypók
védjegy
AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEK
ELEGÁNS, MODERN DIVATCIKKEITŐL!

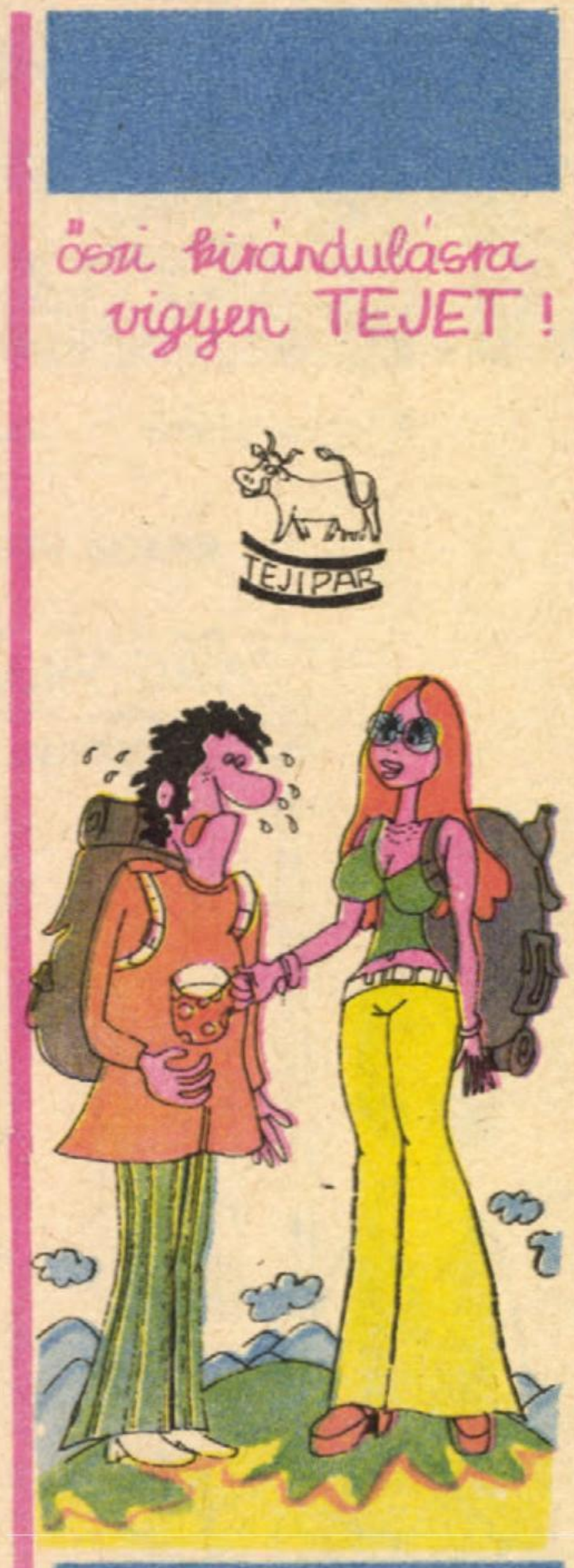
őszi kirándulásra vigyen TEJET!
TEJIPAR

a LEGJOBB IDEGNYUGTATÓ...
BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT
BTV
EGY POHÁR
JOGHURT!

Korrózió
Korrózióvédelem

A korrózióvédelem korszerű, gazdaságos berendezéseit, eszközeit, eljárásait és termékeit mutatja be 12 ország 107 kiállítója a

HUNGAROKORR ’73

Nemzetközi korrózióvédelmi kiállításon

1973. szeptember 21. és 27. között, a Városligetben, a BNV 27., 27/a, 21/b és 15-ös pavilonjában.

Megtekinthető mindennap 10-től 18 óráig.

SZÁMÍTÓGÉPES
SZAKTANÁCSADÁS,
FILMVETÍTÉS,
ÁRUSÍTÁS

ÖN IS ELÉRHETI A SZIVÁRVÁNYT!
Szivárvány ÁRUHÁZ
OTT VAGYUNK A VÁROS MINDEN PONTJÁN!

SZIVÁRVÁNY
ÁRUHÁZAK
ÉS SZAKÜZLETEK
PESTEN, BUDÁN
ÉS A KÜLSŐ KERÜLETEK
KÖZPONTJÁBAN

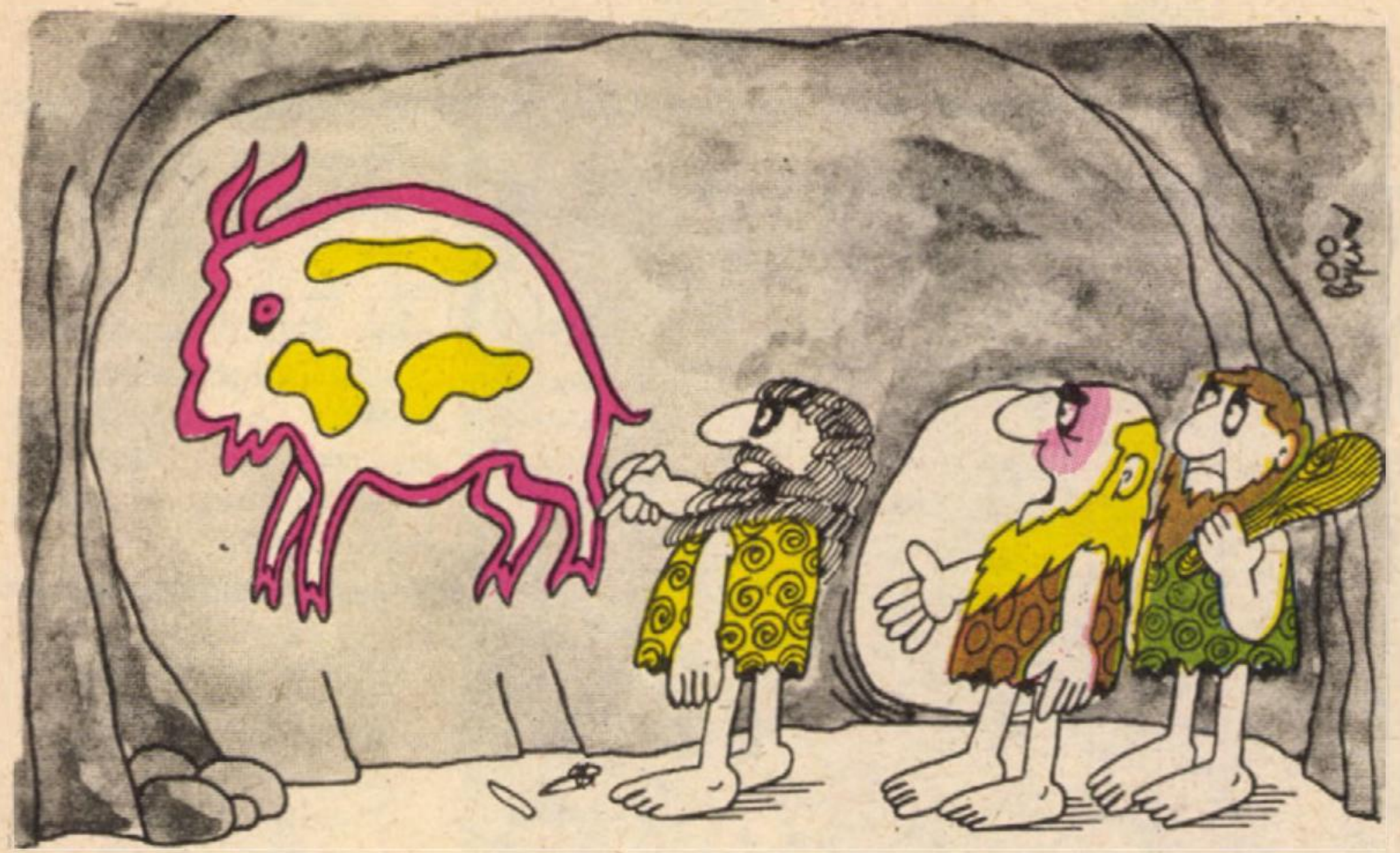

ELÉGEDETLEN KRITIKUS

– Szép, szép, de mindig csak bölényt rajzol . . .

Sikerélmény

Az uszodába sok csinos lány jár.

Én megszoktam nézni őket, elvégre miért ne?

A legtöbb csinos lány hagyja, hogy ézzem őt, sőt egyeseknek határozottan jólesik a nézésem. Van közöttük nem egy, aki még lassít is, amikor elhalad a szemem előtt, vagy körbefordul, mint a maneken a divatbemutatón, csak épp hogy meg nem szólal: Bámulj, öreg fiú, ne zavartasd magad!

Természetesen hálás vagyok, ha olykor kapok egy kis viszontpillantást.

Szóval ez csak olyan szórakozás, mint az, ha az ember megnéz egy szép virágot, egy szép épületet, egy szép festményt.

Igazán semmi hasznom sincs abból, hogy megnézem a csinos lányokat, de hiszen — hányszor mondjam — nem is azért teszem, hanem csak úgy!

Mégis bosszantott az a kislány, a sok csinoska közül is a legcsinosabb, aki egyszerűen észre sem vette, hogy nézem. Nem lassított, nem forgott, nem volt hálás a tekintetemért, s ami a viszontnézést illeti, hát.. Kérem, ahogy ő engem észre sem vett, úgy én még soha „nem voltam észre sem véve". Mert van, aki átnéz az emberen, van, aki hidegen elnéz a feje fölött, van, aki elfordítja a fejét, de ilyen közömbösség, ilyen semmibevevés...

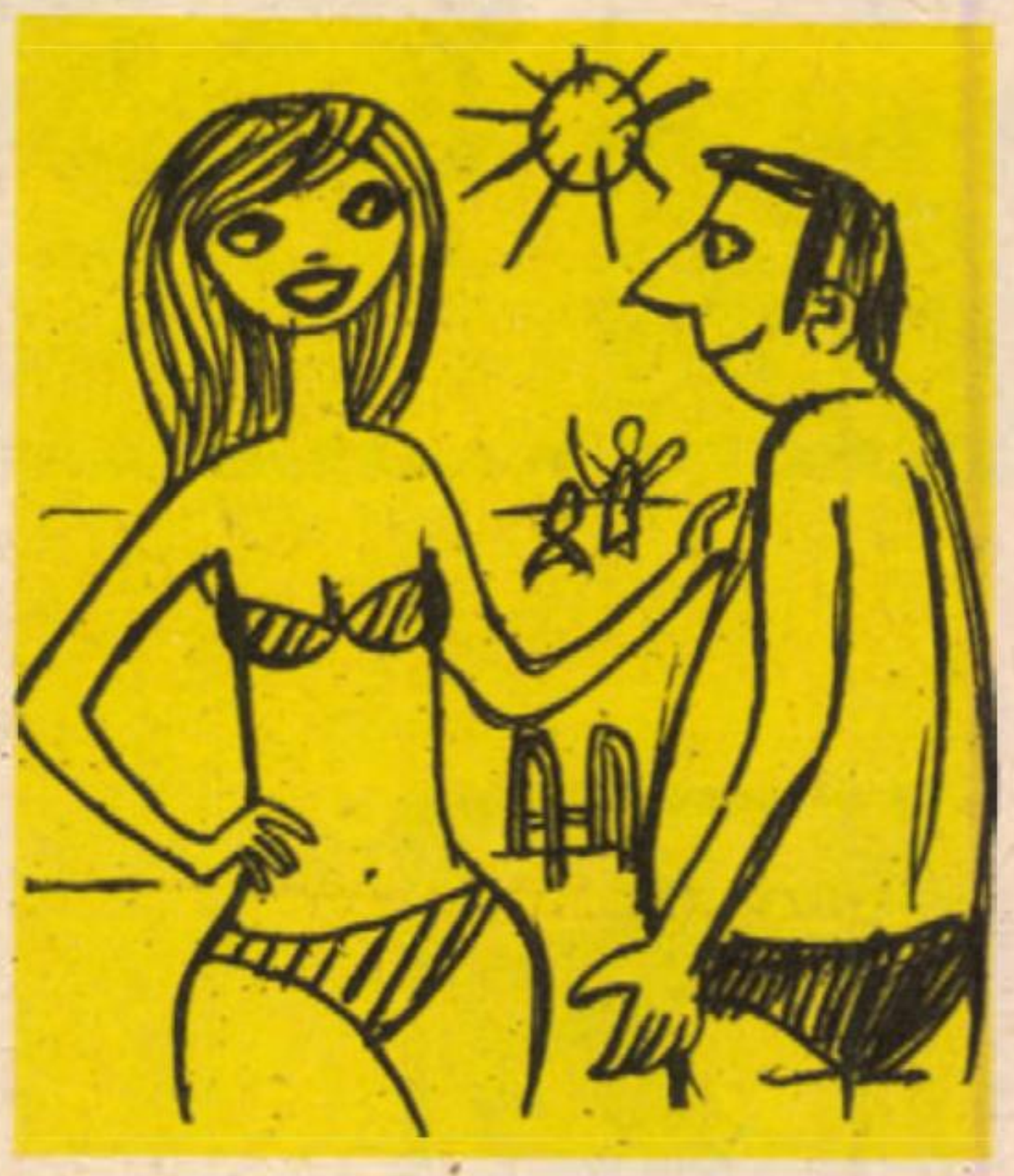

Történt azonban tegnap reggel, hogy ez a csinoska (a sok csinos közül a legcsinosabb) megállt előttem, szembefordult velem és mosolygott. Eltátottam a szájam a meglepetéstől, aztán észbe kaptam, hátrafordultam, kiváncsi voltam, kire mosolyog, mert hogy nem rám, abban biztos voltam.

Mögöttem azonban nem állt senki. Közel és távolban senki. Visszafordultam, megcsipkedtem magam és megdörzsöltem a szemem. Ébren voltam, s nem kápráztam, a csinoska (a sok csinos közül a legcsinosabb) ott állt és mosolygott. Rám.

— Mi már látásból ismerjük egymást — muzsikálta a fülembe, és a kezét nyújtotta.

Mondta a nevét, de nem értettem, mert a meghatottságtól elzsibbadt a fülem. Én is mondtam a nevemet, de ő sem érthette, mert csak hörgő-görgő foszlányokat tudtam kipréselni torkomból.

A fontos számomra csak az volt, hogy fogtam a kezét, s ő hagyta, s állt előttem, nekem, szemben és mosolygott és ... és kecses karlendítéssel a medencére mutatott.

Tudtam, hogy azt kellene mondanom: követlek én akárhová. De még jókor eszembe jutott, hogy ez valamelyik operettből van, ezerszer elhangzott sablon. Törtem a fejemet valami eredeti fogalmazáson, amely a hívó karmozdulatára méltón válaszol.

— Láttam, hogy maga szokott beszélni vele — hallottam ekkor a hangját, s most láttam, hogy a vízben úszó neves színészre mutat. Kérem, mutasson be neki.

Sólyom László

FENYEGETŐZÉS

– Megállj! Jövőre nem teszek el semmit!

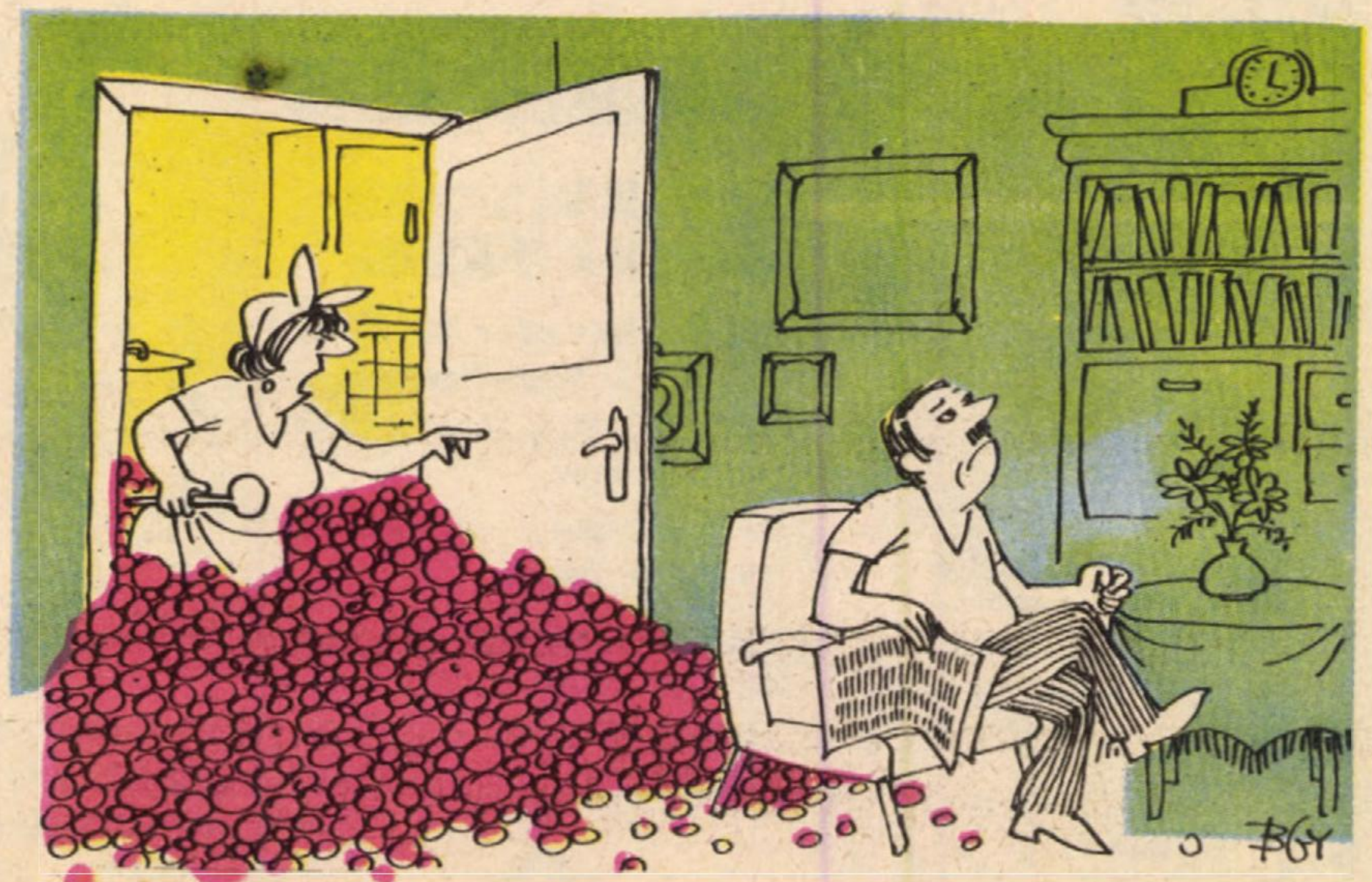

TEHETSÉGGAZDÁLKODÁS

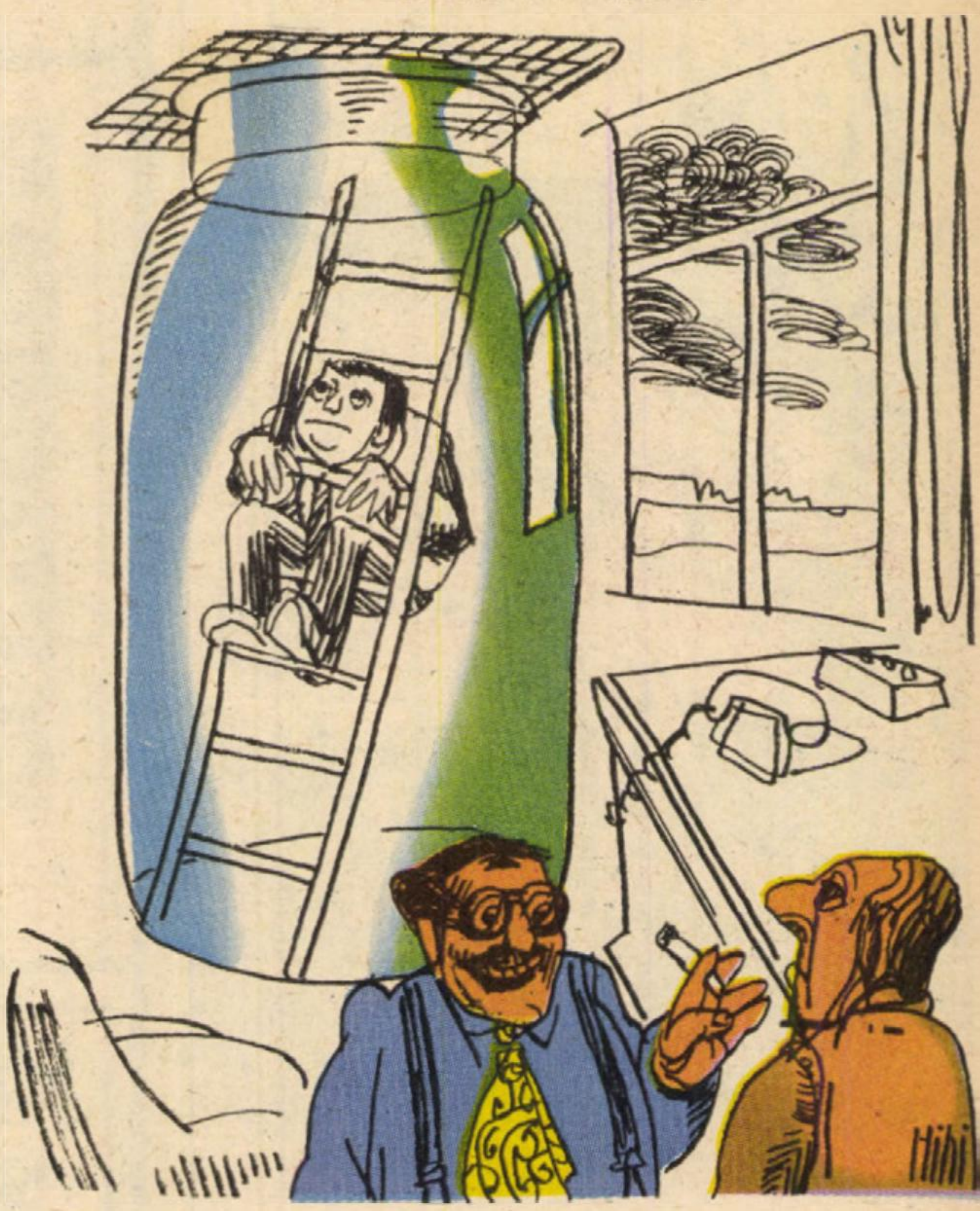

– A munkaköre egyelőre be van töltve, ezért kitaláltunk neki egy új státust.

ZAJÁRTALOM

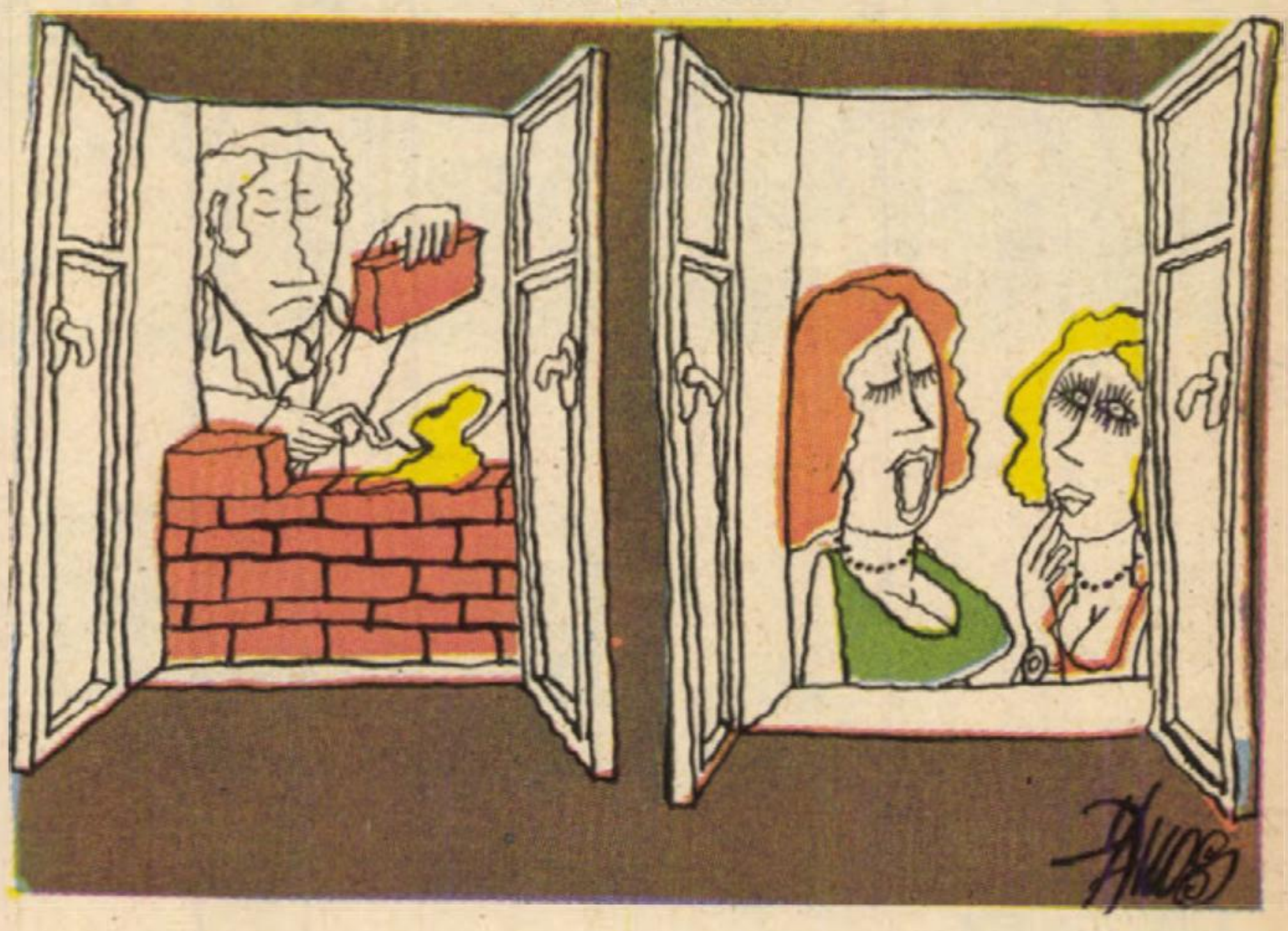

– A férjem éjszakára mindig befalazza az ablakot.

KÖZÖS MEGEGYEZÉSSEL

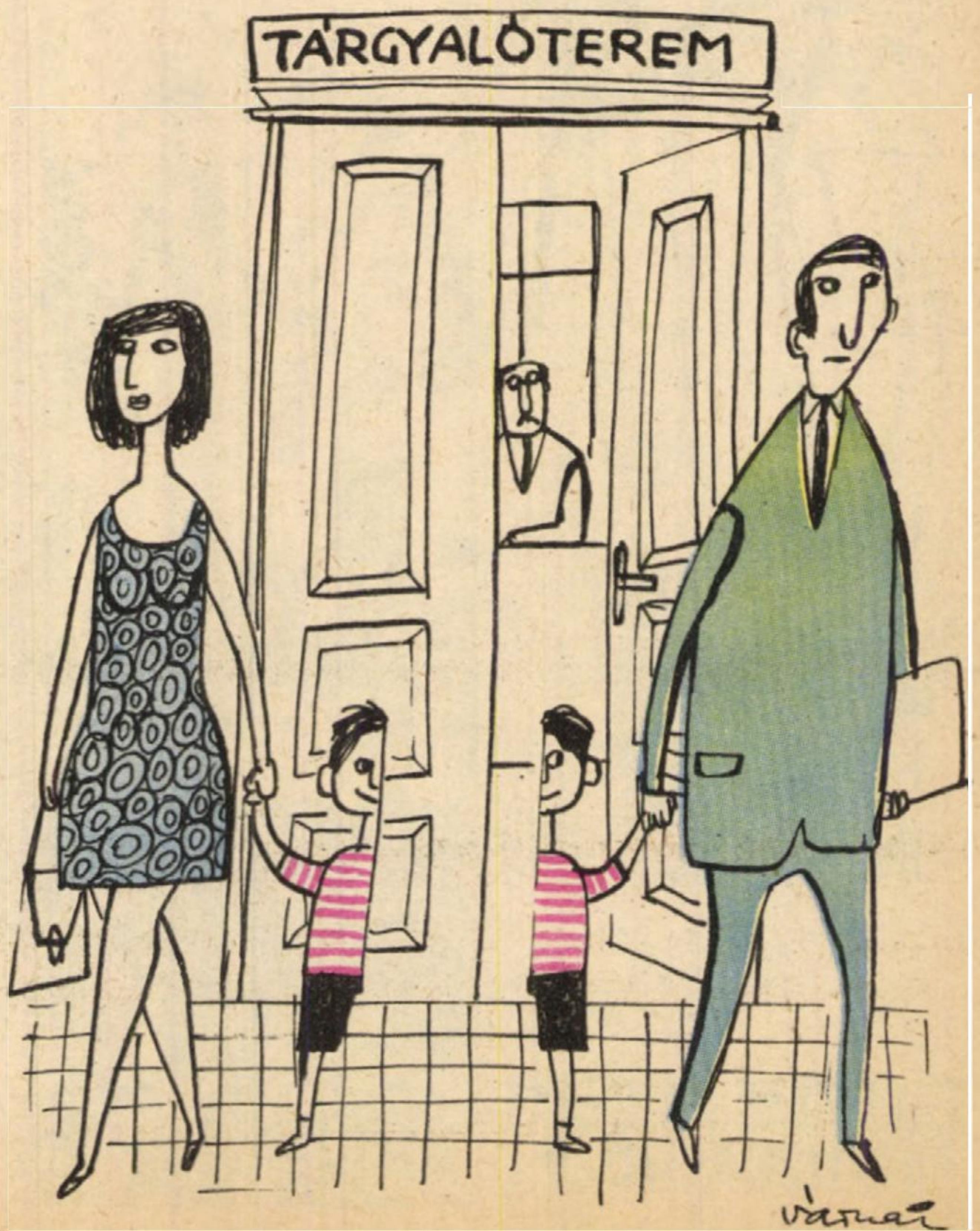

NYOMÓS ÉRV

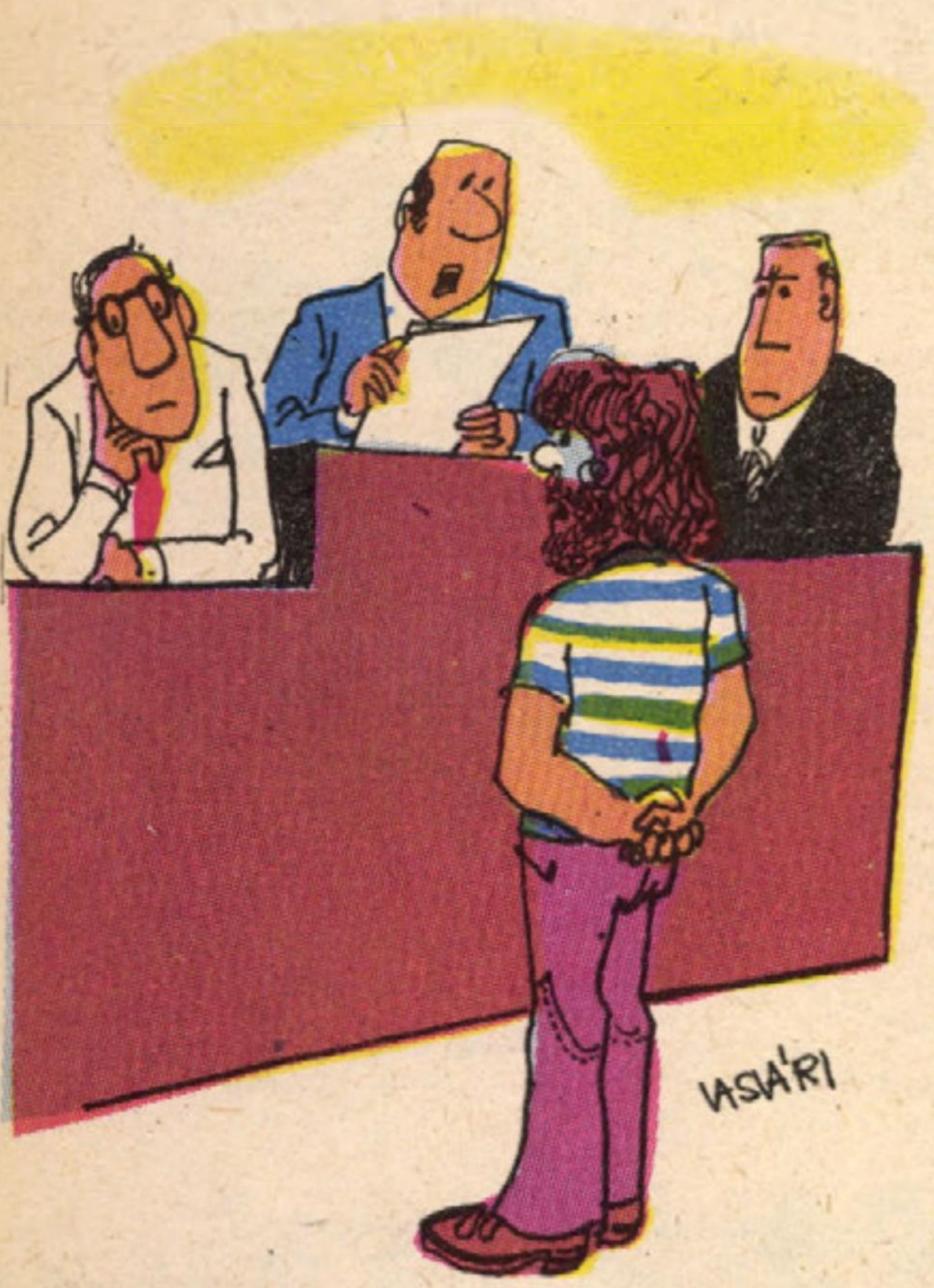

– Miért bántalmazta a szüleit?
– Túlságosan elnézőek voltak velem . . .

RÉBUSZ

266. rejtvényünk megfejtése:

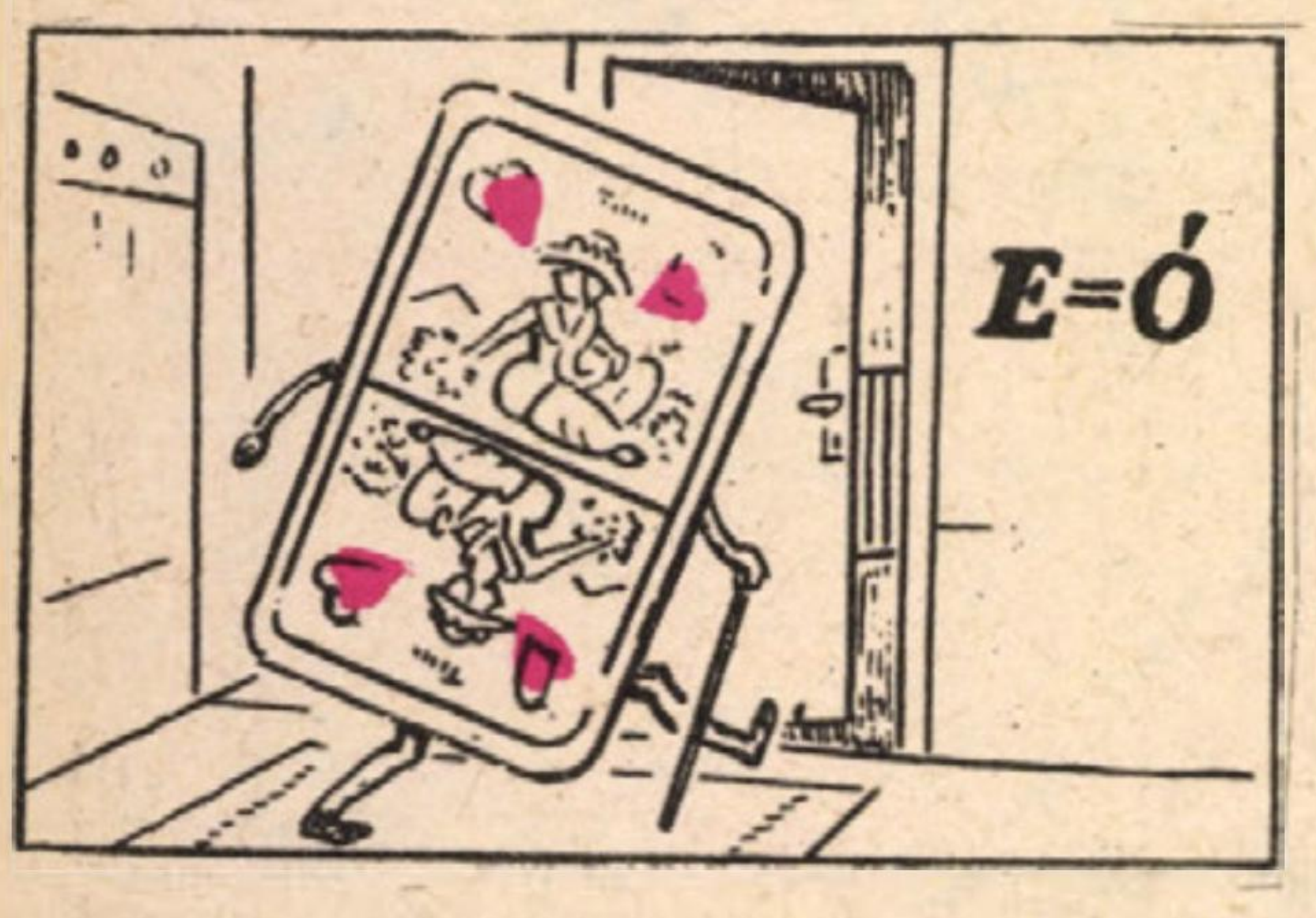

Elmegyógyász

A 100 forintos díjak nyertesei:

Szigeti András, 1076 Bp. Péterfy S. u. 17.

Mihalek Gabriella, 1131 Bp. Fivér u. 4/b.

Nagy Lajos, 3070 Nagvbátony, MÁV-terület 11.

267. REJTVÉNYÜNK

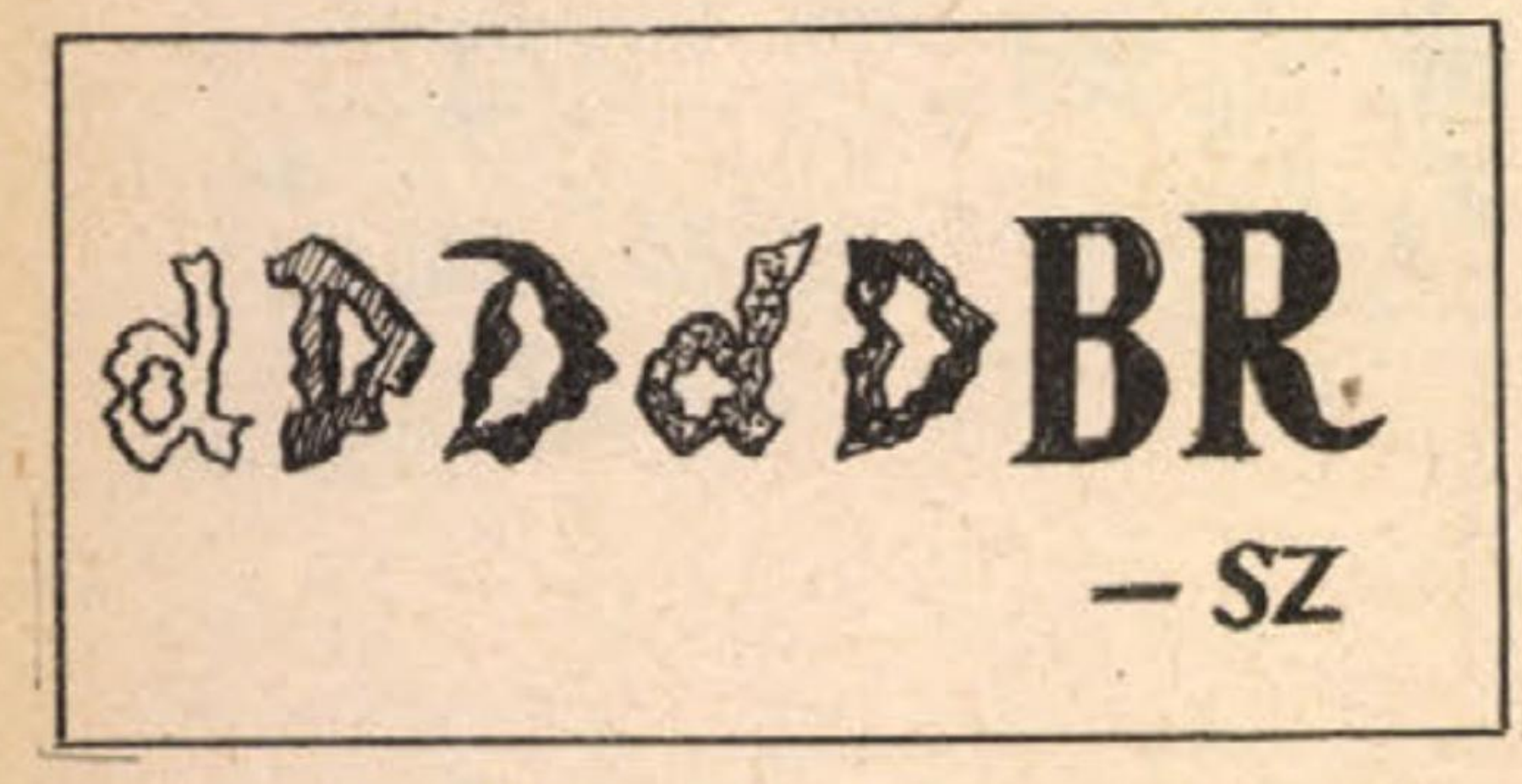

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 24-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FRANCIAÁGY

Az amerikai belpolitikát rengető különböző botrányok árnyékában szinte minden nap kibújik a földből egy kisebb panama is. Az amerikai szenátus most vizsgálja Jack Catton repülőtábornok ügyét, aki a számára biztosított szolgálati katonai repülőgépet olyképpen alakította át, hogy az egész masina belsejét bevonatta égszínkék kárpittal, majd két villanykonyhát, három fürdőszobát, egy franciaággyal felszerelt hálószobát és egy szalont építtetett a jókora gép belsejébe. Az előzetes szenátusi becslések szerint az átalakítási költségek 670 ezer dollárt tettek ki. A tábornoki luxusgépre egyébként Catton válófélben levő felesége hívta fel a törvényhozás figyelmét — feltehetően a franciaágy miatt.

II. FÜLÖP SZELLEME

Spanyolországban nyilvánosságra hozták, hogy „A varázslók, boszorkányok, spiritiszták és médiumok szövetsége” októberben spanyol földön akarja tartani nemzetközi kongresszusát. Már a napirendet is közölték. E szerint egy Sybill Leek nevű brit állampolgárságú „boszorkány”, egy ausztráliai „varázsló”, négy amerikai médium és egy spanyol parapszhichológus szólalna fel a kongresszuson. A spanyol történettudományi társaság és az egyház hivatalosan tiltakozott a tervezett kongresszus ellen, amelynek befejező aktusa — az Informaciones című spanyol lap szerint — egy „sátán-mise” lenne. A spanyol idegenforgalmi hatóságok ugyanis állítólag a kongresszus színhelyéül odaígérték a szervezőknek II. Fülöp csodálatos kolostor-palotáját, az Escorialt.

II. Fülöp megjelenése egyébként jelentősen bonyolítaná a spanyol rendszer utódlási gondjait . . .

NEGYVEN MÉTER

Még tavaly történt, hogy Ronald Galella fényképész ellen Kennedy elnök özvegye — jelenleg Onassisné — pert indított, mert a fotóriporter mindenhová nyomon követte és zaklatta. Akkor a bíróság úgy döntött, hogy Galella „nem mehet negyven méternél közelebb” Kennedy-Onassis asszonyhoz. Néhány héttel ezelőtt Galella New Yorkban Marlon Brando-t, a filmsztárt akarta lefényképezni, aki azonban ezt a kísérletet egy jól irányzott ökölcsapással meghiúsította. Galella állkapcsa eltört és a fényképész 250 ezer dolláros kártérítési pert indított Brando ellen. Az amerikai bíróság elutasította a keresetet azzal az indoklással, hogy tavaly már figyelmeztették Galellát: ne menjen túlságosan közel . . .

RUHA TESZI . . .

A bélyeggyűjtők társadalmát az utóbbi évek szemre egyik legvonzóbb sorozatával örvendeztették meg. A bélyegsorozat felirata: „A világ leghíresebb divatkreátorai”. Az egyes címletek — mindegyik egy káprázatos szépségű modell karcsú testén — Givenchy, Balmain, Dior, Schiaparelli és a többi nyugati luxus-divatház kreációit mutatják be. A bélyegsorozatot kibocsátó állam: Nicaragua. (Egymillió hatszázezer lakos, az írástudatlanság aránya 70 százalék, egyéves korának elérése előtt minden hatodik csecsemő meghal.)

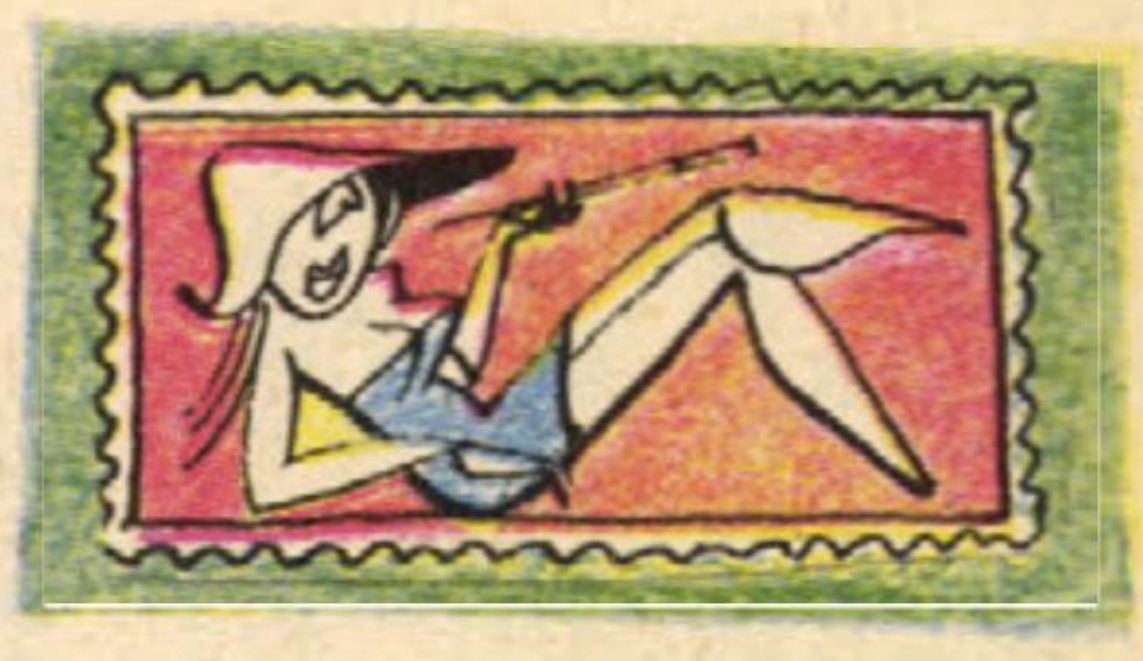

HÚS-KARRIER

Különböző termelési és spekulációs okok miatt az Egyesült Államokban eddig nem tapasztalt húshiány lépett fel és az értékesebb húsfajták ára csillagászati magasságokba szökött. Az arizónai Tucson városából jelentették, hogy a városi zálogház — fennállása óta első ízben — egy kilón felüli mennyiségű bifsztekre is kölcsönt ad és vállalja, hogy harminc napig a zálogtárgyat a szomszédos szupermarket mélyhűtőjében tárolja. A Los Angeles Times karikatúráján a nyomozó rendőrök így szólnak a bankigazgatóhoz: „Igazi profik voltak. Elrejtőztek zárás után a bank páncélszekrényében, aztán kirobbantották a falat, hogy átjussanak a henteshez”.

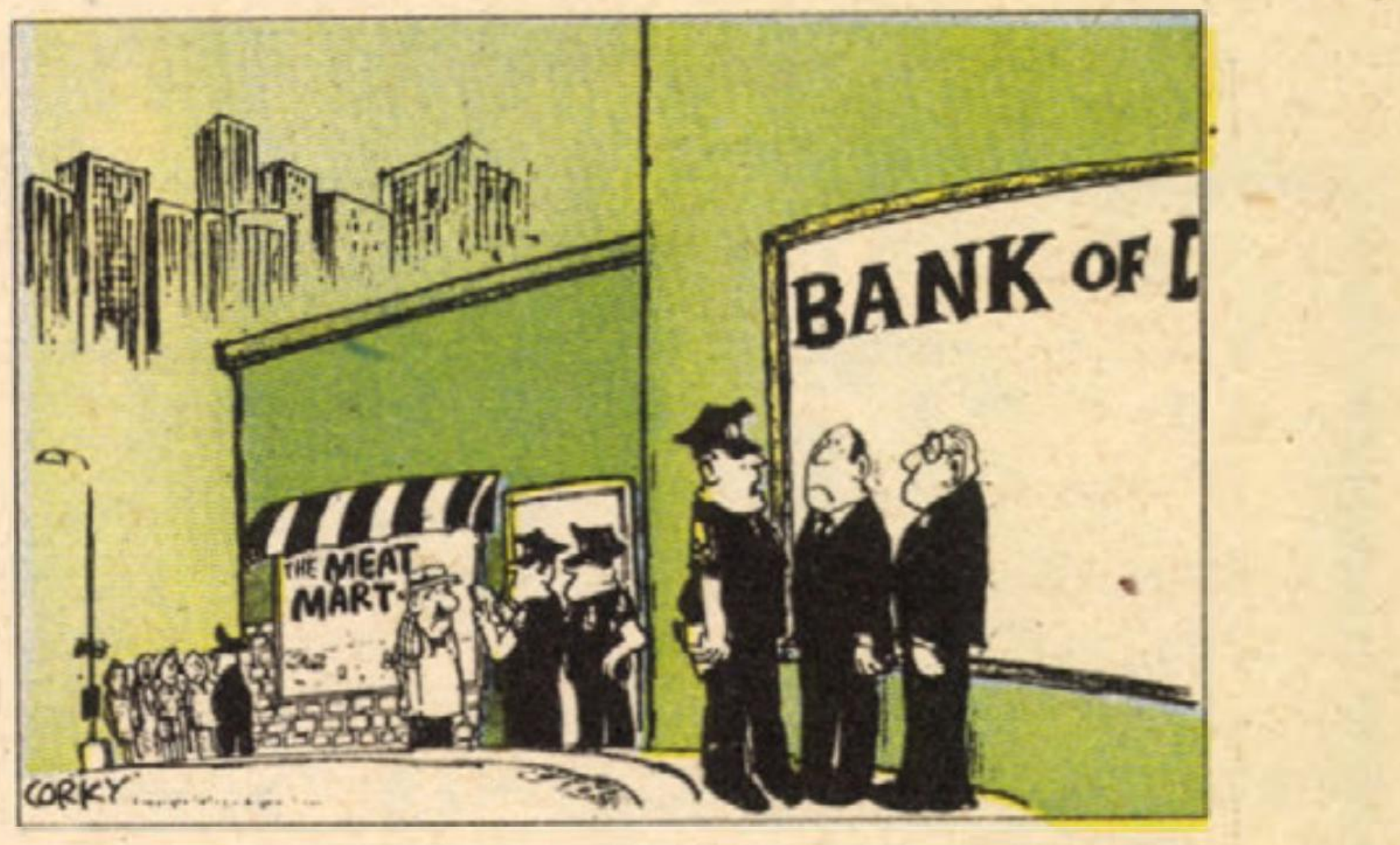

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Cvihorek jegygyűrűt vásárol:

– Bevéshetem a gyűrűbe a menyasszonya nevét? – kérdi az ékszerész.

– Lehet, kérem – feleli Cvihorek –, mindenesetre ne nagyon mélyen.

BALSEJTELEM

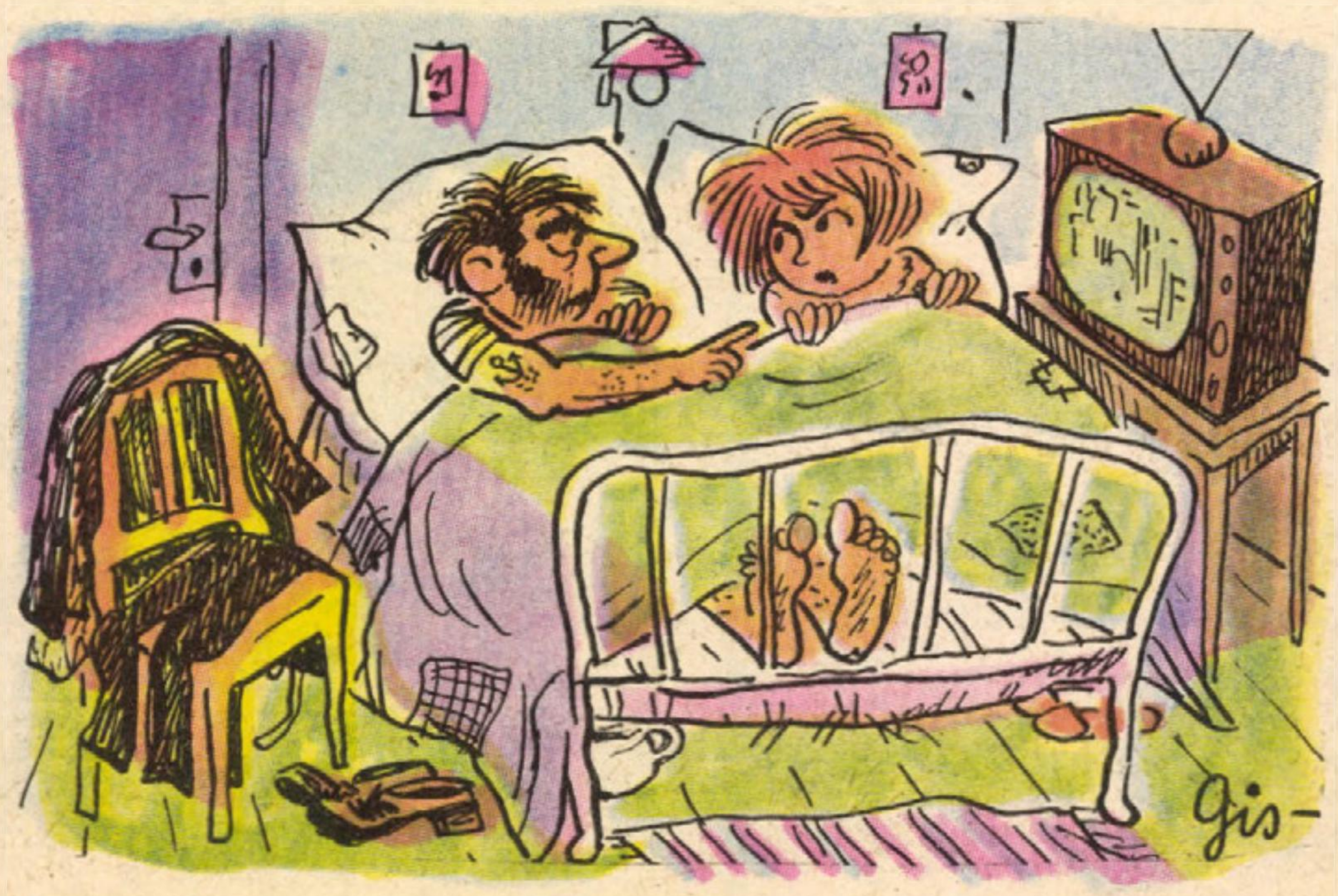

– Ha a Kék fényben keresnek, ébressz fel!

POMPÁS ERŐNLÉT

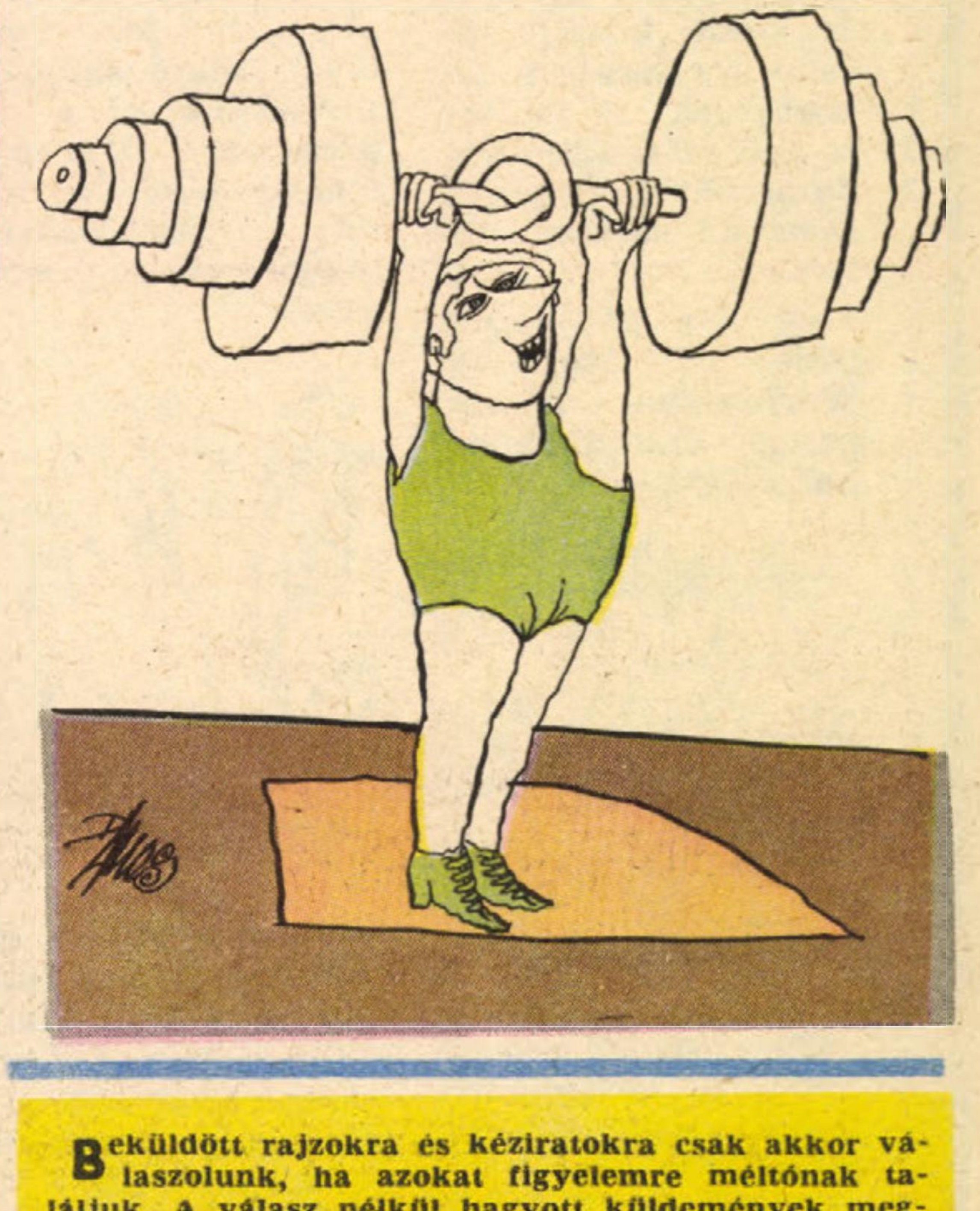

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

MEGLEPŐ ESET

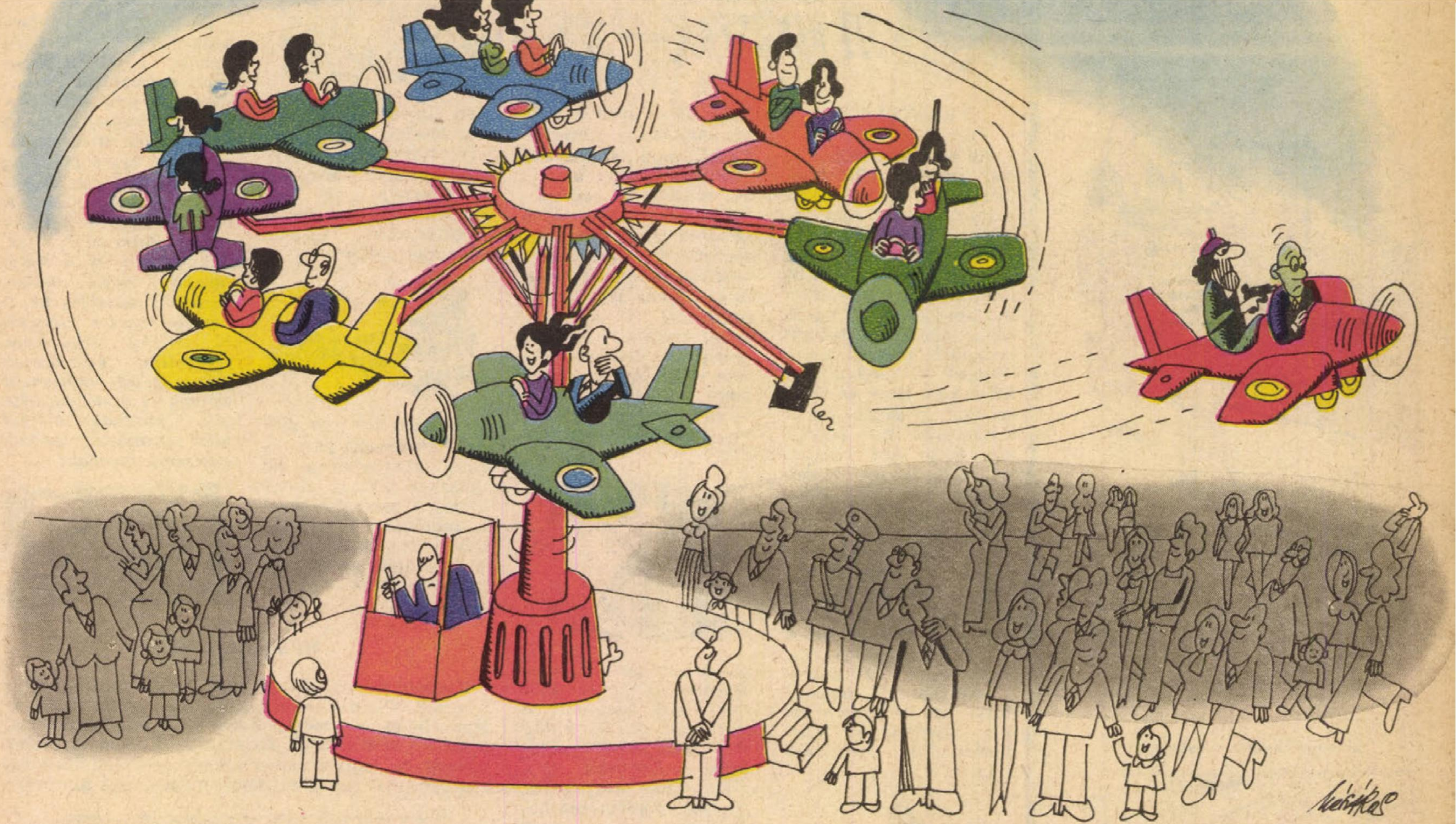

TRIBÜN

Egy merész vállalkozó négymillió dolláros költséggel húszemeletes kemping-toronyházat épít New Orleansban. Az első nyolc emeleten az autók parkírozhatnak, a felső tizenkét emeleten 240 táborhely áll a kalandvágyók rendelkezésére. Mesterséges gyeppel és külön konnektorral a mesterséges tábortűznek. A tetőteraszon szép kis uszoda próbálja egy hegyi tavacska hatását kelteni.

És, ha az ember bedob tíz centet a Wurlitzerbe, három percig szarvasbőgést hallgathat.

Sir Stanley Rous, a nemzetközi futball nagy öregje mesélte:

— Sok évvel ezelőtt bajnoki mérkőzést vezettem. A közönség csendes beletörődéssel figyelte ténykedésemet, csak egyetlen gúnyos hang harsant minden ítéletemnél. Hamarosan felfedeztem az illetőt, vézna emberke volt, az első sorban. Amikor megsokaltam a dolgot, odafutottam és ráförmedtem: „Hagyjon fel végre ezzel, tulajdonképpen melyikünk itt a játékvezető?” Egy pillanatig tűnődött, aztán visszakiáltott: „Egyikünk sem, uram!”

Günther Netzer sikerrel mutatkozott be a Real Madrid színeiben. A dortmundi sztár lőtt egy óriási gólt, bejátszotta az egész pályát, lótott-futott, miközben hosszú, szőke sörénye zászlóként lobogott utána.

— Úgy fest, mint egy öreg angyal — mondta a rádió riportere —, aki tévedésből a nagypapája negyvenhetes cipőjét húzta fel.

Waldir, a Vasco de Gama kapusa az évszázad gólját szerezte a Bangu elleni mérkőzésen. Sőt, az évszázad öngólját. Remekül védett egy nehéz lövést, s a labdát aztán diszkoszvető módjára, megperdülve akarta kidobni. Forgás közben megcsúszott a nedves füvön, hanyatt esett és a labdát óriási erővel vágta saját hálójának bal felső sarkába.

(p. p.)

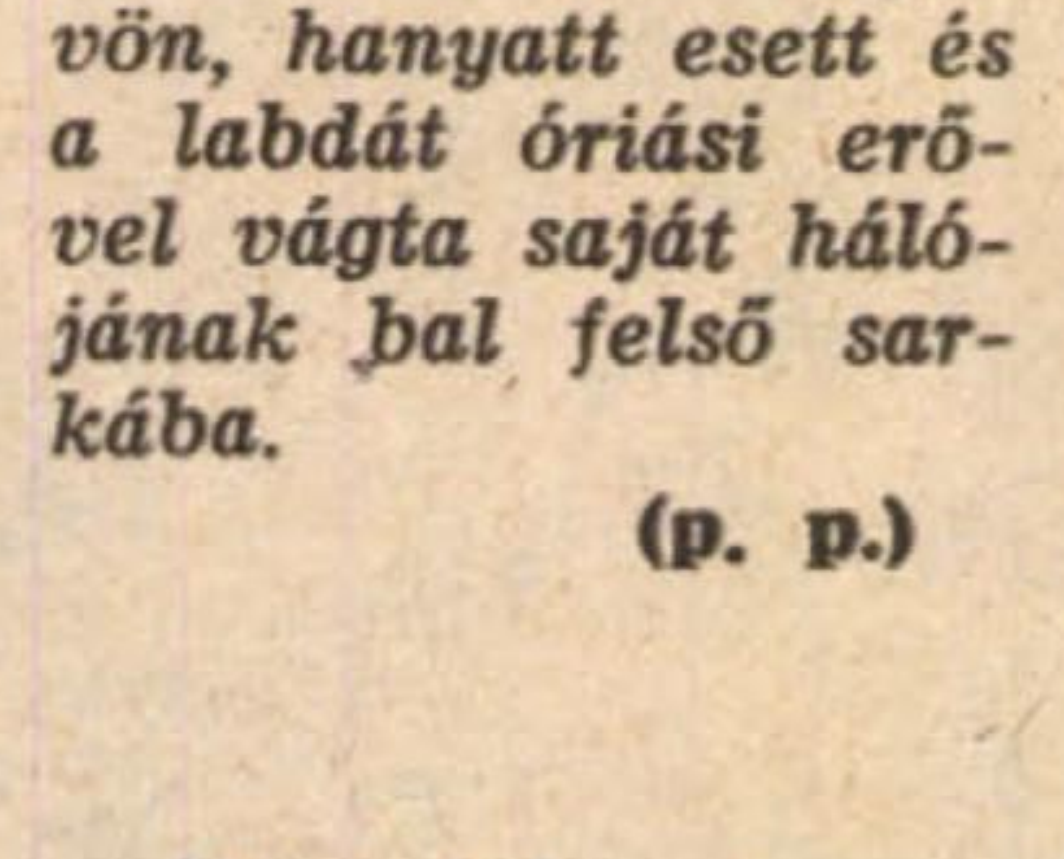

HELYSZÍNI SZEMLE

— Sajnos az üvegező beteg. Talán célszerűbb lenne, ha lebontanánk a házat.

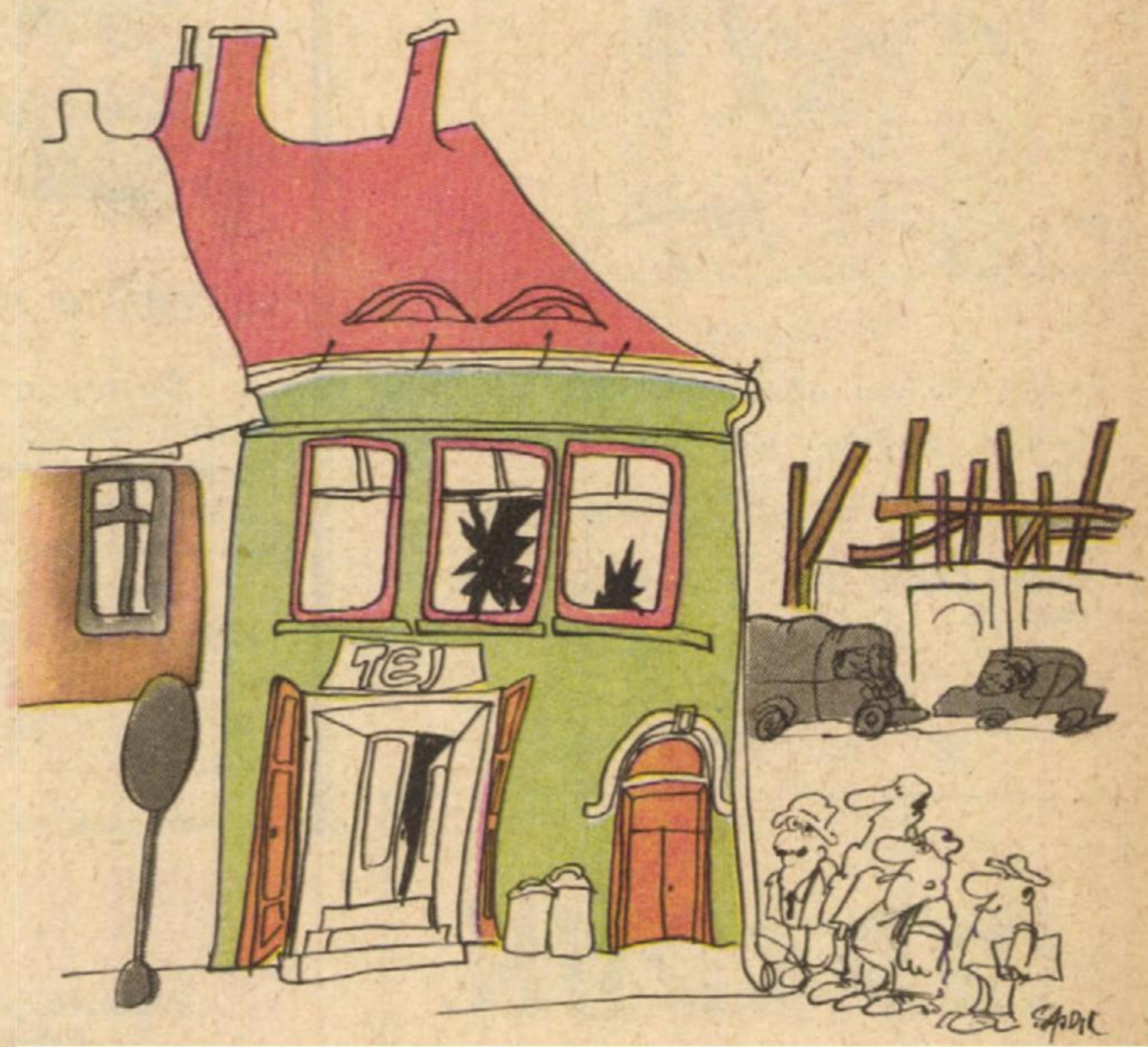

KÖRNYEZETVÉDELMI KIÁLLÍTÁS

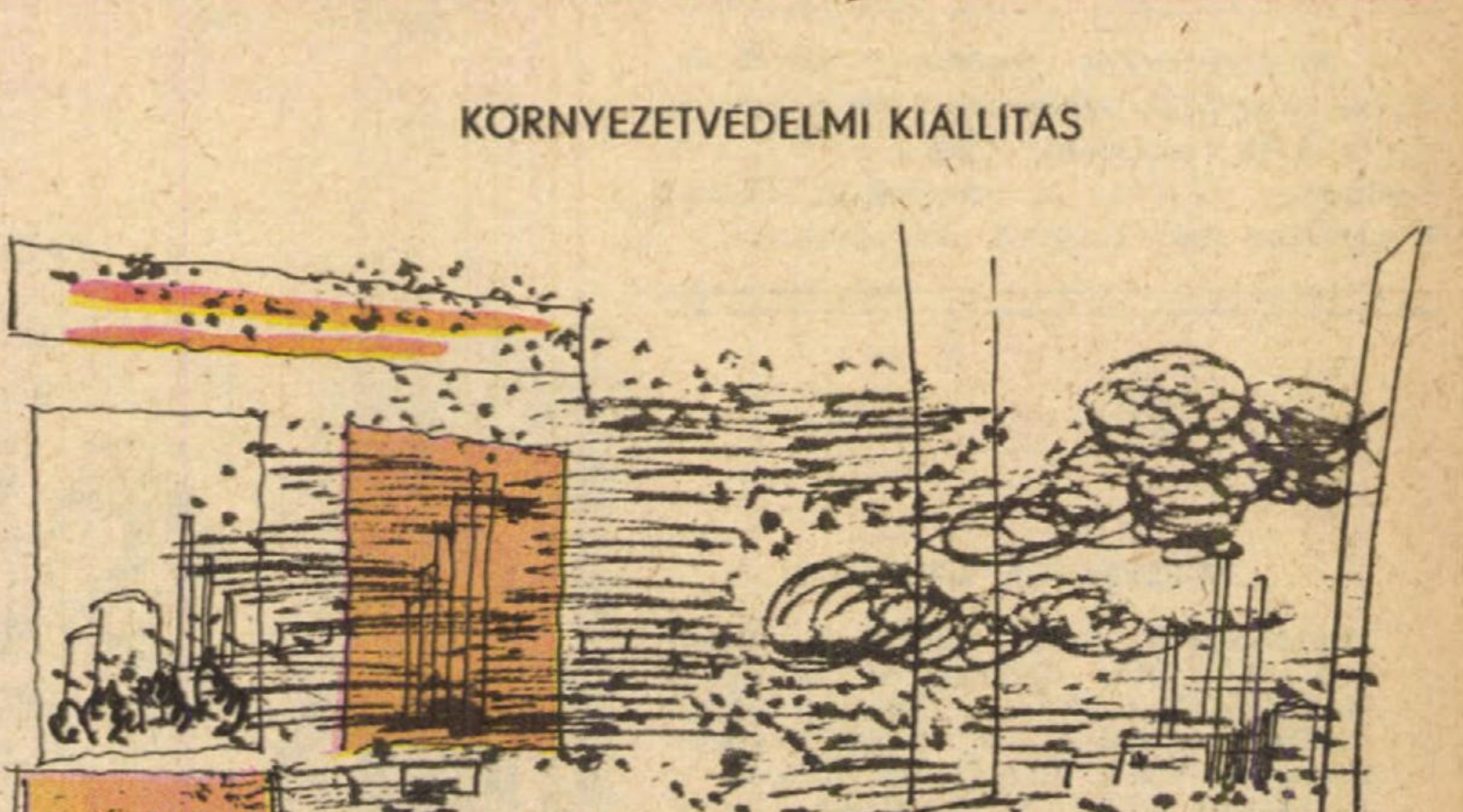

— Nem látok semmit a füsttől!